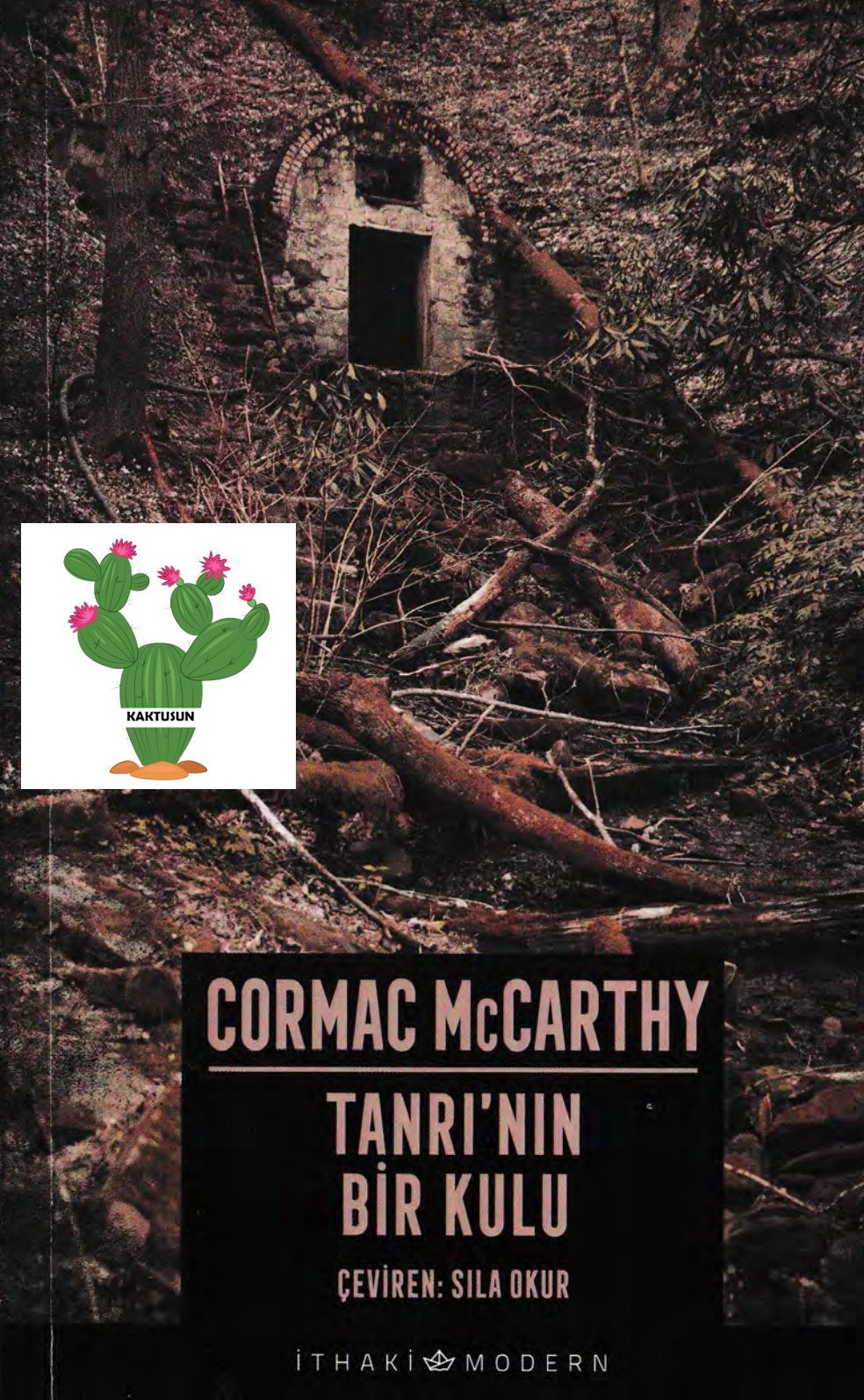

CORMAC McCARTHY

TANRI'NIN BİR KULU

ÇEVİREN: SILA OKUR

İTHAKİ MODERN

Modern Amerikan edebiyatının en önemli yazarlarından biri olan, sıklıkla Herman Melville ve William Faulkner gibi ustalarla kıyaslanan Cormac McCarthy kariyeri boyunca Güney gotiği, Western ve postapokaliptik türlerde verdiği birbirinden başarılı eserlerle Pulitzer, Ulusal Kitap, Ulusal Kitap Eleştirmenleri Ödülü ve MacArthur Dâhi Bursu gibi ödüllerin sahibi oldu. Üçüncü romanı *Tanrı'nın Bir Kulu* 1973'te yayımlandığında "birçok sahnesinin halüsinasyona benzer bir gücü var, akla kazınıyorlar" diye yorumlandı.

Mazisi ırkçılıkla harmanlanmış topraklar. Doğu Tennessee. Lester Ballard ailesinden kalan toprakları kaybeder önce. Toplumdan koptukça dağlara, mağaralara döner yüzünü. Münzevidir, seri katildir artık. Seksin, ölümün heyulası. İnsanın, tabiatın ve Tanrı'nın adaletinden kaçıp medeniyetten intikam alan bir yeraltı canlısı.

Ülkenin, tarihin, insanlığın doğurduğu bir canavarın anlatıldığı *Tanrı'nın Bir Kulu* gözleri karanlıkta kırmızı mücevherlere benzeyen şahinler kadar ürkütücü bir yaşamın romanı.

"McCarthy'nin romanları, şiddet yoluyla yenilenme, Güney pastorali, kutsal avcı figürü ve uçsuz bucaksız Batı toprağını fethetmeye çıkan sınır kâşifleri gibi Amerika'nın temel mitleriyle derinden ilintilidir."
—JAMES WOOD

"Cormac McCarthy fazlasıyla hayran olduğum yazarlardan."
D FOSTER WALLACE

THG
127748
SHA
127748 SHA

www.ithaki.com.tr
9 786257 737210
/ithakiyayinlari

İTHAKİ MODERN 29
ROMAN
ithaki

BELONGS TO
KAKTUS TEAM

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Cormac McCarthy, Edebiyat eleştirmeni Harold Bloom tarafından kendi döneminde yaşayan dört büyük yazardan biri olarak gösterilen McCarthy (diğerleri Thomas Pynchon, Don DeLillo ve Philip Roth) 1933'te Rhode Island'da doğdu. 1951-52 yıllarında Tennessee Üniversitesi'nde beşeri bilimler eğitimi almaya başladı. 1953'te ise üniversite eğitimini yarıda kesip ABD hava kuvvetlerine katıldı ve dört sene hizmet verdi.

Ardından 1957-59 yıllarında üniversiteye döndü ve ilk öyküleri "A Drowning Incident" ile "Wake for Susan" bir öğrenci dergisinde yayımlandı. Üniversiteyi bir daha dönmemek üzere bıraktıktan sonra Şikago'ya taşındı, evlendi ve araba tamirciliği yaparken ilk romanını yazdı. Dosyasını yayımlanmak üzere yalnızca Random House'a gönderdi ve burada Faulkner'ın uzun süre editörlüğünü yapmış Albert Erskine tarafından eser fark edildi. *Orchard Keeper* 1965'te yayımlandı.

1981'de "Dâhi Bursu" olarak da bilinen MacArthur Fellowship ile ödüllendirildi ve burs sayesinde Bloom'un Faulkner'ın *Döşeğimde Ölürken*'inden beri yazılmış en iyi kitap olarak nitelediği *Blood Meridian*'ı yazdı.

Sırasıyla *Outer Dark* (1968), *Tanrı'nın Bir Kulu* (1973), otobiyografik öğeler taşıyan *Suttree* (1979), eleştirmenlerce yazarın ve 20. yüzyıl Amerikan edebiyatının başyapıtı olarak gösterilen *Blood Meridian* (1985), Ulusal Kitap ve Ulusal Kitap Eleştirmenleri ödüllerini kazanan ve Sınır Üçlemesi'nin ilk kitabı olan *O Güzel Atlar* (1992), serinin ikinci ve üçüncü kitapları *The Crossing* (1994) ile *Cities of Plain* (1998), *İhtiyarlara Yer Yok* (2005) ve Pulitzer Ödülü kazanan *Yol* (2006) eserlerini yayımladı.

İthaki, yazarın eserlerini yayımlamaya devam edecek.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Tanrı'nın Bir Kulu
Cormac McCarthy

Özgün Adı
Child of God

İthaki Yayınları - 1746

İthaki Modern - 29

Yayın Yönetmeni: *Alican Saygı Ortanca*
Sanat Yönetmeni: *Hamdi Akçay*

Dizi Editörü: *Emirhan Burak Aydın*
Yayıma Hazırlayan: *Emirhan Burak Aydın*
Düzelti: *Alican Saygı Ortanca*
Kapak Tasarımı: *Hamdi Akçay*
Grafik Uygulama: *B. Elif Balkın*
1. Baskı, Kasım 2020, İstanbul
ISBN: 978-625-7737-21-0
Sertifika No: 46603

Türkçe Çeviri © Sıla Okur, 2020
Türkçe Telif Hakkı © İthaki, 2020
Cormac McCarthy © 1973
M-71, Ltd. © 1973

Yayıncının yazılı izni olmaksızın alıntı yapılamaz.

İthaki™ Penguen Kitap-Kaset Bas. Yay. Paz. Tic. A.Ş.'nin tescilli markasıdır.
Caferağa Mah. Neşe Sok. 1907 Apt. No: 31 Moda, Kadıköy-İstanbul
Tel: (0216) 348 36 97 – Faks: (0216) 449 98 34
editor@ithaki.com.tr – www.ithaki.com.tr – www.ilknokta.com

Kapak, İç Baskı: Deniz Ofset Matbaacılık
Maltepe Mah. Hastane Yolu Sok. No: 1/6, Zeytinburnu-İstanbul
Tel: (0212) 613 30 06 denizmatbaamucellit@gmail.com
Sertifika No: 48625

BELONGS TO KAKTUS TEAM

CORMAC McCARTHY

TANRI'NIN BİR KULU

ÇEVİREN: SILA OKUR

ithaki

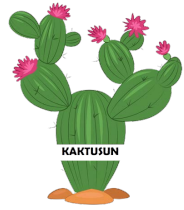

BELONGS TO
KAKTUS TEAM

BELONGS TO KAKTUS TEAM

I

BELONGS TO
KAKTUS TEAM

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Panayır kafilesi gibi geldiler tepeleri ve süpürgeotu bürümüş hendekleri aşarak sabah güneşinde, kamyon çukurlarda sallanıp yatarken kasasına atılmış sandalyelerdeki müzisyenler dingildeyerek çalgılarını akort ediyor, şişman gitarist bir yandan sırıtıp arkadan gelen arabadakilere hareketler yaparken diğer yandan eğilip kemancıya bir pusula uzatıyordu ama o yüzünü buruşturmuş akort anahtarını çevirip dinliyordu. Çiçek açmış elma ağaçlarının altından ve kızıl çamurla sıvanmış kütük kulübenin yanından geçip dere yatağını da aşarak dağın mavi gölgesinde kalmış köhne bir ahşap evi gördüler karşılarında. Arkasında bir ahır vardı. Kasadaki adamlardan biri şoför mahallinin tavanına vurunca kamyon durdu. Arabalar ile kamyonlar geldi araziyi bürümüş otları yara yara, insanlarsa yürüyerek.

Başkaca ses çıkmayan pastoral sabahın içinden çıkagelişlerini izleyen bir adam var ahırın kapısında. Ufak tefek, pasaklı, tıraşsız biri. Toz ve dilim dilim gün ışığı içinden saman saplarını savururken dalaşmaya niyetli gibi yürüyor. Sakson ve Kelt kanı var. Belki de aynı senin gibi Tanrı'nın bir kulu. Eşekarıları kalaslardan aralıklı sızan ışıkta art arda çakıp sönerek dolanıyor, kesif karanlığı ateşböcekleri gibi deliyor siyahtan sarıya sarıdan

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

siyaha dönerek. Adam iki ayağını ayırmış duruyor, kara toprakta yaptığı daha da kara birikintide saman sapları solgun köpükler içinde dönmekte. Kotunu iliklerken kendisi de dilim dilim aydınlanarak samanlık duvarı boyunca yürüyor, duvara bakan gözlerinde inceden bir rahatsızlık gelip geçiyor.

Sundurmanın kapısına çıkıp gözlerini kırpıştırıyor. Arkasında tavan kirişlerine bağlanmış bir urgan var. Seyrek sakallı çenesi çiğniyormuş gibi açılıp kapanmakta ama ağzında bir şey yok. Güneşe karşı gözlerini kaparcasına yummuş fakat ince ve mavi damarlı gözkapaklarının ardında seçiliyor gözlerinin oynadığı, izlediği. Kamyon kasasından el eden mavi takımlı adamı. Kurulan limonata tezgâhını. Müzisyenlerin bir country parçasına girişini ve arsanın insanlarla doluşunu ve hoparlörden gelen ilk ses provasını.

Hadi bakalım gümüş dolar kazanmak isteyenler adını yazdırsın. Buraya buyurun. Evet bu tarafa. Siz küçük hanım? Keyfiniz bilir. Hayhay. Buyursunlar. Jessie? Tamam mı orası?.. Buyurun, efendim. Jess evi açtı, içeriyi görmek isteyenlere duyurulur. Yavaş yavaş. Birazdan müziğimiz de başlayacak, ondan önce çekilişe adınızı yazdırmaya bekleriz. Pardon? Nasıl, efendim? Aynen, efendim. Önce arsalara teklif vereceğiz, sonra tüm arazinin mezatı görülecek. Yolun iki tarafını da kapsıyor, derenin karşısındaki büyük ağaçlığa kadar yolu var. Hayhay. Hemen başlıyoruz.

Eğiliyor, gösteriyor, gülümsüyor. Bir elinde mikrofon. Tepedeki çamların arasında bir başka mezatçının sesi, uzaktan ve mükerrer. Harabelerin arasında sesler dolanıyor sanki, bir hayalet korosu.

Efendim bu ağaçlar da güzel. Kütür kütür odun. On beş yirmi yıl önce dikildiğinden çok kalın olmamakla birlikte bakınız, efendim. Siz yatağınızda mışıl mışıl uyurken boy atacak bunlar. Hayhay. Samimi söylüyorum. Bu araziler çok değerlenecek. Vadinin en kıymetli arazileri olacak. Söylemedi demeyin.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Yok böyle bir kupon arazi, hanımlar beyler. Param olsa da ben alsam! Beni tanıyan bilir, cebimdeki son kuruşuna kadar gayrimenkuldedir. Bir kuruş kazandıysam gayrimenkul sayesindedir. Bir milyon dolarım olsa doksan günde son kuruşuna kadar gayrimenkule bağlarım. Yeminle bak. Emlak gibi malın olsun, değerinden düşmez. Şu arazi yüzde on prim yapmazsa suratıma tükürün. Fazlasını bile yapar. Belki yüzde yirmi. Banka size bu faizi vermeyeceğini pekâlâ biliyorsunuz. Emlaktan âlâ yatırım yoktur. Toprağın olsun. Paranın değeri günden güne düşüyor. Bugünün bir doları yarının elli senti etmez. Hepiniz biliyorsunuz. Ama gayrimenkul fiyatı düşmez, çıkar da çıkar.

Bakın bundan altı yıl önce amcam aşağıdaki Prater çiftliğini satın alırken herkes yapma pişman olursun dedi. On dokuz buçuk ödedi o araziye. Ben işimi bilirim dedi. Sonra olanları hep biliyorsunuz. Hayhay. Otuz sekiz bine okuttu. Ha şimdi bu arazinin biraz masrafı var. Bir elden geçsin ister. Yalan yok. Ama bir koyup iki alırsınız. Gayrimenkul, hele de bu vadide bir arsa harikulade bir yatırım. Cepte nakit bilin. Samimi söylüyorum.

Çamların arasında sesler bir kayıp dua okudu. Sonra sustular. Kalabalığa bir mırıltı yayıldı. Mezatçı mikrofonu başka bir adama vermişti. O adam konuştu: Şerife sesleniver de bir baksın CB.

Mezatçı elini salladı ona ve önünde duran adama doğru eğildi. Ufak tefek, tıraşsız, şimdi elinde tüfek tutan adama.

Ne istiyorsun, Lester?

Demedim mi? Topla şu serserileri de bas git lan arazimden!

Ağzını topla, Lester. Hanımlar var burada.

Kim varsa var ulan!

Burası senin arazin falan değil.

Kim demiş?

Bak bir kere içeri girdin bu sebepten. Yetmedi bir daha mı gireceksin? Şerif şurada durmuş izliyor bizi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Bana ne lan, nerde durursa dursun! Kalkın siktirin gidin toprağımdan! Duydun mu?

Mezatçı, kamyon kasasının kapağına çömelmişti. Ayaklarına doğru baktı, tahtaların arasına sıkışıp kurumuş bir çamur parçasını kazıdı. Tekrar başını kaldırıp tüfekli adama baktığında gülümsüyordu. Dedi ki: Lester aklını başına toplamazsan tımarhanede hücreye kapatacaklar seni.

Adam elinde tüfekle bir adım geriledi. Yere çökercesine eğilmişti ve boştaki elini parmaklarını açarak kalabalığa doğru çevirdi, geri durmalarını ister gibi. İn aşağı kamyondan, diye tısladı.

Kamyondaki adam tükürüp gözlerini kısarak ona baktı. Ne yapacaksın, Lester, vuracak mısın beni? Arazini elinden ben almadım. Belediye aldı. Benim işim mezatını yapmak.

İn kamyondan aşağı.

Arkasında müzisyenler, eski panayırlardaki poligonlarda hedef olarak dizilen kompozisyonlardaki gibi. Delirmiş, CB.

CB cevap verdi: Vuracaksan vur beni, Lester, yerim belli yurdum belli. Senden kaçıp saklanacak değilim.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Lester Ballard bir daha dik tutamadı başını o günden sonra. Bir şekilde boynu sakatlandı. Buster'ın vurduğunu görmedim ama onu yere serilmiş gördüm. Şerifin yanındaydım. Alnında yumruk gibi bir şişlikle sırtüstü yatmış boş gözlerle etrafa bakıyordu. Yattığı yerde kan geliyordu kulaklarından. Buster hâlâ elinde baltayla bekliyordu. Resmi arabayla alıp götürdüler, CB de bir şey olmamış gibi mezata devam etti ama dediğine göre ihaleye girebilecek bazı insanlar girmemiş bu olaydan sonra; belki Lester'ın amacı da buydu, bilemeyiz. John Greer, yukarıki Grainger ilçesindendi. Ona kara çalmak değil niyetim ama öyleydi işte.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Fred Kirby ön bahçesinde tulumbanın yanında hep durduğu yere çökmüş oturuyordu ki Ballard geldi. Yolda durup ona baktı. Dedi ki: Hop Fred.

Kirby başını kaldırıp selam verdi. Gelsene, Lester, dedi.

Ballard su kanalının kenarına kadar gelip Kirby'ye doğru baktı. Sordu: Viski var mı?

Olabilir biraz.

Bir kavanoz bağlasana.

Kirby ayağa kalktı. Ballard ekledi: Haftaya öderim. Kirby tekrar çöktü.

Yarın öderim, dedi Ballard.

Kirby başını yana çevirip burnunu iki parmağı arasında sıkarak otların arasına sarı sarı sümkürdü ve parmaklarını kotunun dizine sildi. Tarlalara doğru baktı. Olmaz be, Lester, dedi.

Ballard adamın nereye baktığını görmek için hafiften yana döndüyse de bildiği dağlardan başka bir şey göremedi. Bir ayağını öne uzatıp elini cebine soktu. Takasa var mısın? dedi.

Bakarız. Ne var elinde?

Aha şu çakı.

Bir görelim.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Ballard bıçağı açıp yukarıda duran Kirby'ye doğru attı. Bıçak ayağının ucunda yere saplandı. Kirby bir an baktıktan sonra uzanıp topraktan çıkardı, bıçağı dizine silip üstündeki isme baktı. Kapatıp tekrar açtı ve ayakkabısının tabanından zar gibi bir kat soydu. Olur bu, dedi.

Kalkarken bıçağı cebine koyup yoldan dereye doğru ilerledi.

Ballard adamın tarlanın kıyısından yürürken çalılarla ballıbabaları ayağıyla yokladığını gördü. Bir iki kez ardına baktı adam. Ballard mavi tepeleri gözlüyordu.

Bir süre sonra Kirby geri geldi ama yanında viski yoktu. Bıçağını Ballard'a uzattı. Bulamadım, dedi.

Nasıl bulamadın?

Yok işte.

Hay ulan ya.

Daha sonra tekrar bakarım. Sarhoş kafayla sakladım galiba.

Nereye sakladın ki?

Bilmem. Elimle koyduğum gibi bulurum sanıyordum ama aklımdaki yere koymamışım demek.

Tüh ulan be.

Bulamazsam yenisini getirtirim.

Ballard bıçağı cebine koydu ve dönüp yolda yürüdü.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Heladan geriye kalan yemyeşil yosun kaplı birkaç çürük kereste parçası otların olmadık iriliklerde boy attığı sığ bir çukurda yatıyordu. Ballard helayı geçtikten sonra ahırın arkasına dolanıp öbek öbek boruçiçeklerini ezdi ve çömelip sıçtı. Sıcak ve tozlu çalıların arasında bir kuş öttü. Uçtu sonra. Kıçını bir dala silip kalktı ve pantolonunu topladı. Kara renkli, taneli dışkısına yeşil sinekler üşüşmüştü bile. Pantolonunu ilikleyip eve döndü.

İki odası vardı evin. Her odanın iki penceresi. Evin kirişlerine kadar yükselmiş otlardan bir duvara bakıyordu arka cephe. Ön tarafta bir balkon ve yine otlar vardı. Dört yüz metre uzaktaki yoldan evin gri tahta çatısı ile bacası görünüyor, başka hiçbir şey seçilmiyordu. Ballard otları ezerek arka kapıya yol açtı. Balkonun köşesinde duran eşekarısı yuvasını indirdi. Eşekarıları birer birer çıkıp uzaklaştılar. Ballard içeri girip bir parça karton alarak yerleri süpürdü. Eski gazeteleri toplayıp kurumuş tilki ve possum dışkılarını süpürdü ve tavandan dökülmüş göz göz siyah lekeli kırmızı renkli çamurları sildi. Pencereyi kapattı. Kalan tek cam kurumuş doğramasından sessizce çıkıp ellerine düştü. Pervaza bıraktı camı.

Ocakta tuğlalar ve sıva parçaları üst üste yığılmıştı. Demir

BELONGS TO KAKTUS TEAM

ayağın yarısı duruyordu. Tuğlaları atıp sıvayı süpürdü ve dizlerinin üstüne çöküp boynunu kıvırarak bacanın içine bakmaya çalıştı. Yaş karanlıkta bir örümcek sallanıyordu. Odunla karışık kekre bir duman kokusu. Gazeteleri top yapıp ocağa attı ve ateşledi. Ağır ağır yandılar. Titrek alevler yükselip kenarlarını köşelerini kemirdi. Kâğıtlar kararıp kıvrılıp titrerken örümcek bir ipliğinden aşağı sallanıp ocağın kül zeminine indi ve bacaklarını kıvırıp öylece kaldı.

Öğleden sonra lekeli sert kumaşla kaplı ince bir şilte dereyi geçerek kulübeye doğru yöneldi. Lester Ballard'ın başıyla omuzlarında dengede duruyordu şilte ama adamın dikenlere ve çalılara bıyık altından savurduğu küfürler hiçbir kulağa değmiyordu.

Kulübeye vardığında şilteyi omzundan yere attı. Altından dört yöne tozlar dalgalanıp döşeme tahtalarına yayıldı. Ballard yüzüyle alnındaki teri gömleğinin ucuna sildi. Deli gibi bir hali vardı.

Karanlık çökene kadar varını yoğunu boş odaya doldurmuştu ve bir lamba yakıp ortasına koymuş ve kendisi de karşısına bağdaş kurup oturmuştu. Elbise askısına dizdiği patates dilimlerini lambanın alevine tutuyordu. Kararmaya yüz tuttukları zaman bıçağıyla tabağa sıyırıp birini şişleyerek ağzına götürdü ve üfledikten sonra ısırdı. Patatesi alt dişlerine bırakıp ağzını açarak hızlı hızlı nefes alıp vermeye başladı. Çiğnerken sıcak diye patatese küfrediyordu. İçi çiğdi, kandil yağı kokusu sinmişti.

Patatesi yedikten sonra bir sigara sardı, lambanın camına değen titrek alevde yaktı ve oturup dumanı içine çekti, ağzından ve burun deliklerinden ağır ağır bırakırken külünü dalgın dalgın pantolonunun kıvrık paçasına silkti serçeparmağıyla. Topladığı gazeteleri yayıp mırıldanarak okudu. Çoktan ölmüş insanlar, unutulmuş olaylar, fenni ilaç reklamları ve satılık hayvan ilanları. Sigara parmaklarında yanık bir izmarite, küle dönene kadar

BELONGS TO KAKTUS TEAM

içti. Lambayı camının dibine belli belirsiz bir kızıllık vuracak kadar kıstıktan sonra hem botunu hem pantolonunu hem de gömleğini çıkarıp şilteye çoraplarından başka çırılçıplak uzandı. Avcılar duvar tahtalarının çoğunu söküp odun yapmıştı ve pencerenin çıplak pervazının üstünde bir karayılanın karnıyla kuyruğu gözüne çarptı. Ballard doğrulup lambayı tekrar açtı. Ayaklandı ve uzanıp yılanın soluk mavi karnını parmağıyla dürttü. Yılan irkilip küt diye yere düştü ve oluktan akan mürekkep gibi döşemelerde kaydıktan sonra kapıdan çıkıp kayboldu. Ballard tekrar şilteye oturdu ve lambayı tekrar kısıp uzandı. Sıcak sessizlikte sivrisineklerin ona doğru yol tuttuğunu işitebiliyordu. Yatıp kulak kesildi. Bir süre sonra yüzükoyun döndü. Daha sonra kalktı ve ocağın yanında duran tüfeğini alıp şiltenin yanına uzattı ve tekrar yattı. Çok susamıştı. Ölü gibi ağzı açık daldığı uykusunda, dağlardan akan sopsoğuk pınarların rüyasını gördü.

Yaptığı bir şey hatırımda. Onuncu sınıfı birlikte okuduk. Okulda ondan ilerideydim. Topu kaçtı yokuş aşağı çalı ve diken içindeki bir tarlaya doğru… çocuğun birine, Finney'ydi adı, git al şu topu dedi. Finney küçüktü ondan. Git de getir şu topu, dedi ona. Finney olmaz dedi. Lester yanına yürüyüp tekrarladı: Git al şu topu. Finney gitmem deyince tekrar, Lester üzerine gidip dedi ki: Oğlum bak git al şu topu yoksa ağzının orta yerine yumruğu yersin. Finney korkmuştu ama renk vermedi, ben atmadım ki ben alayım diye diklendi. Karşısında duruyordu öylece, senin durduğun gibi. Ballard istese vazgeçerdi. Oğlana istediğini yaptıramayacağını anlamıştı. Öyle bir dakika dikildikten sonra yumruğu patlattı. Finney'nin burnundan kan boşandı ve oğlan yolun kenarına çöktü. Bir dakika durdu durmadı ve tekrar kalktı. Birinin verdiği mendili burnuna bastırdı. Burnu hem şişmişti hem de kanıyordu. Finney, Lester Ballard'a bir bakış attı ve yürüyüp gitti. Böyle bir acayip duygu geldi üstüme... Bilemedim ne olduğunu. Çok kötü hissettim. O günden sonra Lester Ballard'ı hiç sevmedim. Öncesinde de sevmezdim. Bana bir zarar vermedi.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Ballard gecenin nemine uzanmış vaziyette kalbiyle toprağı dövüyordu. Kurbağa Dağı'nın oradaki kavşağın etrafındaki seyrek sazların arasından park halinde bir aracı gözlemekteydi. Arabanın içinde bir sigara alevi canlanıp söndü ve gece programı yapan DJ bilmeden arka koltukta dönen işlere yorum getirdi. Bira kutusu mıcırlarda takırdadı. Öten bülbül sustu.

Eğilerek ve sessizce seğirtip arabanın tozlu arka çamurluğuna gölge gibi yanaştı. Nefes nefeseydi, gözleri büyümüştü, radyo sesiyle insan sesini ayırmak için kulaklarını kabartmıştı. Bobby, dedi bir kız. Sonra bir daha.

Ballard kulağını çamurluğa bastırdı. Araba hafifçe sallanmaya başladı. Azıcık doğrulup bir gözünü kelebek camına iliştirdi. İki beyaz bacak açılmış bir gölgeyi sarmıştı, arasındaki kara ifrit köle azgınlığıyla gidip geliyordu.

Zenciymiş, diye fısıldadı Ballard.

Ah Bobby, ah Tanrım, dedi kız.

Düğmesi çözük Ballard, çamurluğun üstüne boşaldı.

Hassiktir, dedi kız.

Dikizci titrek dizlerinin üstünde dikizledi. Bülbül ötmeye başladı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Zenciymiş, dedi Ballard.

Ama camda beliren ve pencere gerisinden devasa görünen yüz, siyah bir yüz değildi. Bir an burun buruna geldiler, Ballard kalbi küt küt atarak yere yığıldı. Radyodaki müzik hafif bir çıt sesiyle sustu ve bir daha başlamadı. Arabanın öbür tarafından bir kapı açıldı.

Yersiz ve sevgisiz, insanlıktan çıkmış haliyle Ballard geldiği yöne doğru kaçtı göbeğin öte yanına, toprağı ve mıcırları ve ezilmiş bira kutularını ve kâğıtları ve çürüyen prezervatifleri çiğneyerek.

Kaç ulan, orospu çocuğu!

Ses dağa çarptı, yitik ve tehlikesiz olarak döndü. Sonra geride sadece sessizlik ve kopkoyu yaz gecesinde bungun ballıbaba kokusundan başka bir şey kalmadı. Araba çalıştı. Farları yandı ve göbeği dolanıp geldiği yöne doğru gitti.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Bilemiyorum. Babasının intiharından sonra hiç düzelmedi dediler. Bu oğlan bir başındaydı. Anası kaçmıştı; nereye ya da kiminle bilmiyorum. Cecil Edwards'la ben indirdik adamı. Dükkâna girdi ve hava da ne yağmurlu der gibi anlattı olanları. Ahıra girdiğimizde ayaklarını sallanırken gördüm. Kestik ipi, bıraktık yere düşsün. Et keser gibi. Başımızda durup izledi, hiçbir şey söylemeden. Dokuz on yaşındaydı o zamanlar. İhtiyarın gözleri pörtlemişti, damarları tutuyordu kerevit gibi ve dili çovçov köpeğinden karaydı. Keşke insanlar kendilerini asmak yerine zehirleseler falan da millet böyle şeyler görmese.

Greer işini bitirdiğinde onun da hali pek güzel değildi.

Ama olsun. Doğru dürüst kana itirazım yok. Pörtlemiş göz falan görmektense onu tercih ederim.

Karısı öldüğünde Gresham ne yaptı ve nasıl bir deliydi anlatayım. Altı Mil mezarlığına gömdüler kadını ve rahip bir iki dua okudu, toprağı atmadan önce bir söz söyler mi diye Gresham'a seslendi. Gresham kalktı ayağa, şapkası elinde falan. İki kadını aynı anda idare etmek hakkında bir şarkı söyledi. Ödlek pezevenk şarkısı. Hayır, ben sözlerini bilmiyordum ama o biliyordu ve duraksamadan söyledikten sonra tekrar yerine geçti. Ama delilikte Lester Ballard'ın eline su dökemezdi.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Gecenin daha karanlık kuytuları olsa onları da bulurdu. Metruk kulübeyi onunla birlikte mesken tutmuş cırcırböceklerinin biteviye ötüşüne karşı parmaklarını kulak deliklerine tıkamış yatıyor. Bir gece uyur uyanık yatarken odanın içinde bir şeylerin seğirttiğini işitti ve açık pencereden hayalet gibi fırladığını gördü (zorlanarak doğrulup). Durup arkasından baktı ama bir daha göremedi. Av köpeklerinin çığlıklarıyla acılı inleyişleri, etinden et koparılır gibi ağlayışları dereden yükseliyordu, vadiden ona doğru. Soprano ulumalar ve çalı çatırtılarından bir cehennem musikisi kulübeyi dolduruyordu. Çırılçıplak ayağa kalkan Ballard cılız yıldız ışığında ön kapının pervazdan başlayarak dalaşan köpeklerle doluşunu gördü. Alacalı posttan ibaret nabız gibi atan bir beden halinde durdular bir an ve kapıdan sızıp içeriyi doldurdular, köpek köpek üstüne artan sesleriyle odayı bir kez dolanıp pencereden fırladılar uluşarak ve önce doğramayı sonra pervazı söküp aldılar, duvarda çıplak ve dört köşe bir delik ile kulaklarında çınlama bıraktılar. O durmuş küfürler ederken kapıdan iki köpek daha girdi. Yanından geçen bir tanesine tekmeyi bastı, çıplak ayak parmakları kemikli kıçına çarptı hayvanın. Tek ayağının üstünde sekerek haykırıyordu ki son bir köpek girdi içeri. Üstüne atılıp arka

BELONGS TO KAKTUS TEAM

ayağından yakaladı. Acıyla ulumaya başladı hayvan. Ballard yumruğunu körlemesine savururken yankılanan davul gümlemelerine benzer sesler, çaresiz ağıtlar ve çığlıklar eşliğinde tamtakır odada yankılandı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Taşocağının dibindeki koruluk boyunca uzanan yolda yürürken her yanda kararmış ve yeşil yeşil yosun bürümüş devasa taş kütleleri ile tabletler var, kadim bir insan ırkının kalıntıları gibi ağaçlar ile asmaların arasına devrilmiş yazıtlar sanki. Yağmurlu bir yaz günü işte. Yosun duvarlarının dimdik yükseldiği karanlık ve sessiz bir yeşim havuzun yanından geçerken boşlukta bir tele yamuk tünemiş ufak bir mavi kuş gördü.

Ballard tüfeğini kuşa doğrulttu ama içinden bir ses, malum olmuş gibi tetiği çektirmedi. Kimbilir belki kuş da hissetti. Kanatlandı. Küçük. Ufacık. Uçtu. Koru sessizliğe gömüldü. Ballard horozu başparmağının boğumuyla indirip tüfeği boyunduruk gibi asarak bir elini namludan, diğerini dipçikten sarkıttı ve taşocağına doğru yürüdü. Çamura sac kıymıkları, cam kırıkları basılmış. Çalılarda çerçöp. Korunun öte yanında bir dam ve bacasında duman. Yolun iki yanında iki arabanın devrik muhafızlar gibi tepetaklak durduğu bir açıklığa geldi ve hurda ile çöp dağlarının yanından geçerek sahanın bir ucundaki kulübeye doğru yürüdü. Cılız güneşte pinekleyen çeşitli kediler onu izledi. Ballard tüfeğini erkek bir tekire doğrultarak ağzıyla, "Dan!" dedi. Kedi umursamazca baktı. Onun salak olduğunu düşündü

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

sanki. Ballard hayvana tükürdü ve o da koca patisiyle hemen tükürüğü silip kendini temizlemeye girişti. Ballard çöplerin ve araba parçalarının arasından yürümeye devam etti.

Hurdacı dokuz kız doğurtmuş ve dokuzuna da hurdalıkta bulduğu eski bir tıp sözlüğünden isimler vermişti. Koltuk altlarından kara kıllar sarkan sürüsü hurdaların arasına açılmış bir boşlukta sandalyelerle kasalara çöküp bütün gün mal mal bakıyor ve telaşlı anaları bir o yana bir bu yana koşup her birinden tek tek iş istiyor ama karşılığında omuz silkmeler ve bezgin gözlerde kırpışmalar alıyordu. Urethra, Cerebella, Hernia* Sue. Kediler gibi dolanıyor ve tıpkı kızışmış kediler gibi etrafın itini kopuğunu içeri dolduruyorlardı, ta ki babaları bunlardan kurtulmak için geceleri çıkıp tüfekle rasgele ateş açmaya bile başlayana dek. Kızlardan hangisi büyük hangisi küçük ya da kim kaç yaşında bilmediği için oğlanlarla gezip gezmeyeceklerine de karar veremiyordu. Adamın bu kararsızlığını kediler gibi sezdiler. En olmayacak saatlerde gelip gidiyorlardı en rezil arabaların içinde; pastan çürümüş sedanlar ve mavi lambaları ve krom kornaları ve konsolunda tilki kuyrukları ya da peluş canavarlarla kerhaneye çevrilmiş üstü açıklardan ibaret saçma sapan bir atlıkarınca sanki. Hepsi hem yamalı hem de amortisörleri kestirilmiş ve çukurlarda altlarını vura vura. İçlerinde iri ayaklı ve uzun sikli sırım gibi köy delikanlıları.

Birer birer hamile kaldılar. Sıra dayağından geçirdi. Karısı ağladı da ağladı. O yaz üç doğum oldu. Evin iki odası da, karavan da doluyordu. Her yerde biri yatıyordu. Kızlardan biri eve kocam dediği bir adam getirdi ama adam bir iki gün kaldıktan sonra hiç görünmedi. On iki yaşındakinin karnı büyümeye başladı. Ev üstüne geliyordu. Havasız ve ağır kokuluydu. Bir köşede paçavra yığınları buldu. Ufak ufak sarı boklar sarılmış ve oracığa bırakılmıştı. Bir gün hurdalığın uzak tarafındaki ağaç-

---

* (İng.) Üretra, serebella ve fıtık. *–yhn*

BELONGS TO KAKTUS TEAM

lar ve sarmaşıkların arasında çiftleşen iki tip gördü. Bir süre ağaçların arkasından izledikten sonra kızlarından biri olduğunu fark etti. Sezdirmeden yaklaşmaya çalıştı ama oğlan tetikteydi ve fırladığı gibi pantolonunu çeke çeke ağaçların arasında kayboldu. Adam yanındaki sopayla kızı dövmeye başladı. Kız sopayı tuttu. Adam fazla yüklendi. Birlikte yapraklara yuvarlandılar. Islanmış kasıklarının ılık balıksı kokusu. Turuncu donu yakında bir dalda asılıydı. Hava bir anda elektriklendi. Sonra bir de baktı tulumunu dizlerine kadar indirmiş ve kıza arkadan yerleştirmekte. Baba bırak, dedi kız. Baba. Aaah.

Akıttı mı içine?

Hayır.

Çekti dışarı ve kafasını yakalayıp dölünü bacağına boşalttı. Geberesice, dedi kıza. Kalkıp tulumunu çekti ve ayı gibi sallana sallana hurdalığa doğru yürüdü.

Bir de Ballard vardı. Kısık gözleri ve çalışılmış umursamazlığıyla elinde değilse omzunda tüfeğiyle patikadan gelir ve hurdacıyla dışarıdaki kanepe leşine oturur ve yarım galonluk boğma viski kavanozunu elden ele dolaştırıp üstlük niyetine çiğ patatesten sırayla ısırırlarken küçük kızlar gizli gizli kulübeden o yana bakarak kıkırdarlardı. Çarpık bacaklarını ayırıp oturduğu için donu görünen uzun boylu sarışın kızda gözü vardı. Hep gülerdi kız. Ayağında hiç ayakkabı görmemişti ama haftanın her günü başka renkte don giyerdi ve cumartesileri de siyah.

Ballard karavanın oraya geldiğinde o kız çamaşır asıyordu. Yanında petrol variline oturmuş bir adam vardı ve dönüp gözlerini kısarak Ballard'a baktı ve bir şey söyledi. Kız ona bakarak dudaklarını büzdü ve başını geriye savurup deli bir kahkaha attı. Ballard sırıtıp tüfeğin namlusunu pat pat bacağına vurdu.

N'oldu, şekerim, dedi kız. Neye güldün?

Neye baktın?

Neye bakacak, şu güzel memeleredir kesin, dedi varilde oturan adam.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Görmek ister misin?

Olur, dedi Ballard.

At bir çeyreklik.

Yok ki.

Kız güldü.

Ballard sırıtarak durdu.

Kaç paran var?

Bir onluk.

Gidip iki buçuk sent borç alırsan birini gösteririm.

Veresiye olsa, dedi Ballard.

Ne verecekmişim sana? dedi kız.

Veresiye dedim, dedi Ballard kızararak.

Varildeki adam dizine bir şaplak attı. Aman dikkat, dedi. Sordu: Lester'a bir onluk karşılığı ne gösterebilirsin?

Yarım dolarlık baktı zaten.

Hadi be. Hiçbir şey görmedim.

İlla görmene gerek yok, dedi kız; eğildi ve leğenden bir çamaşır alıp silkelerken Ballard yakasından içeri bakmaya çalıştı. Kız tekrar kalktı. Ufaklığı kabartsın yeter, dedi kız arkasını dönüp yine o deli kahkahasından atarak.

Kedi çükünden beter, değil mi Lester?

Ay sana zamanımı harcayamam, dedi kız ve sırıtarak dönüp çamaşır leğenini aldı. Kalçasını yana çıkarıp leğeni oraya dayadı ve onlara baktı. Ufak karavanın arkasında gökyüzüne karşı bir lastik çevirerek yürüyordu ihtiyar adam ve yakılmış koca bir lastik yığınından koyu dumanlar kalın kalın yükseliyordu. Naşlayın, dedi kız. Bir kere versek doymak bilmezsiniz.

Salına salına tepeyi çıkıp eve yürümesini izlediler. Ben o riski almaya varım, dedi adam. Ya sen, Lester?

Ballard da varım dedi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Altı Mil Kilisesi cemaati ayin başladıktan sonra kapı açılacak olursa kukla dizileri gibi toplu halde dönerlerdi geriye. Ballard şapkasını eline alarak içeri girip kapıyı kapattıktan sonra arka sıraya tek başına oturduğunda daha ağır döndüler. Aralarında fısıltılar esti. Vaiz sustu. Sessizliğe bahane olsun diye kürsüde duran sürahiden bir bardak su içti ve bardağı yerine bırakıp ağzını sildi.

Din kardeşlerim, diye Ballard'ın gözünde ilahi palavralara devam ederken o da kilisenin arkasındaki duyuru panosuna baktı. Bu hafta toplanan sadaka. Geçen hafta toplanan sadaka. Altı dolar yetmiş dört sent. Bağışlayanlar. Dışarıdaki su borusunu ağaçkakan gagaladı ve ipli kafalar hep birden dönerek kuşu susturdu. Ballard üşütmüştü ve ayin boyunca gürültülü gürültülü hapşırdı ama Rabbin gazabına uğrasa dahi susmayacağını bildiklerinden kimse dönüp bakmadı.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Yaz sonunda dereye alabalık akını oldu. Ballard gölge göletleri bir bir dolaşıp sazlıkların arasından gözledi. Vurduğu birkaç kurbağa hariç çalıntı mısır ile yazlık sebzelerden başka bir şey yememişti kaç haftadır. Otların arasına diz çöktü ve berrak suda yüzgeçlerini titreterek duran balıklara konuştu. Ne güzel şişmişsin ulan yağlı yağlı, dedi.

Eve doğru âdeta seğirtti. Tüfeğini alıp geri geldi. Derenin kıyısında yürüdü ve sazlar ile çalıların arasına dikkatle süzüldü. Güneşin gözüne girmemesine dikkat ederek emeklemeye başladı. Seddin üstünden baktı. Sonra dizlerinin üstüne kalktı. Ardından ayağa. Nehrin yukarısında geçide gelmeden Waldrop'un sığırları yarı bellerine kadar dereye girmiş çimiyorlardı.

Eşşoğlueşşekler, diye hırıldadı Ballard. Dere çamurdan kıpkızıldı. Kaldırdı tüfeği, nişan alıp ateşledi. Sığırlar kızıl suda şaşkın şaşkın kaçıştılar, gözleri koskocaman. Kafasını bir tuhaf tutarak kıyıya doğru koştu bir tanesi. Kıyıya çıkarken kayıp düştü ama tekrar kalktı. Ballard çenesini sıkarak izledi hayvanı. Hassiktir, dedi.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Yaptığı bir işi daha anlatayım. Söz geçiremediği yaşlı bir ineği vardı, hiçbir şey yaptıramıyordu hayvana. Nefesi kesilene kadar ittiriyor kaktırıyordu ama nafile. Gitti Helton Efendi'nin traktörünü aldı ve bir halat bağlayıp ucunu ineğin kafasına geçirdikten sonra traktörü gittiği kadar gazladı. Halat boşa gidince ineğin kafasını şak diye kopardı. Olduğu yerde öldü hayvan. Sor Floyd'a yalanım var mı diye.

Waldrop'la nasıl bir ilişkisi vardı da Waldrop ona tekmeyi basmadı bilmiyorum. Eski evini yakmasından sonra bile bir şey demedi bildiğim kadarıyla.

Dedim de aklıma ne geldi, bir iki yıl önce Trantham'ların oğlu panayıra bir çift ihtiyar öküz getirmişti. İnatlaştı hayvanlar ve yürümediler ve o da nihayet altlarında bir ateş yaktı. Öküzler bakıp ateşi görünce beş adım ilerlediler ve gene durdular. Trantham'ların oğlan bir de baktı ki ateş arabanın tam altında kalmış. Böğürerek indi arabadan ve altına girip şapkasıyla ateşleri dağıtmaya başladı ki ihtiyar öküzlerden biri tekrar hareketlendi. Arabanın tekerleği üstünden geçti ve iki bacağını da kırdı. Hiç öyle inat hayvan görmemiştim.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Gel bakalım, Lester, dedi hurdacı.

Ballard geliyordu zaten, izin istememişti. N'aber, Reubel, dedi.

Kanepeye oturup yere baktılar ve ihtiyar değneğini tıkırdatırken Ballard tüfeğini dizlerinin arasında tuttu.

Ne zaman gidiyoruz fare vurmaya? dedi ihtiyar.

Ballard tükürdü. Ne zaman istersen, dedi.

Çıkaracaklar bizi yakında buradan.

Ballard gözünün ucuyla yarı çıplak bir kızın gölgelerde dolaştığını gördüğü eve doğru bir bakış attı. Bir bebek ağlıyordu.

Görmemişsindir herhalde, değil mi?

Nasıl?

Hernie'yle en küçüğün bir büyüğünü.

Neredeler ki?

Bilmiyorum, dedi ihtiyar. Kaçtılar herhalde.

Üç gündür yoklar.

Sarışın olan mı?

Evet. Onunla Hernie. İtin kopuğun peşine takılıp kaçtılar galiba.

Ne iş, dedi Ballard.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Niye bu kızlar macera peşinde koşuyor anlamıyorum. Bunların ninelerini görsen nasıl dini bütün bir insandı. Nereye, Lester?

Yolum var.

Öğlen sıcağına kalmamak lazım.

Evet, dedi Ballard. Şu tarafa doğru yürüyeceğim ben.

Fare görürsen vur gitsin.

Görürsem vururum.

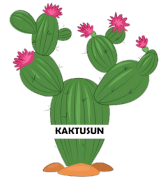
Görürsün.

Taşocağı yolunda peşinden bir köpek geldi. Ballard kısa ve kısık bir ıslık çalıp parmağını şıklattı ve köpek paçasını kokladı. Yolda beraber yürüdüler.

Ballard dev taş basamaklardan ocağın kuru zeminine indi. Oyuk oyuk yüzleri ve matkap delikleriyle çevresini saran kaya duvarları devasa bir amfitiyatro oluşturuyordu etrafında. Hurdalık bir kamyon otların arasında pas tutmuştu. Taşın mıcır ve kırıkla kaplı oluklu yüzeyinde yürüdü. Kamyon otomatik tüfekle taranmış gibi görünüyordu. Taşocağının diğer ucunda bir hurda konteyneri vardı ve Ballard durup değerli bir şeyler aradı, eski ocaklarıyla çaydanlıkları çevirdi, bisiklet parçalarıyla paslı kovaları inceledi. Sapı yenmiş kendisi kör bir mutfak bıçağı buldu. Köpeğe seslendi, sesi kayadan kayaya çarpıp ona döndü.

Tekrar yola ulaştığında rüzgâr çıkmıştı. Issız ormanın orta yerinde gelen kapı çarpma sesi ürpertiyordu. Ballard yolda yürüdü. Arkasında tahta bir kule olan pas tutmuş sacdan bir kulübeyi geçti. Başını kaldırdı. Kulenin tepesinde bir kapı gıcırdayarak açılıp çarpıyordu. Çevresine bakındı Ballard. Çinko damın levhaları takırdarken kulübenin bitişiğindeki arsadan beyaz bir toz kalktı. Ballard tozdan gözlerini kısarak yürüdü. Karayoluna çıktığında yağmur çiselemeye başlamıştı. Köpeğe bir daha seslenip bekledi ve sonra devam etti.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Hava bir gecede döndü. Sonbaharla gökyüzünün bu kadar maviye döndüğünü bilmiyordu. Veya hatırlamıyordu. Rüzgârın savurduğu sazlıklarda sırtını güneşe verip saatlerce oturdu. Sanki kış gelmeden ısı depoluyordu. Bir çiftçinin mısırları biçtiğini gördü ve gün batarken güvercinlerle birlikte biçilmiş tarlaya üşüşerek birkaç çuval mısır toplayıp karanlık çökmeden kulübeye taşıdı.

Dağdaki ağaçlar sarıya ve alev rengine dönüp sonunda çırılçıplak kaldı. Kış erken geldi, kara ve çıplak dalları soğuk rüzgârlar uğuldattı. İskeleti kalmış evde tek başına oturan adam uzak pelesenkağaçlarının üstünde yükselen kemik rengi hilali benekli camdan izledi, maharetli bir elin solgun kış gecesi karanlığına karşı çiziktirdiği mürekkepten ağaçlar.

Yapayalnız bir adam. Kirby'ye giden içkiciler onu gece vakti yol kenarında süklüm püklüm tek başına, elinde ayrılamayacağı bir parçası gibi tüfeğini tutarken gördüler.

Çökmüş ve bezmişti.

Kimilerine göre delirmişti.

Kötü bir yıldızın esiriydi.

Dörtyolda durup başkalarına ait köpeklerin dağdan gelen

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

seslerini dinledi. Geçen tek tük arabanın farlarında bitik bir kibir abidesi. Geniş omuzlu adamların aralarında tüfekler ve viski şişeleri, arkalarında kıvrılmış yatan zarif av köpekleriyle geçtiği her arabanın tozuna ya küfür edip tükürdü ya da homurdandı.

Kurbağa Dağı kavşağında bir sabah ağaçların altında beyaz bir gecelik içinde uyuyan bir kadın buldu. Ölmüş mü diye bir süre izledi. Bir iki taş attı, biri bacağına geldi. Kadın irkildi, saçları yapraklara dolandı. Ballard yaklaştı. İnce geceliğinin altında iri memelerini ve eteğinin altından siyah tüyleri seçebiliyordu. Diz çöküp dokundu ona. Kadının açık ağzı büzüştü. Gözleri açıldı. Kuş gözü gibi aşağı doğru açıldı sanki ve gözleri kan çanağıydı. Aniden doğruldu, viskiyle pisliğin mayalanmış tatlı kokusu yükseldi üzerinden. Kedi gibi diş gösterdi. Ne var lan, orospu çocuğu? dedi.

Üşümüyor musun?

Sana ne lan?

Bana ne tabii.

Ballard kalkmıştı, elinde tüfekle tepesinde duruyordu.

Nerede kıyafetlerin?

Kadın kalktı ve geri geri sendeleyip yaprakların arasına sertçe oturdu. Sonra tekrar kalktı. Durduğu yerde sallanarak ve şişkin baygın gözlerinden öfke saçarak baktı. Orospu çocuğu, dedi. Etrafına bakınıyordu. Bir taşı gözüne kestirince üstüne atıldı ve kaldırıp fırlatacakmış gibi tuttu.

Ballard'ın gözleri kısıldı. İndir o taşı, dedi.

Gel de kendin indir.

İndir dedim sana.

Kadın tehdit olarak kolunu geriye çekti. Ballard ona doğru bir adım attı. Kadın taşı fırlatıp Ballard'ın tam göğsüne isabet ettirdi ve ellerini yüzüne kapatıp durdu. Ballard'ın attığı tokadın şiddetiyle etrafında tam tur dönerek yine Ballard'la karşı karşıya geldi. Dedi ki: Biliyordum bunu yapacağını.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Ballard eliyle hızlıca göğsünü yoklayıp kan var mı diye baktı ama yoktu. Kadının elleri hâlâ yüzündeydi. Ballard geceliğinin askısını tutup sertçe çekti. İnce kumaş yarı beline kadar yırtıldı. Kadın elini yüzünden çekip geceliğini toplamaya çalıştı. Meme uçları soğuktan sertleşmiş ve morarmıştı. Yapma, dedi.

Ballard ince sentetik kumaşı avucuna toplayıp asıldı. Ayakları yerden kesilen kadın ezilmiş ve donmuş otların içine oturdu. Ballard geceliği kolunun altına toplayıp bir adım geri attı. Sonra arkasını dönüp yolda yürümeye başladı. Kadın çırılçıplak bakakaldı ve arkasından küfürler savurdu.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Fate iyidir. Basit adamdır ama severim. Çok göreve çıktım onunla. Hatırlıyorum da bir gece Kurbağa Dağı kavşağının orada park halinde bir araba gördük ve Fate ışıkları yakıp arabanın yanına yürüdü. İçindeki delikanlı evet efendim sepet efendimden başka laf diyemedi. Yanında bir kız vardı. Delikanlıdan ehliyet ruhsat istedi, çocuk neresine bakındıysa nereyi yokladıysa bir türlü bulamadı cüzdanını. Fate en sonunda dedi ki: İn bakalım aşağı. Öyle deyince yanında oturan kız bembeyaz kesilmiş. Neyse, delikanlı açtı kapıyı indi aşağı. Fate ona şöyle bir bakıp bana seslendi: John, gel de şuna bak.

Kalktım yanlarına gittim, yolun kenarında delikanlı duruyor başı eğik ve karşısındaki bizim şerifin de başı eğik ve feneri delikanlının üzerinde. Ben de geldim ve topluca bakınca gördük ki pantolonunu ters giymiş. Cepleri salkımsaçak. Deli bozuk bir hal. Şerif yürü git yoluna demekle yetindi. Bu şekilde sürüp süremeyeceğini de sordu. Bu cins bir adam işte.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Ballard kapıya çıktığında çenesi göçük bir adamın bahçeye çömelmiş onu beklediğini gördü.

N'aber, Darfuzzle, dedi Ballard.

N'olsun, Lester.

Ağzına misket doldurmuş gibi konuşuyordu, çene kemiği silah mermisiyle parçalandığından beri yerinde duran keçi kemiğinden protezi sıkı çalıştırıyordu.

Ballard da misafirinin karşısına çömeldi. Kabız ecinnilere benziyorlardı.

Kavşakta bi' hatun bulmuşun dediler?

Ballard burnunu çekti. Ne hatunu? dedi.

Hani ş'oraya terk edilmiş. Gecelik varmış üzerinde.

Ballard ayakkabısının sökük tabanını kurcaladı. He gördüm, dedi.

Şerife gitmiş.

Hadi ya?

Öbür adam dönüp tükürdü ve tekrar Ballard'a baktı. Pless'i nezarete aldılar.

Senin marifetin hepsi. Ben elimi bile sürmedim kadına.

Kadın sürdün diyor.

Yalan söylüyor ulan!

Misafir kalktı. Benden söylemesi, dedi. Gerisi sana kalmış.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Sevier İli Şerifi adliye kapısından çıkıp sundurmada durarak önünde uzanan boz çimenler ve banklara ve bıçak bileyip homurdanarak tükürmek için toplaşmış Sevier İli'nin çakı sevenler topluluğuna göz gezdirdi. Bir sigara sarıp tütün kesesini özel dikim gömleğinin ön cebine kaldırdı ve sigarayı yakıp kendine has göz kısışıyla bu küçük il merkezinin sabah halini irdeleyerek basamakları indi.

Bir adam kapıyı açıp ardından seslenince ona döndü.

Bay Gibson sizi soruyor, dedi adam.

Görmedin bilmiyorsun.

Peki.

Cotton ne cehennemde peki?

Arabayı getirmeye gitti.

Götünü kaldırsın biraz.

Bakın geldi bile, amirim.

Şerif dönüp yolun kenarına yürüdü.

Günaydın, amirim.

Günaydın.

Günaydın, amirim.

Günaydın. Nas'sın?

Sigarayı sokağa fırlattı, arabaya binip kapıyı çekti. Günaydın, amirim, dedi şoför.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Gidelim alalım şu dallamayı, dedi şerif.

Sözde Bill Parsons'la kuş avına gidecektik bu sabah ama bundan sonra zor artık.

Bill Parsons mı?

Çok sağlam köpekleri var onun.

Öyledir. En iyi köpekler ondadır hep. Bir ara bir köpeği vardı Suzie diye, ben böyle canavar bir kuşçu görmedim. Bir gün bagajdan indirdi hayvanı da şöyle bir baktım. Suzie çok iyi değil galiba dedim. O da bakıp burnunu falan yokladı. Ona gayet iyi göründüğünü söyledi. Üsteledim ben: Bir rahatsızlığı var gibi dedim. Yürüdük ve bütün gün avlanıp bir tane kuş vurabildik. Arabaya dönüşe geçtiğimizde Bill ne dese beğenirsin: Suzie'nin iyi olmadığını fark etmen dikkatimi çekti. Gözünden kaçmadı. Ben de dedim: E Suzie hastaydı bugün. Evet dedi, hastaydı. Devam ettim: Suzie dün de hastaydı. Suzie hep hastaydı. Suzie hep hasta olacak. Suzie hasta bir köpek.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Şerif yolun başında beş yüz metre kadar uzakta durup yol kenarındaki kuru ot ve çalı setini aştı, kollarını ve dirseklerini açа açа araziyi geçti. Eve vardığında özel dikim ütülenmiş pamuk kumaş pantolonları kuru dikenler ve pıtraklarla kaplıydı ve kendisi hiç mutlu değildi.

Ballard kapıya çıkıp durdu.

Bir gel bakalım, dedi şerif.

Nereye ki?

İn dedim lan verandadan aşağı.

Ballard tükürüp yaslanmakta olduğu kapı pervazından ayrıldı. Öyle olsun bakalım, dedi. Ellerini pantolonunun arka ceplerine sokarak basamakları indi.

Zamanı geniş bir adamsın, dedi şerif. Biz emir kullarına küçük bir yanlışlığı düzeltmemiz için yardımcı olursun artık. Böyle buyur.

Yok, şöyle buyuralım. Patika var da bu tarafta.

Ballard cilalı meşeden döner sandalyede. Arkasına yaslanıyor. Kapı buzlu camdan. Üzerinde gölgeler geziniyor. Kapı açılıyor. Bir polis memuru girip arkasına dönüyor. Peşinde bir kadın var.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Kadın Ballard'ı görünce gülmeye başlıyor. Ballard kim olduğunu görebilmek için boynunu uzatıyor. Kadın kapıdan girip karşısına dikiliyor. Ballard başını öne eğiyor. Dizini kaşımaya başlıyor.

Şerif makamından kalktı. Kapat kapıyı, Cotton.

Bu orospu evladını, dedi kadın Ballard'ı göstererek, hangi delikte ele geçirdiniz?

Bu değil mi peki?

Yani. Yok, bu. Bu olmaya bu da, ben diğer iki orospu evladı içeri atılsın istiyorum. Bu orospu evladı... Tiksinerek ellerini kaldırdı.

Ballard bir ayağını yerde sürüdü. Ben bir şey yapmadım, dedi.

Bu adamdan şikâyetçi misin peki?

Elbette şikâyetçiyim.

Neyle suçlayacaksınız?

Irza tecavüz, daha ne olsun?

Ballard kuru kuru güldü.

Darp da var ulan, orospu çocuğu.

Ya bırakın orospu emeklisinin lafıyla...

Ballard'ın ağzına tokadı indirdi orospu emeklisi. Ballard sandalyeden kalkıp kadının boğazına sarıldı. Kadın onun kasıklarına diz attı. Boğuştular. Arka üstü düşüp çöp tenekesine çarptılar. Portmanto üstündeki paltolarla birlikte devrildi. Ballard'ı ensesinden yakaladı polis memuru. Ballard hızla arkasına döndü. Kadın çığlık çığlığaydı. Üçü birden yere devrildiler.

Ballard'ın kolunu arkasına kıvırdı polis. Öfkeden köpürüyordu.

Ulan namussuz orospu, dedi Ballard. Kadını tut, dedi şerif. Tut...

Polis memuru bir dizini Ballard'ın beline bastırmıştı. Kadın da ayağa kalkmıştı. Dirseklerini kaldırdı ve bir ayağını geri çekip Ballard'ın kafasının yanına bir tekme savurdu.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Vurmasana, dedi polis memuru. Kadın bir daha tekmeledi. Polis onun ayağını tutup çekti ve kadın yere oturdu. Yahu şerif, dedi adam, alsana birini!

Eşşoğlueşşekler, dedi Ballard. Ağlamaklıydı. Hepiniz şerefsizsiniz.

Bırak beni, dedi kadın. Bırak koparayım taşaklarını. Orospu çocuğu seni.

Dokuz gün ve gece Sevier İli hapishanesinde yattı. İçyağlı kuru fasulye ve haşlanmış sebzeler ve tost ekmeğine salamlı sandviç. Ballard yemeklerden memnundu. Hatta kahveyi bile beğenmişti.

Karşı hücrede bir zenci vardı ve habire şarkı söylüyordu. Kaçak olduğu şüphesiyle gözaltındaydı. Bir iki gün sonra Ballard adamla muhabbeti kurdu. Sordu: Adın ne senin?

John, dedi zenci. Zenci John. Nerelisin? Kaçaksın, değil mi?

Pine Bluff Arkansas'danım, dünyanın hallerinden kaçağım. Bir gıdım toz olsa kendi kafamdan da kaçarım.

Niye düştün?

Bir puştun kafasını yardım çakıyla.

Ballard kendi suçu sorulsun diye bekledi ama sorulmadı. Bir süre sonra: Ben de sözde karının tekine tecavüz etmişim, dedi. Ulan bir kere karı orospuydu!

Beyaz amcığa uçkur çözmekten hayır gelmez.

Ballard katıldı. Kendi de düşünmüştü bunu herhalde ama hiç böyle söylendiğini işitmemişti.

Zenci somyasına oturup ileri geri sallandı. Mırıldandı:

Uçtum gidiyorum
Uçtum ulan uçtum
Gidiyorum

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Benim başıma ne geldiyse, dedi Ballard, ya kadından ya içkiden ya da her ikisinden. Adamların böyle dediğini duymuştu.

Benim başıma ne geldiyse yakalanmaktan, dedi zenci.

Bir hafta sonra şerif gelip zenciyi götürdü. Uçtum gidiyorum, diye mırıldandı yine zenci.

Gidiyorsun tabii, dedi şerif. Yaradanın kollarına.

Uçtum ulan uçtum, dedi zenci.

Metin ol, diye seslendi Ballard.

Olup olmayacağını söylemedi zenci.

Ertesi gün şerif yine geldi ve Ballard'ın kapısının önünde durup ona baktı. Ballard da ona baktı. Şerif ağzındaki buğday sapını çıkardı konuşmak için. Sordu: Nereliydi o kadın?

Hangi kadın?

Tecavüz ettiğin.

Orospu emeklisini mi diyorsun?

Öyle olsun. Orospu emeklisi.

Bilmem. Nereden bileyim nereli olduğunu?

Sevier İli'nden miydi?

Ne bileyim ulan ben?

Şerif şöyle bir baktı ve buğday sapını tekrar ağzına sokup yürüdü gitti.

Ertesi sabah mübaşirle nezarethane memuru geldiler Ballard'ı almaya.

Ballard, dedi memur.

Benim.

Mübaşirin peşine düştü koridorda. Arkalarından da nezarethane memuru. Merdivenden inerken Ballard demir tırabzana tutuna tutuna. Dışarı çıktılar ve otoparkı geçip adliyeye girdiler.

Boş bir salonda sandalyeye oturttular onu. Çift kanatlı kapının aralığından ince bir şerit halinde renk ve hareket seçebiliyordu ve hayal meyal duruşmaları dinledi. Bir saat kadar sonra mübaşir girip parmağını kıvırarak Ballard'ı çağırdı. Bal-

BELONGS TO KAKTUS TEAM

lard kalktı ve kapıdan geçip parmaklık ardındaki sanık sırasına oturdu.

Adını duydu. Gözlerini kapattı. Tekrar açtı. Masada oturan beyaz gömlekli bir adam önce ona sonra da önündeki kâğıtlara baktı ve şerife döndü. Ne zamandır? dedi.

Bir haftayı geçti.

E bırakın gitsin yahu.

Mübaşir yaklaştı, kapıyı açıp Ballard'a doğru eğildi. Serbestsin, dedi.

Ballard kalkıp parmaklığın arkasından çıktı ve duruşma salonunu geçip gün ışığı görünen bir kapıya gitti ve koridorda yürüyüp Sevier İli adliyesinin ana kapısından çıktı. Kimse ona seslenmedi. Kapıda ağzı salyalı bir adam yağlı şapkasını ona uzatarak bir şeyler geveledi. Ballard basamaklardan indi ve caddeden karşıya geçti.

Merkezde mağazalarda dolaştı. Postaneye girip tomar tomar afişleri inceledi. Arananlar mutsuz gözlerle baktılar ona. Çok isimli adamlar. Çok dövmeli. Sönmüş aşkların fani ete kazınmış efsaneleri. Mavi panter çokluğu dikkat çekici.

Ellerini arka ceplerine atmış sokakta dikilirken şerif yaklaştı.

Planın nedir şimdi? diye sordu şerif.

Eve gideceğim, dedi Ballard.

Peki sonra? Sırada nasıl bir kötülük var?

Henüz düşünmedim.

Bize bir ipucu ver ama. Biraz adaletli olsun. Bir düşünelim: Mahkeme celbine uymamak, kamuya açık alanda uygunsuz hareketler, darp, kamuya açık alanda alkollü halde bulunma, ırza tecavüz. Sırada cinayet var herhalde? Ya da zaten işlediğin ama bizim daha bilmediğimiz suçlar.

Ben bir şey yapmadım, dedi Ballard. Sen taktın bana.

Şerif kollarını kavuşturmuş ve topukları üstünde ileri geri sallanarak karşısındaki suratsız sapkını süzüyordu. Peki, dedi. Hadi git artık evine. Kasabalılar senin arızalarını kaldıramaz.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Boktan kasabanızda kimin tavuğuna kışt demişim?

Yürü git evine, Ballard.

Vır vır konuşmasan çoktan gitmiştim bile.

Şerif önünden çekildi. Ballard adamın yanından geçip caddede yürüdü. Bir sokak gittikten sonra dönüp arkasına baktı. Şerif hâlâ onu gözlüyordu.

Sen de dadanacak iyi kümes bulmuşsun, şerif efendi, dedi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

O tüfek çocukluğundan beri elindeydi. Çiftçi Whaley'nin arazisinde tanesi sekiz sente çit kazığı çakarak biriktirmişti. Parayı denkleştirir denkleştirmez gün ortasında tarlayı bırakıp gittiğini anlattı. Kaç para verdiğini hatırlamıyorum ama yedi yüzden fazla kazığa denk gelmişti.

Ama şu kadarını söyleyeyim. Attığını vururdu. Uçanı kaçanı affetmezdi. Buradan yol mesafesindeki koca bir kızıl meşenin en tepesindeki ağın içinden örümceği vurduğuna şahit oldum.

Bir keresinde panayırdan kovdular bunu. Bir daha tüfek attırmadılar.

Panayır demişken, yıllar önce bir adam vardı, seninle yan yana canlı güvercinlere atış yapardı. Kendisinde yivli tüfek vardı, sende av tüfeği. Ya da artık ne varsa. Güvercinleri kamyonla getirirdi herhalde. Bir kasa güvercinle çırağını araziye gönderirdi ve seslendiğinde çocuk salardı birini, o da nişan alır ve güm diye indirirdi. İnsan her attığını mı vurur? Biz böyle nişancılık görmemiştik. Yaman avcı diye geçinen biz epey bir para kaybettikten sonra çözdük işin sırrını. Meğer güvercinleri tutup kıçlarına torpil sokarmış bu çırak. Hayvanlar kanatlanıp bir süre uçtuktan ve yükseldikten sonra güm diye götleri patlıyor tabii.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Herif tüylerin dağıldığını gördüğü anda sıkarmış. Kimse farkına varmadı. Daha doğrusu nihayet biri farkına vardı. Kimdi hatırlamıyorum. Daha ateş edemeden herifin elinden tüfeği kaptı ama güvercin yine de gümledi. Az daha katrana bulayacaklardı bu yüzden.

O değil de Newport'taki bir panayır geldi aklıma. Bir adamın yanında maymun mu, goril mi her neyse, şu boyda bir hayvan vardı. Nah şu Jimmy kadar. Boks eldiveni takıp hayvanla birlikte ringe giriyordun ve içeride üç dakika dayanabilirsen elli dolar kazanıyordun.

Bazı elemanlarla gitmiştim panayıra, hadi deyip durdular. Kolumda bir kız vardı, o da dayak yemiş köpek yavrusu gibi bakıyor bana. Elemanlar bastırır da bastırır. Sanıyorum alkol de vardı biraz, hatırlamıyorum. Neyse kestirdim gorili gözüme ve dedim içimden: Ne olacak ki? Benim kadar iri değil. Zincirliydi hayvan. Bir tabureye oturmuş mor lahana kemirmekte olduğunu hatırlıyorum. Dedim, yürü be oğlum. Kaldırdım elimi ve deneyeyim dedim adama.

Aldılar beni arka tarafa, eldivenleri taktılar, o sırada gorilin sahibi yanıma gelip dedi ki: Bak ringde hayvana çok sert girişme yoksa delirtirsin ve seni kimse elinden alamaz. İçimden dedim ki gorili hırpalanmasın istiyor. Yatırımını korumak istiyor.

Her neyse, çıktım kulisten ve ipleri tırmanıp ringe girdim. Salak gibi hissettim kendimi ve aşağıda tezahürat yapan elemanlara bakınca benim kızla göz göze gelip bir göz kırptım ve o sırada da gorili çıkardılar. Ağızlığı vardı. Beni şöyle bir tarttı. İsimlerimizi filan söylediler, gorilin adı neydi hatırlamıyorum, sonra sahibi bir yemek zili çaldı ve ben de öne çıkıp hayvanın etrafını bir dolaştım. Ayak oyunları gösterdim. Pek davranacak gibi durmayınca ben de atılıp çaktım kroşeyi. Bana öylece baktı. Ben ise gerileyip bir daha yüklendim ve bir yumruk daha indirdim. Tam kulağının üstüne. Bunun üzerine kafasını geriye attı ve gözlerine tuhaf bir bakış geldi ve dedim ki içimden: Oh

BELONGS TO KAKTUS TEAM

ne tatlı. Elli doları cepte bil. Bir iki oyun ettikten sonra tam yumruğu bir daha yapıştıracaktım ki sıçrayıp tepeme çıktı ve ayağını ağzıma soktu, az daha çenemi koparacaktı. Yardım bile isteyemedim. Üstümden alamayacaklar sandım yaratığı.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Ballard panayır gezenlerin arasında ürkek adımlar atıyor çamurda. Çadırların arasında uzanan talaş dökülmüş yolların iki yanında ışıklar ve pamuk helvalar, kat kat ödüllerin dizildiği ve bebekler ile oyuncak hayvanların iple sallandırıldığı tezgâhlar. Dönme dolap rüküş bir bileklik gibi göğe uzanıyordu ve çobanaldatanlar çakan ışıkların arasında ağızları açık ve ürpertici çığlıklarını atarak uçuşmaktaydı.

Saydam plastikten balıkların yüzdüğü bir tanka elinde kepçeyle sokulup diğer balıkçıları izledi. Görevli yakaladıkları balığı kepçelerinden alıyor ve altındaki sayıya bakıp ya başını iki yana sallıyor ya da elini ufak bir porselen bebeğe veya alçıdan kediye uzatıyordu. Ballard'ın yanında duran bir ihtiyar ise görevli bakmazken kepçesine iki balık birden takmaya uğraşıyordu. Balıklar sığmayınca sabırsızlanan ihtiyar adam balıkları tankın yanına çekti ve kepçesini sürterek yukarı alırken önünde duran kadının üstüne balıklarla birlikte su döktü. Kadın yere baktı. Balıklar otların arasındaydı. Manyaksın herhalde, dedi. Veya sarhoş. İhtiyar kepçesini kaldıracak gibi oldu. Görevli onlara döndü. Bir durum mu var, dedi.

Ben yapmadım bir şey, dedi ihtiyar.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Ballard balıkları çekip çekip bakıyor ve ödüllerin üstündeki sayılarla karşılaştırıyordu. Elbisesi ıslanan kadın onu gösterdi. Ş'ordaki adam hile yapıyor, dedi.

Tamam arkadaşım, dedi görevli, kepçeye doğru uzanarak. Tanesi on sent, üç tanesi bir çeyrek.

Daha tutmadım ki, dedi Ballard.

On tanesini geri bıraktın.

Yok ki balık bende, dedi Ballard kepçesini geri çekerek.

Tamam hadi tut birini o zaman.

Ballard omuz silkip balıkları gözledi. Birini tuttu çıkardı.

Görevli balığı alıp numarasına baktı. Şansına küs, deyip balığı tanka geri attı ve kepçeyi Ballard'dan aldı.

Belki oynayacağım daha, dedi Ballard.

Belki de oynamayacaksın, dedi görevli.

Ballard adama buz gibi bakarak suya tükürdü ve dönüp yürüdü. Islanan kadın, oh olsun derken bir yandan da korkarak Ballard'a bakıyordu. Ballard yanından geçerken dişlerini sıkıp homurdandı. Başın göğe mi erdi ihtiyar orospu, dedi.

Yürürken cebinin ucuna toplanmış onlukları şıngırdattı. Çığırtkanların bağırışları arasında dikkatini çeken tüfek seslerine yöneldi. Kalabalık bir tezgâhtı ve uzun bacaklı oğlanlar atış mahalline diz çökmüştü. Poligonun diğer tarafında mekanik ördekler gıcırdaya takırdaya ilerlerken tüfekler takır takır ateş açıyordu.

Hadi yaman nişancıyım diyenler! Hedefi vur, hediyeyi kap, diye bağırıyordu tezgâh sahibi. Evet, beyim, atıyor muyuz?

Bakıyorum, dedi Ballard. Ne veriyorsun?

Tezgâhçı elindeki sopayla boy sırasına dizilmiş peluş hayvanları gösterdi. Alt sırada, dedi...

Geç onları, dedi Ballard. Şu büyükleri almak için ne yapıyoruz?

Adam tele dizili ufak kartları gösterdi. On ikiden vurana

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bedava, dedi şarkılı sesle. Beş atışta vurursan istediğin hediyeyi alıp götürüyorsun.

Ballard onluklarını çıkardı. Kaç para? dedi.

Yirmi beş sent.

Tezgâha üç onluk bıraktı. Tezgâhçı bir tüfeği kaldırıp şarjörüne pirinç boruyla mermileri sürdü. Pompalı tüfekti ve tezgâha zincirle bağlanmıştı.

Ballard beş senti cebine atıp tüfeği kaldırdı.

Destekli atış serbest, dedi tezgâhçı.

Destek istemez, dedi Ballard. Her atıştan sonra tüfeği indirerek beş el ateş etti. Bitince yukarıyı gösterdi. Şu büyük ayıyı alayım, dedi.

Tezgâhçı, hedef kartını telde kaydırıp yerinden aldı ve Ballard'a uzattı. İkramiye için kartın içindeki bütün kırmızı gidecek, dedi. Dikkati başka yerdeydi ve Ballard'la konuşmuyor gibiydi.

Ballard kartı eline alıp baktı. Bunu mu diyorsun? dedi.

Kırmızının hepsi gidecek.

Ballard'ın kartının tam ortasında tek bir delik vardı. Deliğin bir kenarında belli belirsiz, saçak halinde kırmızılık kalmıştı.

Tamam ulan öyle olsun, dedi Ballard. Tezgâha üç onluk daha yapıştırdı. Buyursunlar, efendim, dedi adam tüfeği doldururken.

Kart geri geldiğinde üstünde kırmızıyı mikroskopla dahi bulmak mümkün değildi. Adam yukarıdan düşünceli bir moher ayı indirdi ve Ballard üç onluk daha yapıştırdı.

İki ayı ve bir kaplan, bir de meraklı seyirci kitlesi kazandıktan sonra tüfeği elinden aldı tezgâhçı. Tamamdır arkadaşım, diye tısladı.

En fazla şu kadar hediye kazanırsın demedin ki.

Buyursunlar efendim, diye seslendi tezgâhçı. Sıradan yardımcı olalım. Hediyelerimiz kişi başı üç büyük ödülle sınırlıdır. Kendine güvenen buraya!

Ballard ayılarıyla kaplanını alıp kalabalığın içinde yürüdü.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Şuna bak, amma kazanmış, dedi bir kadın. Ballard sırıttı. Kaymak gibi pürüzsüz ve yavan genç kız suratları geçti yanından. Bazıları oyuncaklarına baktı. Kalabalık bir tarlanın kıyısına toplanıp orada bekleşiyordu, Ballard da aralarında, başlayacak yarışmanın heyecanıyla karanlık geceye akan bir köylü denizi.

Tarlanın ortasında bir ışık çakıp söndü ve mavi kuyruklu bir fişek Büyük Köpek'e doğru yükseldi. Göğe dönmüş yüzlerinin çok yukarılarında patladı ve parlayan gliserin bulutları geceye yayıldıktan sonra döne döne yere süzülüp bir süre sonra yanarak yok oldu. Bir fişek daha fırladı uzun bir cayırtıyla, havada yalpalayarak. İnfilakının ışığında, kendinden önceki fişeğin kalıntısı gölge gibi belirdi, kara duman bulutları ve üzerinden salkım salkım dökülen küllü izler havada koyu ve devasa bir medusa yarattı. Işık infilakında tarladaki fişek kasasının başına çömelmiş suikastçı veya köprü atıcı gibi duran iki adam da seçiliyordu. Kalabalıkta ise genç bir kızın dudakları elma şekerli ve gözleri iri iri açılmış suratı. Açık saçları sabun kokan, kızlıkla kadınlık arasında, bir ortaçağ panayırının alevlerine ve ışıklarına dalıp gitmiş bir dişi. Göğe uzanan ince bir kandil alevi gözlerindeki siyah kuyuları delip geçti. Parmakları sıkıldı. Patlayan barut galaksisinin aydınlığında ayılı adamın kendisine baktığını gördü ve yanında duran kıza daha çok sokulup iki parmağını hızla saçlarından geçirdi.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Ballard karanlıktan geldi kara bulanmış eğreltiotu dalları sürükleyerek ve donuk ya da kurumuş dalları parçalayıp ocağa tıkıştırmaya başladı. Yerdeki lambanın alevi cereyanda titriyor ve camında rüzgâr inildiyor. Duvardaki çatlakların izi çıkmış döşemeye kar süprüntüleri şeklinde ve rüzgâr mukavvadan doğramaları yerinden sökecek. Ballard ahır deposundan aşırdığı bir kucak dolusu fasulye sırığıyla gelmiş ve kırıp yerleştirmekle uğraşıyor.

Ateş harlanınca kunduralarını çıkarıp ocağın üstüne dikiyor ve çoraplarını parmaklarının aralarından kurtarıp kurumaya bırakıyor. Oturup tüfeği kuruluyor ve mermileri kucağına boşaltıp onları da kuruluyor ve mekanizmasını silip yağlıyor ve namlusunu şarjörünü temizleyip yağlıyor ve mermileri tekrar dolduruyor ve mekanizmayı çekip bir mermiyi namluya sürüyor ve horozu indirip tüfeği yere, yanına bırakıyor.

Ocakta pişirdiği mısır ekmeği sade unla sudan ibaret. Sönük ve tatsız kabuğu tahta gibi geveledikten sonra suyla mideye indiriyor. İki ayıyla kaplan duvardan izliyorlar onu, plastik gözleri ocağın alevinde parlıyor ve basmadan kırmızı dilleri dışarıda.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Köpekler karlı yamaçları tek sıra halinde geçti. Ta aşağılarında, izini sürdükleri sırtı kambur yabandomuzu, gövdesi kış manzarasına karşı simsiyah bir leke halinde ve dizlerini kırmadan sekerek ilerliyordu. Köpeklerin ulumaları koca ve solgun mavi boşluğu zebani çığlıkları gibi doldurdu.

Yabandomuzu dereyi geçmek istemiyordu. Nihayet karar verdiğinde de iş işten geçmişti. Derenin öbür yanındaki söğütlerin arasına ıpıslak ve buharlar saçarak çıkıp düzlüğü geçmeye başladı. Arkasında köpekler yamaçta düşercesine iniyor ve yere her vurduklarında karları patlatıyordu. Dereye geldiklerinde sıcak taşlar gibi cozurdadılar ve karşı kıyıdaki düzlüğe solgun buhar bulutları içinde vardılar.

Domuz ilk köpek yanına gelene kadar dönmedi. Kafasını şöyle bir çevirip köpeğe diş attı ve yoluna devam etti. Diğerleri arka ayaklarına üşüşünce dönüp jilet gibi keskin dişlerini savurdu ve ayaklarının üstüne çökmeyi denedi ama sığınacağı bir yer yoktu. Hırlayan köpekleri salkımsaçak savurarak birkaç tur döndü, nihayet birini tutup bastırdı ve karnını deşti. Sağrısını kurtarmak için bir daha dönmek istedi ama yapamadı.

Ballard karları ve çamurları karıştıran kan balesini sessizce

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

izleyip savaşın izdüşümü gibi delik ciğerden püsküren kanın, koyu kalp kanının döne döne dökülüşüne baktı, nihayet silah sesleri geldi ve perde indi. Genç bir köpek domuzun kulaklarını didiklerken bir diğeri ıslak ve kanlı bağırsakları kara serilmiş yatıyordu, üçüncüsü ise sızlanarak kendini yerde sürüyordu. Ballard ellerini ceplerinden çıkarıp tüfeğini yasladığı ağaçtan aldı. Derede iki silahlı adam dimdik yürüyor ve solan ışığa yetişmek için acele ediyorlardı.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Demircinin loş ve bir uçtaki ocaktan başka ışık olmayan dükkânında bir yandan ateş yanarken diğer yandan demircinin silueti bir işe eğilmiş duruyordu. Ballard kapıda ve elinde buluntu bir balta başı.

Günaydın, dedi demirci.

Günaydın.

Nasıl yardımcı olabilirim?

Şu baltanın bilenmesi lazım.

Toprak zeminde yürüyerek örsün başında duran demircinin yanına gitti. Duvarlara her türlü alet edevat asılmıştı. Tarım makineleri ile otomobillerin parçaları etrafa saçılmış duruyordu.

Demirci çenesini uzatarak balta başına baktı. Bu mu? dedi.

Bu.

Elinde çevirdi balta başını. Bilemekle olmaz bu, dedi.

Olmaz mı?

Sap olarak ne kullanacaksın?

Bir tane alırım herhalde.

Baltanın başını kaldırdı. Öyle bile demekle bilenseydi, dedi. Bak nasıl körelmiş.

Ballard baktı.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Bir dakika beklersen bu baltayı öyle bir açarım ki sana nalburdan alacağın yenisi yanında fasafiso kalır.

Kaça patlar?

Yeni sap da mı istiyorsun?

He, sap da lazım.

İki dolar.

İki dolar mı?

Öyle. Zaten sapı bir yirmi beş.

Ben böyle bir çeyreğe bilettiririm diye düşünmüştüm.

Hiç memnun kalmazsın, dedi demirci.

Dört dolara yenisini alırım.

Yenisinden iki tane alacağıma şundan bir tane düzgün yaptırırım ben.

Ee?

Ne diyorsun?

Öyle olsun.

Demirci baltayı ateşe atıp körüğün kolunu birkaç kez çevirdi. Bıçağın altından sarı alevler fışkırdı. Birlikte izlediler.

Alevi harlı tutacaksın, dedi demirci. Soktuğun demirin üç dört parmak üstüne çıkacak. Ateşte kullanacağın kömür de güneşte kurutulmuş olmayacak.

Maşayla balta başını çevirdi. İlk attığında bekleyeceksin sapsarı olana kadar ve sonra işleyeceksin. Bu kadar ısınması yetmez mesela. Bu tespitleri yapmak için sesini yükseltiyordu ama ocak ses çıkarmıyordu aslında. Kolu bir daha çevirdi, saçılan kıvılcımları izlediler.

Acelesi yok, dedi demirci. Ağır ağır. Isı böyle verilir. Rengine dikkat et. Beyaza dönerse berbat ettin. Bak tavına geldi.

Alev sarısına kesmiş ve yayılan ısıyla görüntüsü bulanıklaşan balta başını ateşten çıkarıp örse koydu.

Şimdi dikkat et, sadece düz tarafına vuracaksın, dedi çekicini alarak. Ağzından başlaman lazım. Çekici savurdu ve yumu-

BELONGS TO KAKTUS TEAM

şamış çelik darbeyi tuhaf, kof bir çınlamayla karşıladı. Ağzının iki tarafını dövdükten sonra baltayı tekrar ateşe bıraktı.

Bir daha ısıtacağız ama o kadar çok değil. Açık kırmızı olması yeter. Maşayı örse bırakıp iki avucunu kuvvetle önlüğüne bastırırken ateşi gözledi. Dikkatli izlemek lazım, dedi. Çeliği gereğinden fazla bırakmayacaksın ateşte. Kimileri var başka işe dalıp ısıttıkları aleti ateşte bırakıyorlar kömür olana kadar ama doğrusu aradığın renge gelir gelmez çıkarmaktır. Şimdi açık kırmızı istiyoruz. Açık kırmızı. Bak geliyor.

Balta başını tekrar örse aldığında ağzı koyu turuncu renkteydi bu kez ve nokta nokta beyazlıklar vardı.

İkinci ısıtışta ağzının gerisine doğru vuracaksın çekici.

Çekiç metalik de denemeyecek o sesle iniyor yine.

Bir parmak kadar geriye. Bak nasıl yayılıyor. Gerekiyorsa kürek kadar açacaksın ama çekici kenarına kesinlikle vurmayacaksın yoksa ilk vuruşta harcadığın onca enerji boşa gider.

Düzenli ama yüklenmeden vurmaya devam etti ve demir soğuyarak hafif hafif parlayıp sönen kan rengine döndü. Ballard dükkâna bakındı. Demirci balta başını tezgâha yatırıp genişlemiş kenarlarını balyozla vurarak kopardı. Genişlik böyle azaltılır, dedi. Şimdi sertleştirmek için bir kere daha ısıtacağız.

Baltayı ateşe atıp körük kolunu çevirdi. Bu sefer çok ısıtmak yok, dedi. Bir dakika yeter. Parladığını gördük mü tamam. Bak oldu.

Şimdi iki tarafını da güzelce döveceksin. Kısa darbelerle vurdu. Baltayı ters çevirip diğer yüzünü de çekiçledi. Bak nasıl kararıyor, dedi. Zenci götü gibi kara ve parlak. Dövmek çeliği sıkıştırıp sertleştirir. Şimdi su vermenin zamanı geldi.

Balta ısınana kadar beklediler. Demirci, önlüğünün cebinden ucu dağılmış bir puro izmariti çıkarıp ocaktan köz alarak tutuşturdu. Bir tek dövdüğümüz kısmını sertleştirmek istiyoruz, dedi. Ne kadar düşük sıcaklıkta su verirsen o kadar iyi olur. Ki-

BELONGS TO KAKTUS TEAM

raz kırmızısı bize yeter. Kimileri suya değil yağa daldırıyor ama su daha düşük sıcaklıkta sertleştiriyor çeliği. Suyu yumuşatmak için biraz tuz. Yumuşak su, sert çelik demek. Bak geliyor şimdi ama unutma, daldırırken dik daldıracaksın. Ağzı şöyle dimdik aşağı bakacak. Titreyen balta başını soğutma kovasına daldırdı ve bulut halinde buhar yükseldi. Demir bir süre cızırdadıktan sonra sessiz kaldı. Demirci suya daldırıp daldırıp çıkardı. Yavaş soğutursan çatlamaz, dedi. Evet. Şimdi cilalayacağız ve soğumaya bırakacağız.

Ucuna zımpara sarılmış bir sopayla kesici kenarını güzelce parlattı. Balta başını tekrar maşayla tutup ağır ağır alevin üzerinde gezdirmeye başladı. Ateşin içine sokmayacaksın ve sürekli hareket ettireceksin. Böylece eşit sertleşir. Sarıya dönüyor şimdi. Bazı aletler için sarı yeter ama biz maviyi bekleyeceğiz. Bak kahverengi oldu. Dikkatli izle. Gördün mü?

Balta başını ateşten alıp örse bıraktı. Dikkat etmen lazım ki sıcaklık önce köşelerinden uçup gitmesin. Ateşinin şekli yaptığın işe uygun olacak.

Bu kadar mı? dedi Ballard.

Bu kadar. Şimdi bir sap takıp bileyleyelim, sonra var git yoluna.

Ballard başını aşağı yukarı salladı.

Bir sürü şey gibi aslında, dedi demirci. En ufak kısmını yanlış yaparsan bütün yaptığın işi at çöpe. Fıçıda duran saplar arasından uygun bir sap arıyordu. İzlediğine göre sen de yapabilir misin artık? diye sordu.

Neyi yapacağım? dedi Ballard.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Yamaçtan bıraktı kendini ve bir eliyle tüfeğini havada tutarken kasıklarına kadar gelen karda kayarak ilerledi. Bir asmaya yakalanıp döndü ve durdu. Pürüzsüz kar örtüsüne kuru yapraklar ve dallar yağmur gibi indi. Ensesine giren çerçöpü çıkardıktan sonra ikinci durağını bulmak için yamacı taradı.

Dağın eteğindeki düzlüğe vardığında kendini bodur sedir ve çam ağaçları arasında buldu. Tavşan patikalarını takip etti. Kar çözülüp tekrar donduğundan üstü hafifçe kabuk tutmuştu ve çok soğuk bir gündü. Bir açıklığa girdiğinde bir ardıçkuşu havalandı. Biri daha. Kanatlarını açıp karın üzerinde sekerek ilerlediler. Ballard daha dikkatli baktı. Bir sedirin dibinde öbek halinde duruyorlardı. O yaklaşırken ikişerli üçerli hareketlenip kar kabuğunda sekerek sıçrayarak ve kanatlarını sürüyerek uzaklaştılar. Ballard peşlerinden koştu. Kaçışıp kanatlandılar. Ballard düştü ve gülerek kalktı. Sıcak ve tüylü birini tutmuştu avucunda, kalbi pıtır pıtır atıyordu.

Çamurlu ve oluk oluk bir yola geldi ve kesilip briketler üzerinde yere bırakılmış bir araba tavanının yanından geçti.

Çamurun içinden bir elektrik kablosu geçiyor ve tavanın al-

BELONGS TO KAKTUS TEAM

tında bir ampul yanıyordu ve içeride bir grup depresif tavuk kabarıp gıdaklamaktaydı. Ballard kapı önünde döşemeyi tıklattı. Soğuk ve kurşuni bir gündü. Bacadan oluk oluk boşanan kahverengimsi duman çatının üstünden kıvrılarak yükseliyordu ve yerdeki karlar bozarıp kurum lekesinden nokta nokta olmuştu. İçinde duran kuşa bir bakış attı. Kapı açıldı.

Gir içeri, dedi ince pazen sabahlıklı bir kadın.

Basamakları çıkıp eve girdi. Kadınla konuştu ama gözü kızın üzerindeydi. Diri memeleriyle geniş kalçalarını ve çıplak bacaklarını evin içinde sersem sersem gezdiriyordu. Nasıl soğuk ama? dedi Ballard.

Ay donduk resmen, dedi kadın.

Oyuncak getirdim buna, dedi Ballard, başıyla yerdeki şeyi işaret ederek.

Kadın düz tabak gibi suratını ona çevirdi. Ne yaptın hele? dedi.

Oyuncak getirdim. Baksana şuna.

Donmaya yüz tutmuş ardıçkuşunu göğsünden çıkarıp uzattı. Kuş başını çevirdi. Gözünü kırptı.

Baksana, Billy, dedi kadın.

Bakmadı şey. Evin derinlerinde ömür çürüten ve yamuk döşeme tahtaları ile ezilip deliklere çakılmış konserve kutularının müdavimi, mevsimine göre hamamböceklerinin ve kocaman kıllı örümceklerin dostu ve ebedi itilmişliğe mahkûm ve üstü başı cinsi belirsiz bir kabukla kaplı, koca kafalı, kel ve ağzı salyalı bir primat.

Al bak sana oyuncak.

Ardıçkuşu kanatlarını suya düşmüş yelkenler gibi titreterek yerde seğirtti. Bir an şeye... neye? çocuğa mı? çocuğa baktı ve köşeye doğru saptı. Çocuğun cansız gözleri takip etti. Yerdeki ağır ağır hareketlendi.

Ballard kuşu yakalayıp ona uzattı. Çocuk tombul ve kirli elleriyle tuttu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Öldürür ki, dedi kız.

Ballard sırıttı ona. Kendi bilir, artık onun, dedi.

Kız ona dudak büktü. Tüh, dedi.

Sana da bir hediyem olacak ama, dedi Ballard ona.

Ben senin hiçbir şeyini istemem, dedi kız.

Ballard sırıttı.

Ocakta kahve tazeydi, diye seslendi kadın mutfaktan. Alır mısın?

Bir fincan makbule geçerdi, dedi Ballard, havanın soğukluğunu anlatmak için ellerini ovuşturarak.

Mutfak masasında, önünde kocaman bir porselen fincan, mutfağın tek penceresinin önüne oturmuş, buharı içerinin soğuğuna değince bulut oluyor ve solgun çiçekli muşambaya iniyor. Süt koyup karıştırdı.

Ralph ne zaman gelir ki acaba?

Demedi.

Peki.

Bekle istersen gelmesini.

Olur. Beklerim biraz. Yakında gelmezse gideyim ama.

Arka kapının kapandığını duydu. Kızın çamur içindeki izlerden helaya gidişini gördü. Kadına baktı. Sehpaya kurabiye çıkarıyordu. Hızla tekrar pencereden baktı. Kız helanın kapısını açtı ve girip arkasından kapattı. Ballard yüzünü fincandan yükselen buhara verdi.

Ralph gelmedi de gelmedi. Ballard kahvesini bitirip teşekkür etti, daha fazlasını istemedi, gerçekten istemiyordu ve artık kalksa iyi olacağını söyledi.

Anne, bir bakar mısın, diye seslendi kız içeriden.

Ne oldu? dedi kadın.

Ballard kalkmıştı ve huzursuzca kımıldanıyordu. Ben artık gideyim, dedi.

Bekle istersen gelmesini.

Anne.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ballard o tarafa doğru baktı. Kuş yere çökmüştü. Kız kapıda belirdi. Bir bakar mısın, anne, dedi.

Ne oldu? dedi kadın.

Çocuğu gösteriyordu. Deminki gibi, küçük gri gömlekli iğrenç bir hacıyatmaz şeklinde takılıyordu. Ağzında kan lekeleri vardı ve bir şey çiğniyordu. Ballard kapıdan geçip odaya girdi ve eğilip kuşu tutmak istedi. Kuş yerde debelenip yan devrildi. Ballard kuşu aldı. Yumuşak tüylerin arasında küçük kırmızı tomurlar kımıldandı. Ballard kuşu hemen yere bıraktı.

Söyledik verme diye, dedi kız.

Kuş yerde çırpındı.

Kadın kapıya gelmişti. Ellerini önlüğüne siliyordu. Hep beraber kuşa bakıyorlardı. Kadın sordu: Ne yapmış kuşa?

Ayaklarını ısırıp koparmış, dedi kız.

Ballard eğreti sırıttı. Kaçmasın diye yapmıştır, dedi.

Kafası o kadar çalışsa daha ne isterim, dedi kız.

Susun bakayım, dedi kadın. Çıkar şunları ağzından çabuk yoksa kusacak şimdi.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Bunlar yoktu aralarında duyduğum bildiğim kadarıyla. Dedesini hatırlarım bunun, adı Leland'dı ve muharip gazi maaşı alırdı. Yirmilerin sonunda öldü. Sözde Güney Ordusu'nda savaşmış. Bütün savaş boyunca çalıların arasından etrafı dikizlemekten başka bir şey yapmadığını cümle âlem bilir. İki üç kere gelip aradılar bunu. Cepheye mepheye gitmedi yani. Ben Cameron'ın yalancısıyım ve onun da bana ne yalan borcu var? Dedi ki inzibatlar Leland Ballard'ı almaya geldiklerinde onu ahırda kilerde falan ararlarken bu arkadan sıvışmış ve inzibatların atlarına yanaşmış, çavuşun atının eyerini kesmiş ayakkabısına pençe yapmak için.

Ne yaptı da o maaşı bağladılar bilmiyorum. Yalan söylemiştir kesin. Sevier İli'nde kayıtlı seçmenden çok orduya asker yazıldı ama onların arasında bu yoktu. Gazi maaşı bağlatacak kadar yüzsüz olan bir tek o vardı.

Asker falan değildi ama ne olduğunu söyleyeyim bak: Ak Kasketliler'dendi bu.*

Kesin. Kalıbımı basarım. Bunun bir kardeşi vardı ve tam o sıralarda kaçtı buralardan. Hattiesburg Mississippi'de astılar

* White Caps: Beyaz ırkın üstünlüğüne inanan Ku Klux Klan'ın bir diğer adı. *–ybn*

BELONGS TO KAKTUS TEAM

sonra, yalan mı? Mesele bu kasaba değil yani. O herif nerede olsa asarlardı.

Ama Lester için bir lafım var. Soylarını ta Âdem'e kadar sürsen de hiçbiri bunun eline su dökemez.

Rabbim biliyor, yalan yok. Lester demişken…

Siz isterseniz muhabbetini yapın. Benim evde yemek soğuyor.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

II

BELONGS TO
KAKTUS TEAM

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Aralık ayının başında soğuk bir sabah Ballard kemerinde bir dizi sincapla dağdan inip Kurbağa Dağı yoluna çıktı. Kavşağa doğru bakınca motoru hafif hafif tıkırdayan ve sabah ayazına kıvrılarak yükselen mavi dumanlar saçan bir arabanın durduğunu gördü. Ballard karşıya geçip otların arasına indi ve ağaçların içinden yürüyüp kavşağın yukarısında tekrar yola çıktı. Araba hâlâ durmuş bekliyordu. İçinde kimse görünmüyordu.

Yol kenarındaki otların arasından arabanın on metre kadar yanına sokulup izlemeye koyuldu. Motorun hafif mırıltısını ve dağların sabah sessizliğinde uzaktan bir gitarın tıngırtısı ile şarkı söyleyen bir sesi işitebiliyordu. Daha sonra müzik kesildi ve biri konuştu.

Radyoymuş, dedi.

Arabada kimse görünmüyordu. Camlar buğulanmıştı ama içeride kimse yok gibiydi.

Otların arasından çıktı, yürüyerek otomobile doğru gitti. Biri soracak olursa, sincap avlamıştı, yoldan evine dönüyordu.

Otomobilin yanından geçerken içini gözetledi. Ön koltuk boştu ama arkaya iki yarı çıplak insan serilmişti. Bir çıplak bacak. Yukarı atılmış bir kol. Kıllı bir kıç. Ballard yürümeye de-

BELONGS TO KAKTUS TEAM

vam etmişti. Sonra durdu. Kapağı yokmuş gibi kırpışmadan bakan iki göz.

Dönüp geri geldi. Huzursuzca camdan içeri baktı.

Karmakarışık kıyafetlerin ve birbirine dolanmış uzuvların arasından bir başkasının gözleri solgun ve ablak bir surattan ona bakıyordu. Genç bir kızdı. Ballard camı tıklattı. Radyodaki adam konuştu: Sıradaki parçayı tüm hastalara ve evine kapalı kalmışlara armağan ediyoruz. Dağda iki karga, soğuk ve kimsesiz havaya tiz çınlayan çığlıklar saldı.

Ballard tüfeğini hazır edip arabanın kapısını açtı. Adam kızın bacaklarının arasına serilmiş yatıyordu. Hop, dedi Ballard.

Beyimin buketine çiçekler derledim.

Hiç solmayacak güzel çiçekler.

Ballard koltuğun kenarına oturup uzandı ve radyoyu kapattı. Motor tık tık tık demeye devam ediyordu. Bakınıp anahtarı buldu ve kontağı da kapattı. Arabada üç kişi çok sessizlerdi. Koltuğa dizleriyle çıkıp arkaya döndü ve diğer ikisini inceledi. Uzanıp adamı omzundan çekti. Adamın kolu koltuktan kayıp yere düştü ve bu beklenmeyen hareketten irkilen Ballard başını tavana çarptı.

Küfür bile edemedi. Olduğu yerde iki cesede bakakaldı. Resmen ölmüş ulan bunlar, dedi.

Kızın memelerinden biri görünüyordu. Bluzu açılmıştı ve sutyeni ta boğazına kadar toplanmıştı. Ballard uzun uzun baktı. Nihayet ölü adamın sırtının üstünden uzanıp memeyi tuttu. Yumuşak ve serindi. Dolgun kahverengi meme ucunu başparmağıyla okşadı.

Tüfeği hâlâ elindeydi. Koltuktan indi ve yolda durup kulak kabarttı. Kuş sesi bile çıkmıyordu. Kemerindeki sincapları çıkarıp arabanın tavanına bıraktı ve tüfeği çamurluğa dayayıp içeri girdi. Koltuğun üzerinden uzanarak adamı tutup kızın üstünden çekmek istedi. Gövde iyice yayıldı ve kafası devrildi. Ballard adamı yana çekti ama ön koltuğun arkasına sıkışmıştı.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Kızı daha iyi görebiliyordu şimdi. Uzanıp diğer memesini de okşadı. Bunu bir süre yaptıktan sonra başparmağıyla kızın gözlerini kapattı. Gençti ve çok güzeldi. Ballard üşüyüp arabanın kapısını çekti. Eğilip tekrar adamı kavradı. Çükü gayet haşmetliydi. Üzerinde bir gömlek vardı ve pantolonu ayak bileklerinde toplanmıştı. Ballard biraz içi kalkarak soğuk ve çıplak leğen kemiğini kavradı ve adamı yana çekti. Ceset kayıp koltukların arasına yuvarlandı ve yattığı yerden bir gözü açık bir gözü yarı kapalı bakmaya başladı.

O ne lan öyle, dedi Ballard. Ölünün ıslak ve sarı bir kaput içindeki çükü, dimdik Ballard'a bakıyordu.

Arabadan indi ve tüfeği alıp yamaca çıkarak yolu gözlemeye başladı. Tekrar indi ve arabanın kapısını kapatıp diğer yana geçti. Çok soğuktu. Bir süre sonra tekrar arabaya girdi. Kız gözleri kapalı ve beyaz bacakları aralık, memeleri bluzundan fışkırmış yatıyordu. Ballard arka koltuğa geçti.

Ölü adam yerden onu izliyordu. Ballard adamın ayaklarını iteleyip kızın külotunu yerden alıp kokladı ve cebine attı. Arka camdan bakıp kulak kabarttı. Kızın bacaklarının arasına diz çöküp kemerini çözdü ve pantolonunu indirdi.

Soğuk ceset üstünde debelenen deli bir jimnastikçi. Bir kadına söylemeyi hayalinden geçirdiği ne varsa o sağır kulağa akıttı. Kim diyebilir kız onu duymadı? İşi bittiğinde kalkıp tekrar dışarı baktı. Camlar buğulanmıştı. Kızın eteğinin ucuna silindi. Adamın ayaklarının üstünde duruyordu. Adamın kamışı hâlâ dikti. Ballard pantolonunu çekti ve ön koltuğa geçip kapıyı açtı ve yola çıktı. Gömleğini içine sokup pantolonunu düzeltti. Sonra tüfeğini alıp yolda yürümeye başladı. Çok gitmemişti ki durup geri döndü. İlk gördüğü tavandaki sincaplar oldu. Bunları gömleğinin içine sokup kapıyı açtı ve kontağı çevirip marşa bastı. Sessizlikte bir cayırtı koptu ve motor çalıştı. Benzin göstergesine baktı. Çeyrek depo vardı. Arkadaki cesetlere bir bakış atıp kapıyı kapattı ve tekrar yolda yürümeye başladı.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Dört yüz metre kadar gidip tekrar durdu. Yolun ortasında dosdoğru ileri bakakaldı. Hassiktir ya, dedi. Dönüp geri yürüdü. Derken koşmaya başladı.

Arabaya vardığında motor hâlâ çalışıyordu, Ballard ise yanmış ciğerlerine uzun ve soğuk nefesler çekerek kendine gelmeye uğraşıyordu. Kapıyı açtı ve içeri girip arka koltuğa uzandı ve adamın pantolonunu arka cebi gelene kadar çekiştirip cüzdanını ele geçirdi. Çıkarıp açtı. Sararmış plastik gözlerde aile fotoğrafları. İnce bir deste para çıkarıp saydı. On sekiz dolar. Parayı katlayıp cebine attı ve cüzdanı tekrar adamın cebine koydu ve arabadan inip kapıyı kapattı. Parayı cebinden çıkarıp bir daha saydı. Tam tüfeği alacaktı ki durup tekrar arabaya bindi.

Arka koltuğun önü ile minderin arasına baktı ve cesetlerin altlarını yokladı. Sonra öne baktı. Kızın çantası önde, koltuğun yanında duruyordu. Açtı ve içinden bozuk para çantasını buldu, onu da açıp bir avuç bozukluk ve katlanmış iki dolar çıkardı. Çantanın içini karıştırıp rujla allık bulup cebine attı ve çantayı kapatıp kucağına koyarak öylece durdu bir dakika. Ardından konsoldaki torpido gözünü fark etti. Uzanıp düğmeye bastı ve kapak açıldı. İçinde çeşitli kâğıtlar ve bir fener ve bir büyük şişe de hakiki viski vardı. Ballard şişeyi kaldırıp baktı. Üçte ikisi doluydu. Torpidoyu kapattı ve arabadan inip şişeyi cebine soktu ve kapıyı örttü. Kıza bir kez daha bakıp yolda yürümeye başladı. Birkaç adım gitmeden durup geri döndü. Kapıyı açtı ve içeri uzanıp radyonun düğmesini çevirdi. Salı akşamı Bulls Gap Lisesi'ndeyiz, diyordu radyo. Ballard kapıyı kapatıp yürüdü. Bir süre sonra durdu ve şişeyi çıkarıp bir yudum aldı ve yürümeye devam etti.

Son durakladığında dağın eteğindeki dörtyola varmak üzereydi. Dönüp geldiği yöne baktı. Yolun ortasına çömelip tüfeğin dipçiğini yere dayadı ve namlusunu iki eliyle kavrayıp çenesini bileğine yasladı. Tükürdü. Göğe baktı. Derken kalkıp geri yürümeye başladı. Dağların eteklerinde bir şahin dolaşıyor ve ka-

BELONGS TO KAKTUS TEAM

natlarını açmış geniş geniş daireler çiziyordu. Dönüp yaklaştı ve yavaşladı ve tekrar yükseldi. Ballard hızlı hızlı yürüyordu. Açtı ve midesi bulanıyordu.

Kızın ölüsüyle eve geldiğinde kuşluk vaktiydi.

İki kilometre sırtında taşıdıktan sonra yere yığılmıştı. Yatmışlardı öylece ormanda yaprakların arasında. Ballard soğuk havayı ciğerlerine çekiyordu. Tüfeği ve sincapları, kireçtaşından bir setin altındaki siyah yaprakların arasına sakladı ve kızı zorlanarak tekrar sırtına alıp yürümeye başladı.

Evin arkasındaki ağaçlıkla otların arasından ve ahırın ilerisindeki kuru sazlıklardan geçip dar kapıdan içeriye süzüldü ve kızı şilteye yatırıp üzerini örttü. Baltayı alıp dışarı çıktı.

Kucak dolusu odunla dönüp ocağı yaktı ve önüne oturup dinlendi. Sonra kıza döndü. Tüm kıyafetlerini çıkarıp vücuduna baktı ve nasıl yapıldığını anlayacakmış gibi yakından inceledi. Dışarı çıkıp pencereden ateşin karşısında çırılçıplak yatışını izledi. İçeri döndüğünde kemerini çözüp pantolonunu çıkardı ve yanına yattı. Battaniyeyi üzerlerine çekti.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Akşamüstü tüfekle sincapları almaya döndü. Sincapları göğsüne sokup tüfeği dolu mu diye kontrol ettikten sonra dağa doğru yürüdü.

Kavşağın ilerisindeki çıplak ağaçların arasından yola çıktığında hâlâ oradaydı araba. Motoru durmuştu. Çömelip baktı. Çok sessizdi. Aşağılardan radyonun sesi geliyordu hafif hafif. Biraz sonra ayağa kalkıp tükürdü, etrafı son kez kolaçan edip dağdan indi.

Sabahleyin kara ağaç gövdeleri yamaca çökmüş pusa bıçak gibi saplanmışken iki delikanlı araziyi geçip Ballard'ın sönmüş ateşin karşısında battaniyeye sarınmış yatmakta olduğu eve girdiler. Kızın ölüsü bozulmasın diye diğer odada ve ocaktan uzaktaydı.

Kapıda durdular. Ballard gözlerini belertip ayağa fırladı ve uluyarak çocukları kapıdan dışarı kışkışladı.

Ne istiyorsunuz lan? diye bağırdı.

Ayağa kalktılar. Birinin tüfeği, öbürünün ev yapımı yayı vardı. Bu Charles'ın kuzeni, dedi tüfekli olan. Kovamazsın onu tamam mı? Burada avlanabilirsiniz dediler bize.

Ballard kuzene baktı. Gidin avlanın o zaman, dedi.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Hadi gel, Aaron, dedi tüfekli.

Aaron, Ballard'a ters ters baktı ve yürüyüp gittiler.

Bak uzak durun buradan, diye seslendi Ballard kapıdan. Soğuktan titriyordu. Sakın bir daha görmeyeyim!

Kuru sazların arasında gözden kaybolduklarında cevap verdi ikisinden biri ama Ballard ne dediğini çıkaramadı. Çocukların kapıda durduğu yerde durup içeriyi oradan nasıl gördüklerini inceledi. Bariz bir şey yoktu. Kız çaputların altındaydı. İçeri girip ocağı yaktı ve önüne çömeldikten sonra küfrü bastı.

Ahırdan döndüğünde keresteden çakılma kaba bir merdiven taşıyordu ve kızın yattığı odaya geçip ucunu tavandaki ufak bir delikten çıkardı, merdivene çıkıp başını tavan arasına soktu. Saçma sapan bir yapboz gibi dağılan tahta çatıdan gökyüzü görünüyordu ve parça parça aydınlıkta eski koliler içinde dizilmiş cam kavanozlar seçiliyordu. Tırmanıp gevşek döşeme tahtalarında bir yer açtı ve bulduğu paçavralarla tozunu alıp tekrar aşağı indi.

Kız kaldıramayacağı kadar ağırdı. Bir eli üst basamakta ve diğeri ölü kızın belinde, kız da yırtılıp kabaca teyellenmiş geceliğinin içinde sallanırken merdivenin yarısında durdu ve baktı olmayacak aşağı indi. Boynundan kavramayı denedi. Aşama kaydedemedi. Kızla birlikte yere çöktü ve soğuk odanın içinde buharlar saçarak soluk alıp verdi. Sonra tekrar ahıra gitti.

Birkaç parça eski çekme halatı buldu ve ateşin başına çöküp birbirine bağladı. Sonra halatı rengi kaçmış kadavranın beline bağlayıp diğer ucunu alarak yukarı çıktı. Kız saçları salkımsaçak ve omuzları çökkün halde yerden kalkıp basamaklara çarpa çarpa merdivende yükselmeye başladı. Yarı yolda durdu ve sallandı. Sonra tekrar çıkmaya başladı.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Sincapları şalgamla yahni yapmıştı ve artanını ısıtmak için ateşe koydu. Yedikten sonra tüfeği tavan arasına götürdü ve merdiveni alıp evin arka duvarına yasladı. Sonra yola çıktı ve kasabaya doğru yürümeye başladı.

Tek tük araba geçiyordu. Yolun kenarında bozarmış otların ve çöplerin ve bira kutularının arasında yürüyen Ballard bakmadı bile. Üç saat sonra Sevierville'e vardığında hava soğumuştu ve o da neredeyse morarmıştı.

Ballard alışverişte. Manifaturacının vitrininde kafasız ve çubuğa oturtulmuş kaba bir tahtadan manken ve üstünde uçuş uçuş bir kırmızı elbise.

Tuhafiye ile manifatura arasında gitti geldi, elleri cebindeki parayı yoklayarak. Kollarını kavuşturup omuzlarını tutmuş tezgâhtar kız onun bir geçişinde eğilerek sordu:

Ne aramıştınız?

Daha bakıyorum, dedi Ballard.

İç giyim reyonuna bir daha daldı, çevresini kuşatan tüllü pastel giysilerin dehşetiyle gözleri belermiş halde. Bir daha tezgâhtarın önünden geçerken ellerini arka ceplerine atıp başıyla vitrini işaret etti. Şuradaki kırmızı elbise kaç para, dedi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Kız vitrine doğru baktı ve fiyatını hatırlamaya çalışırken elini ağzına götürdü. Beş doksan sekiz, dedi. Sonra başıyla kendini doğruladı. Evet. Beş doksan sekiz.

Alayım, dedi Ballard.

Tezgâhtar kendini tezgâhtan ayırdı. Ballard'la aynı boyda gibiydi. Kaç beden olacaktı, diye sordu.

Ballard boş baktı. Beden mi?

Bedenini biliyor musunuz?

Ballard çenesini sıvazladı. Kızı ayakta görmemişti ki. Tezgâhtara baktı. Kaç beden olduğunu bilmiyorum, dedi.

Peki, boyu ne kadar?

Senin kadar yok.

Kilosunu biliyor musunuz?

Bir elli kilo çeker.

Kız tuhaf baktı ona. Minyonmuş, dedi.

Çok bir cüssesi yok.

Bu taraftan, dedi kız önden giderek.

Yağlanmış ahşap döşemede gıcırtıyla yürüyerek galvanizli su borusundan bir elbise askısının önüne gittiler ve kız askıları karıştırıp kırmızı elbiseyi buldu ve gösterdi. Bu otuz sekiz beden, dedi. İyice ufak tefek değilse olur bence.

Peki, dedi Ballard.

Olmazsa değiştirir.

Tamam.

Kız elbiseyi koluna attı. Başka bir şey var mıydı? diye sordu.

Evet, dedi Ballard. Birkaç parça daha lazım.

Kız bekledi.

Buna uygun bir şeyler yani.

Ne lazımdı peki? diye sordu kız.

Don lazım don, deyiverdi Ballard.

Kız öksürürmüş gibi yapıp ağzını kapattı ve sonra dönüp reyonda yürüdü, peşinden de yüzü alev alev Ballard.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Alışveriş boyunca göz ucuyla dikizlediği köşeye vardılar ve kız onunla göz göze gelmeden elini cam askıda gezdirdi. Ballard ise elleri hâlâ arka ceplerinde ve dirsekleri açık duruyordu.

Tüm modeller burada, dedi kız kulağının arkasından kalem çıkarıp askıların üzerinde dolaştırarak.

Siyah var mı?

Kız karıştırdı, pembe fiyonklu siyah bir külot bulup çıkardı.

Alayım, dedi Ballard. Bir de şunlardan.

Kız onun gösterdiği yere baktı. Slip mi?

He.

Tezgâh boyunca yürüdü. Bakın bu kırmızı çok güzel, dedi. Elbiseyle de çok yakışır.

Kırmızı mı? dedi Ballard.

Kız çıkarıp gösterdi.

Onu da alayım, dedi Ballard.

Başka bir şey var mıydı? dedi kız.

Bilemedim, dedi Ballard tezgâha göz gezdirerek.

Sutyen lazım mıydı?

Yok. Bu siyah donun kırmızısı var mı?

Ballard, Fox'un dükkânına geldiğinde buz kesmişti. Çıplak ağaçlara mavimsi günbatımı çökmüştü. Varilden bozma külrengi sobanın başına gitti doğruca ve dişleri takırdayarak yanına sığındı.

Nasıl soğuk ama? dedi Bay Fox.

Ballard başını aşağı yukarı salladı.

Ajansta bu gece eksi on beş olacak dedi.

Ballard hiç havadan sudan konuşamayacaktı. Bakkalı dolaşıp konserve sebzeler ve sosisler topladı ve iki somun ekmek aldı ve et dolabındaki salamı gösterip iki yüz elli gram kestirdi ve bir litre süt, biraz peynir, kraker ve bir kutu kek aldı. Bay Fox

BELONGS TO KAKTUS TEAM

tezgâhtaki ürünlere tek tek gözlüğünün üstünden bakıp tutarlarını deftere yazıp topladı. Ballard kasabadan aldıklarını koltuk altında sımsıkı tutuyordu.

Dün akşam şu ilerde buldukları adama ne diyorsun? dedi Bay Fox.

Ne adamı ya, dedi Ballard.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Ocakta ateş yakıp botlarının donmuş bağcıklarını kaskatı parmaklarıyla çözdü ve topuğunu kurtarıp ayağını birkaç kez yere vurarak botları çıkarıp attı. Ayaklarına baktı. Soluk sarıya kesmişlerdi ve yer yer beyaz noktalar vardı. Yan odaya yürürken döşemeyi hissetmedi bile. Sanki bileklerinin üstünde yürüyordu. Yalınayak dışarı çıkıp merdiveni aldı ve tırmandı, kıza baktı. Tüfeği alıp aşağı indi ve ocağın yanına bıraktı. Sonra kasabadan aldığı paketleri açtı ve giysileri çıkarıp kokladıktan sonra tekrar katladı.

Bir kutu fasulye ile bir kutu sosis açıp ateşe bıraktı ve kahve yapmak için cezveye su koydu. Diğer şeyleri dolaba kaldırdı ve şiltenin ucuna oturup ayakkabılarını tekrar giydi. Baltayı aldı ve ayaklarını vura vura yürüyüp akşamın karanlığına çıktı. Kar tekrar başlamıştı.

İçeriyi kütük parçaları ve çivilerinden paslı teller sarkan çit direkleriyle doldurana kadar odun taşıdı. Hava iyice kararana kadar uğraşıp harlı bir ateş yaktı ve başına oturup yemeğini yedi. Bitince lambayı yakıp yan odaya geçti ve merdivene çıktı. Boğuk küfürler, paldır küldür sesler geldi.

Kız ayaklarının ucu yere değene kadar merdivenden inip

BELONGS TO KAKTUS TEAM

orada kaldı. Ballard ipi saldı ama kız merdivene yaslı halde duruyordu. Parmak ucunda kaskatı dikilmekteydi. Ballard merdivenden inip kızın belindeki ipi çözdü. Sonra kızı içeriye sürükleyip ocağın yanına yatırdı. Kolunu tutup kaldırmak istedi ama bütün vücudu kütük gibi hareketlendi. Taş kesmiş kahpe, dedi Ballard. Ateşi harladı.

Kız soyulacak kadar çözüldüğünde gece yarısı olmuştu. Şiltede çıplak yatarken ışık havuzunda nilüfer gibi açıyordu sararmış memeleri. Ballard yeni kıyafetleri giydirmeye başladı.

Oturup ucuzcudan aldığı fırçayla saçlarını taradı. Rujun kapağını açtı ve dibini kıvırıp dudaklarını boyamaya başladı.

Onu farklı şekillere sokuyor ve dışarı çıkıp pencereden kıza bakıyordu. Bir süre sonra kızı kucağına alıp oturdu ve yeni kıyafetlerinin altından vücudunu elledi. Konuşarak ve usul usul soydu onu. Derken pantolonunu çıkarıp yanına uzandı. Gevşek bacaklarını araladı. Sen de istiyorsun değil mi, dedi ona.

Sonrasında diğer odaya geri taşıdı kızı. Gevşekliği yüzünden taşıması zordu. Kemikleri etlerinin içinde boşta duruyordu sanki.

Üstünü bezlerle örttükten sonra ateşin başına dönüp alabildiğince harladı ve şilteye uzanıp ateşi izledi. Çekişin kuvvetinden uğultular geliyordu ve bacadan da kızıl alevler taşıyordu. Gecenin karanlığında tuğladan kocaman bir mum. Ballard çalıları ve kütük parçalarını ta bacanın içine tıktı. Kahve yapıp arkasına yaslandı. Şimdi donarsan don ulan, dedi pencerenin dışındaki geceye.

Dondu. Sıcaklık eksi yirmiye kadar düştü. Bir tuğla ateşin içine devrildi. Ballard ateşi karıştırdı ve battaniyelerine sarınıp uyumaya hazırlandı. İçerisi gün gibi aydınlıktı. Yattığı yerden tavana baktı. Sonra tekrar kalktı ve lambayı yakıp diğer odaya geçti. Kızı çevirdi ve beline ipi bağlayıp tavan arasına çıktı. Kız bir daha yükseldi ama bu kez çıplaktı. Ballard merdivenden indi

BELONGS TO KAKTUS TEAM

ve merdiveni alıp duvara dayadı ve ateşin başına dönüp yatağa girdi. Dışarıda usul usul kar yağıyordu.

Gecenin bir yarısı, içinde bir kötülük olacak hissiyle uyandı. Doğruldu. Ateşten geriye bir tek alev kalmıştı ve o da küllere karşı hareketsiz gibi duruyordu. Lambayı yakıp fitilini açtı. İçeriye yoğun bir duman çökmüştü. Tavan tahtalarının arasından beyaz beyaz dumanlar süzülüyordu ve yukarıdan da hayvan kemirtisine benzer bir ses geliyordu kulağına. Hassiktir, dedi.

Battaniyeyi cılız ve öfkeli omuzlarına sarıp kalktı. Tahtaların arasından baktığında cehennem gibi tupturuncu bir manzarayla karşılaştı. Hızla ceketini ve ayakkabılarını giydi. Tüfeğini alıp dışarı çıktı. Ezilmiş otların üstünde durup çatıya baktı. Delirmiş alevler baca boyu parladıktan sonra tekrar söndü. Tavan arası cayır cayırdı. Islak çatıdan bulut halinde buhar yükseliyor ve rüzgârla birlikte savrulan karların arasında çıngılar parıldıyordu.

Hay sıçayım böyle işin içine, dedi Ballard. Tüfeği ağaca dayayıp hızla içeri daldı ve yatağını toplayıp dışarı bıraktıktan sonra bir daha içeri girdi. Tencere tavayı ve aldığı yiyecekleri toplayıp dışarı çıkardı ve baltası ile üç beş parça aletini, bir işe yarar diye öbür odaya kaldırdığı ıvır zıvırı gelişigüzel bahçeye attı ve koşarak içeri girip merdiveni aldı ve deliğe dayayıp yukarı baktı. Tavan arasında iri kızıl alevler parlaya parlaya yanıyordu. Merdivene çıkıp kafasını tavandaki delikten içeri soktu. Ânında saçının tutuştuğunu hissetti. Eğilip kafasına vura vura söndürdü. Gözleri dumandan kızarıp sulanmıştı bile. Bir süre merdivenin başında durup gözlerini kısarak alevlere baktıktan sonra tekrar aşağı indi.

Dışarı çıktığında kollarında ayıları ve kaplanı taşıyordu. Çatı tutuşmuştu artık. Biteviye uğultusunun arasında eski meşe tavan kirişlerinin diğer yandan başlayıp sırayla kütlediğini duyabiliyordu. Sıcağı muhteşemdi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ballard karların ortasında ağzı bir karış açık bakakaldı. Alevler duvarlarda tutuşmuş sincaplar gibi bir aşağı bir yukarı koşturuyordu. Çatıdaki ateşin içinde alevli A harfleri şeklinde sıra sıra çatı iskeleti seçiliyordu. Yangın birkaç dakikada bütün kulübeyi sardı. Kalan birkaç cam parçası çatlayıp pervazlarından teker teker sıyrıldı ve sonra çatı bir haşırtıyla evin içine çöktü. Ballard sıcaktan gerilemek zorunda kaldı. Evin çevresindeki karlar eriyip çekilmiş ve ıslak bir yuvarlak bırakmıştı geride. Bir süre sonra toprak tütmeye başladı.

Daha gün ağarmadan Ballard'ı kara kıştan koruyan evden geriye kararmış bir baca ve dibinde tüten tahtalar kalmıştı. Ballard balçık olmuş toprağı geçip ocağa çıktı ve baykuş gibi tünedi. Isınmak için. Nicedir kendi kendine konuşurdu ama tek söz söylemedi.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Üşüyerek uyandığında daha gün ağarmamıştı. Kuru otları ve çalıları toplayıp üstüne şiltesini atmış ve ayaklarını közlere verip gökyüzünün karanlığından üstüne düşen kar tanelerini izleyerek uykuya dalmıştı. Üstüne yağan karlar erimişti ve sabaha karşı ayaz vurunca da donmuştu ki uyandığında üstünde cam gibi çıtırdayan bir buz katmanı buldu. İncecik ceketiyle ocağa doğru sekip ısınmaya çalıştı. Hâlâ kar serpiştiriyordu ve saat kaçtı hiç bilmiyordu.

Titremesi geçtiğinde cezveyi buldu ve içine kar doldurup közlerin arasına bıraktı. O ısınırken baltayı bulup battaniyeyi sermek için iki çubuk kesti.

Gün doğduğunda ocağın yanına doldurduğu çalı çırpıdan bir yuvada oturuyor ve iki elinde tuttuğu büyük porselen fincandan kahve içiyordu. Mahzun solgun ışığın yükselişiyle fincanda kalan son damlaları ağzına silkeledi ve tüneğinden inip bir sopayla külleri karıştırmaya başladı. Dizlerine kadar küle batana ve elleri simsiyah olana ve yüzünde ellediği yerlerden yol yol iz kalana kadar karıştırdı da karıştırdı. Bir tek kemik bile bulamadı. Sanki kız hiç olmamıştı. Sonunda pes etti. Kalan mallarının üstündeki karları silkeleyip iki tane salamlı sandviç

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yaptı ve küllerin arasında sıcak bir yere çöküp yedi, beyaz ekmekte kara parmak izleri, kararmış iri gözlerde boş bir ifadeyle.

Omzuna attığı bohçasıyla dağın yamacındaki karlı ağaçların arasında meczup bir kar adamını andırıyordu. Düşe kalka ve söve saya yürüdü. Mağaraya varması bir saat sürdü. İkinci çıkışında tüfek ile baltayı ve yangından topladığı bir kova közü getirdi.

Mağaraya ancak sürünerek girilebildiği için üstü başı kızıl çamurla kaplanmıştı. İçeride geniş bir bölme ve bunun ortasında da kızıl çamurdan tavandaki bir deliğe akkor halinde ağaç gövdesi gibi tırmanan bir ışık huzmesi vardı. Ballard közleri harlayarak topladığı çalı çırpıyı tutuşturdu ve lambayı toplayıp yaktı ve mağaranın ortasında, deliğin altında kalan sönmüş bir ateşin küllerini karıştırdı. Kurumuş ağaçların devrilmemiş kabuklarından parçalar kesip içeri taşıdı ve kısa sürede kuvvetli bir ateş yaktı. Döşeği almak için tekrar aşağı doğru yola koyulduğunda arkasında topraktaki bir delikten beyaz duman tütüyordu.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Hava değişmedi. Ballard karlı dağları aşıp eski evine gitmeyi, evi ve yeni kiracısını gözlemeyi huy edindi. Geceleri gidiyor ve yamaca yatıp mutfak penceresinden onu gözlüyordu. Sarnıcın tepesine çıkıyor ve ön odada aynı kendisi gibi oturup çoraplı ayaklarını sobaya uzatmış Greer'ı görebiliyordu. Greer gözlüklüydü ve tohum kataloğuna benzer şeyler okuyordu. Ballard tüfeğin arpacığını Greer'ın göğsüne nişanladı. Biraz kaldırıp adamın kulağının az üstünü hedef aldı. Parmağı tetiğin soğuk kıvrımını okşadı. Dan, dedi.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Ballard ayaklarını vurarak karları silkeledi, tüfeğini duvara yasladı, kapıyı tıklattı. Çevresine bakındı. Kanepe kar örtüsü altındaydı ve karın üzerine de is ve kedi patileri serpiştirilmişti. Evin arkasında birkaç araba hurdası vardı ve birinin arka camından bir hindi bakıyordu ona.

Kapı açıldı ve hurdacı bir gömlek bir pantolon karşısına çıktı. Gel içeri, Lester, dedi.

Ballard girdi gözleri fildır fildır, suratında zorlama porselen bir gülücük. Ama görecek kimse yoktu. Bir araba koltuğunda kucağında bebekle genç bir kız oturuyordu ve Ballard girdiğinde kalkıp diğer odaya geçti.

Gel biraz ısın yoksa donup kalacaksın, dedi hurdacı sobaya yürürken.

Nerede millet? dedi Ballard.

Ne bileyim, dedi hurdacı, gittiler hepsi.

Yenge de terk etmedi ya?

Yok canım. Kardeşigile ziyarete gitti. Ama en küçükleri dışında tüm kızlar gitti. İki bebek hâlâ bizde.

Ne oldu da birdenbire hepsi gitti?

Bilmiyorum ki, dedi hurdacı. Zamane gençlerine iki laf söy-

BELONGS TO KAKTUS TEAM

lemeye de gelmiyor. Sen evlenmedin de en doğrusunu yaptın ha Lester. Ezası da cefası da bitmiyor ve bir gıdım sefası desen yok. Koynunda yılan besliyorsun ama pabuç kadar dilleri.

Ballard sırtını sobaya verdi. Ben hiç anlamadım zaten niye evlenilir, dedi.

Kafan çalışıyor da ondan, dedi hurdacı.

Ballard bir şey demeden başıyla onayladı.

Kaldığın yer yanmış diye duydum, dedi hurdacı.

Cayır cayır, dedi Ballard. Böyle yangın görmemişsindir.

Neden çıktı?

Bilmem. Tavan arasında başladı. Bacadan kıvılcım tutuşturdu herhalde.

Uyuyor muydun?

He. Canımı zor kurtardım.

Waldrop ne dedi?

Bilmem. Görmedim onu. Aramıyorum da.

Şükret ihtiyar Parton gibi uykunda küle dönmemişsin.

Ballard dönüp sobaya ellerini uzattı. Cesedini bulmuşlar mıydı onun? dedi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Açıklığın başına geldiğinde durup dinlendi ve arkasını gözledi. Takip ettiği izlerin içine su dolmuştu ve izler dağa tırmanıyordu ama tekrar aşağı inmiyordu. Bir süre sonra kaybetti ve ardından tekrar bulup akşamüstünü avcılar gibi ormanda geçirdi ama su çekmiş ayakkabılarının içinde ayakları uyuşmuş vaziyette tam karanlık çökerken mağaraya döndüğünde ne viskiyi bulabilmiş ne de Kirby'yi görebilmişti.

Ertesi sabah Greer'la karşılaştı. Hafif, soğuk bir kış yağmuru başlamıştı, Ballard küfürler ediyordu. Başını eğdi ve tüfeğini koltuğunun altına sıkıştırıp bir kenardan çekilmeye çalıştı ama diğeri buna meydan vermedi.

Selam, dedi adam.

Selam, dedi Ballard. Sen Ballard'sın, değil mi?

Ballard başını kaldırmadı. Ot bürümüş orman yolunun ıslak yaprakları arasında adamın ayakkabılarına bakıyordu. Tanımıyorum öyle birini, deyip devam etti.

Yakalandım lan, Lester, dedi Kirby.

Yakalandın mı?

Üç yıl denetimli serbestlik yedim.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Ballard muşamba döşemeli ve ucuz mobilyalı odaya bakındı. Hassiktir be, dedi.

Sorma, çok fena. Zenci yollayacaklarını hiç düşünmemiştim.

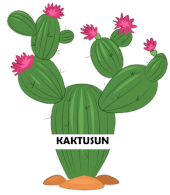
Zenci mi?

Ya, zenci yolladılar. Zencilere sattım. Üç kere hem de. Biri şu sandalyeye oturup bir büyük şişeyi devirdi. Sonra gayet güzel kalktı gidip arabasına bindi. Nasıl başardı bilmiyorum. Arabayla gitmiş bile olabilir. Kim var kim yoksa topladılar. Cocke İli'nde Bright diye ihtiyar bir kadın var, daha ben doğmadan çatır çatır viski sattığı bilinir.

Ballard eğilip yerde duran bir tenekeye tükürdü. Sıçtık o zaman, dedi.

Zenci göndereceklerı hiç aklıma gelmemişti, dedi Kirby.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Ballard kapıda durdu. Garaj yolunda araba yoktu. Çamurun pencere altında kalan kısmında soluk sarı ışıktan bir yamuk şekli vardı. Burada geri zekâlı çocuk sürünüyor ve kız da kanepeye kıvrılmış, dergi okuyordu. Elini kaldırıp kapıyı tıklattı.

Kapı açılasıya hastalıklı sırıtışını takınmış ve kuru dudaklarını dişlerine gere gere yaymıştı bile. N'aber, dedi.

Evde yok, dedi kız. Kapının pervazında sere serpe duruyor ve ona katıksız bir umursamazlıkla bakıyordu.

Ne zaman gelir?

Bilmem. Anamı kiliseye götürdü. On buçuk on birden önce dönmezler.

Peki, dedi Ballard.

Kız bir şey demedi.

Fena soğuk var, değil mi?

Kapıyı açık tutunca içerisi üşüyor.

İşte iki dakika içeri davet etseydin...

Kız bir an düşündükten sonra kapıyı ardına kadar açtı. Gözlerinden okunuyordu. Ama sonuçta onu içeri aldı, enayilik onda.

Ballard ayaklarını sürüyerek, ellerini ovuşturarak içeri girdi. Delikanlı nasıl bakalım? diye sordu.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Bildiğin gibi deli işte, dedi kız kanepesine ve dergisine dönerken.

Ballard üstü başı lekeli ve ağzı salyalı eblehin önüne diz çöküp dazlağa yakın kafasını okşadı. Bir cevher var sanki bu çocukta. Değil mi, aslanım?

Hadi canım, dedi kız.

Ballard ona bir baktı. Pembe pazenden pantolon giymiş, kanepeye bağdaş kurup oturmuştu ve kucağına bir minder almış duruyordu. Kalktı ve sobaya gidip sırtını sıcağa verdi. Sobayı bel hizasında kümes telinin arkasına koymuşlardı. Teli gerdikleri direkleri de telin altını da çivilerle döşemeye tutturmuşlardı. Bence istese bu teli devirir, dedi Ballard.

Ben de boyunu deviririm onun, dedi kız.

Ballard kıza dikkatle bakıyordu. Hınzırca gözlerini kısıp sordu: Bu oğlan senin, değil mi?

Kız bir anda başını kaldırdı. Manyak mısın lan? dedi.

Ballard pis pis güldü. Pantolonunun ıslak paçalarından buharlar yükseliyordu.

Kandıramazsın beni, dedi.

Uydurma be, dedi kız.

Keşke uydursam.

Sussana sen.

Ballard dönüp önünü ısıttı. Yoldan bir araba geçti. İkisi de boyunlarını uzatıp farlarını takip etti. Kız dönüp onu gördü ve boyun kırıp yüzünü ekşiterek taklidini yaptı. Yerdeki oğlan ağzından salyalar saçarak duruyordu ve kımıldamamıştı.

O Thomas denen akılsız oğlan olmasın sakın? dedi Ballard.

Kız öfkeyle baktı. Yüzüne kan yürümüş ve gözleri kızarmıştı.

Bir çalı dibinde iş tutmuş olmayasın o deli oğlanla?

Ya sen sussana, Lester Ballard! Babama söylerim bak!

Babama söylerim bak, diye alay etti Ballard.

Bekle de gör söylüyor muyum söylemiyor muyum.

Yahu dur, dedi Ballard. Şaka yapıyordum.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Ya sen gitsene işine.

Aklın ermiyor ve bir şakayı bile çok görüyorsun adama.

Sen adam mısın sanki? Manyağın tekisin.

Sandığından çok adamım, merak etme, dedi Ballard. Ne halt etmeye giydin bu pantulu?

Sana ne be?

Ballard'ın ağzı kurumuştu. Manzarayı kesiyor, dedi.

Kız önce boş baktı ve sonra kızardı. Bende sana gösterecek bir şey yok, dedi.

Ballard kanepeye doğru kaskatı birkaç adım attı ve sonra ortada durdu. Göstersene şu güzelim memicikleri, dedi çatlak bir sesle.

Kız kalkıp kapıyı gösterdi. Defol git buradan, dedi. Hemen.

Hadi be, diye sızlandı Ballard. Başka bi'şey istemeyeceğim, söz.

Lester Ballard, babam eve gelsin seni gebertecek. Şimdi çabuk bas git yoksa karışmam! Ayağını yere vurdu.

Ballard ona baktı. Peki, dedi. Keyfin bilir. Kapıya gidip açtı ve dışarı çıkıp arkasından kapattı. Kızın kilitlediğini duydu. Gece berrak ve soğuktu ve ayın çevresinde geniş bir hale olmuştu. Ballard'ın nefesi kara göğe bulut bulut yükseliyordu. Dönüp eve doğru baktı. Kız pencerenin kenarından onu gözlüyordu. Bozuk garaj yolundan aşağı inip hendeği aştı ve bahçenin kenarından yürüyüp tekrar eve doğru geçti. Yasladığı ekşielma ağacından aldı tüfeği, evin yanına dolanıp alçak briket duvara çıkarak çamaşırlığı ve kömürlüğü geçip pencereyi görebildiği bir yerde durdu. Kanepeden kızın başının arkası görünüyordu. Bir süre izledi onu ve sonra tüfeği doğrultup horozunu çekti ve kızın kafasına nişan aldı. Tam bunu yapmıştı ki kız ansızın kalktı ve dönüp pencereye baktı. Ballard sıktı.

Tüfeğin çatırtısı soğuk sessizliği parça parça etti. Çatlak çatlak camdan kızın çöktüğünü ve tekrar kalktığını gördü. Bir mermi daha sürdü namluya ve tüfeği kaldırdı ve o sırada da kız

BELONGS TO KAKTUS TEAM

devrildi. Ballard eğilip donuk çamurlarda mermi kovanını aradı deli gibi ama bulamadı. Koşarak ön tarafa geçip merdivenleri atlayarak çıktı ve kapıya yüklendi. Geri zekâlı seni, dedi. Kızın kilitlediğini duydun ya. Yere sıçradı ve koşarak tekrar evin arkasına geçip sinekliği açtı ve mutfak kapısını itip içeri girdi. Kız yerdeydi ama ölmemişti. Can çekişiyordu. Kalkmaya çalışır gibiydi. Yol yol kanlar sarı muşambadan akıyor ve döşeme tahtalarında koyulaşıyordu. Ballard tüfeği sıkıca kavrayıp kıza baktı. Ölsene lan, dedi kıza. Öldü.

Kız kımıldamayı bırakınca Ballard içeride dolaşıp gazeteyle dergileri topladı ve parça parça etti. Ebleh dilsizce izliyordu. Ballard sobanın etrafındaki kümes telini söküp ayağıyla sobayı devirdi. Borular kurum bulutları içinde yere düştü. Ballard sobanın kapağını açınca közler etrafa saçıldı. Kâğıtları üzerine attı. Az sonra salonun ortasında ateş yanıyordu. Ballard kızın cesedini kaldırdı. Kandan sırılsıklamdı. Kızı omzuna attı ve çevresine bakındı. Tüfek. Kanepeye yaslı duruyordu. Onu alıp çılgın gözlerle etrafı inceledi. Tavana kat kat duman yığılmaya başlamıştı bile ve alevler muşambayı tüketmiş, çıplak tahtanın kenarını yalıyordu. Mutfak kapısında devinip dururken son gördüğü geri zekâlı çocuk oldu. Alevlerin arasında kirli ve korkusuz boncuk gözleriyle bakıyordu ona.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Ballard dağın tepelerine yakın bir yerde yolda yürürken şerif arabayla arkasından yaklaşıp durdu. Ballard'a tüfeği bırakmasını söyledi ama Ballard kımıldamadı. Yolun kenarında dimdik ve bir elinde tüfekle duruyordu, dönüp kimin seslendiğine bakmadı bile. Şerif camdan tabancasını uzatıp horozu çekti. Soğuk havada horozun geriye çekildiği ve topun dönüp milin kilide oturduğu cam gibi berrak duyuldu. At oğlum elindeki silahı, dedi şerif.

Ballard tüfeğin dipçiğini yere dayayıp namlusunu elinden bıraktı. Tüfek çalıların arasına devrildi.

Dön arkanı.

Gel şimdi bu tarafa.

Dur orada bir. Gir şuradan içeri.

Uzat ellerini.

Tüfeği burada bırakırsan biri gelir alır.

Bırak ulan, tüfeğin sırası mı?

Masanın gerisindeki adam dua edecek gibi kavuşturmuştu ellerini. Ballard'a parmak uçlarından doğru baktı. Madem hiçbir şey yapmadın da ne demeye kendini dağlara bayırlara vurdun izini kaybettirmek için?

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Biliyorum çünkü ne olacak, diye geveledi Ballard. Hapse atıp eşek sudan gelene kadar dövecekler.

Bu adam burada kötü muamele mi gördü, şerif?

Mümkünatı yok, efendim.

Memur Walker'a küfretmişsin dediler. Ettin mi etmedin mi?

Ne arıyordun oralarda?

Dolanıyordum.

Bay Walker söylemeyecek sana ne diyeceğini.

Belki ne demeyeceğimi söyler.

Bay Waldrop'un evini kundakladığın doğru mu?

Hayır.

Yandığı sırada içinde sen oturuyormuşsun.

O öyle… Yok, ben yapmadım. Olaydan çok önce ayrıldım oradan.

Odaya sessizlik çöktü. Bir süre sonra masanın arkasındaki adam ellerini indirip kucağında birleştirdi. Bay Ballard, dedi. Kendinize ya başka bir hayat seçeceksiniz ya da bu hayatı sürdürecek başka bir yer.

Ballard dükkâna girdi ve ağır demirli kapıyı ardından sertçe kapattı. Dükkânda yalnız olan Bay Fox perişan müşterisine başıyla selam verdi. Müşteri selama karşılık vermedi. Reyonları dolaşıp etiketleri öne bakacak şekilde dizilmiş kutuların düzenli sıralarında delikler açarak bir şeyler topladı ve kasada duran dükkân sahibinin önüne yığdı. Sonunda et vitrininin önünde durdu. Bay Fox kan lekeleri ağartıla ağartıla pembe kalmış beyaz bir önlük taktı ve vitrine yaklaşıp ışığı açarak baton salamları ve teker peynirleri ve sosislerin yanında incecik dilinmiş kaburgaları sergiledi.

Şu salamdan iki yüz elli gram tart, dedi Ballard.

Bay Fox salamı çıkarıp tahtaya yatırdı ve bıçağı alıp ince dilimler ayırmaya başladı. Her birini tek tek tutup yağlı kâğıda ya-

BELONGS TO KAKTUS TEAM

tırdı. İşi bitince bıçağı bırakıp kâğıdı teraziye koydu. Ballard'la ibrenin hareketine baktılar. Başka ne vardı, dedi dükkân sahibi salamın kâğıdını iple bağlarken.

Şu peynirden de tart biraz.

Bir paket tütün aldı ve kasaya dizdiği yiyeceklere bakıp kafasını sallarken bir sigara sardı. Topla bakalım, dedi.

Adam deftere yazdıklarını bir kenara geçirerek fiyatları tek tek topladı. Doğrulup gözlüğünü başparmağıyla düzeltti.

Beş dolar on sent, dedi.

Yazsana hesaba.

Hesabı ne zaman kapatacaksın, Ballard?

Yani... Biraz para var üzerimde.

Ne kadar var?

Yani... Üç dolar diyelim.

Adam defterde hesaplar yaptı.

Toplam hesabım ne kadar? diye sordu Ballard.

Otuz dört dolar on dokuz sent.

Bunlar dahil mi?

Bunlar dahil.

O zaman dört on dokuz vereyim de düz otuz olsun.

Dükkân sahibi Ballard'a baktı. Ballard, dedi, kaç yaşındasın sen?

Yirmi yedi, sana neyse.

Yirmi yedi. Yani yirmi yedi yılda biriktire biriktire dört dolar on dokuz sent mi biriktirdin?

Adam defterde hesaplar yaptı.

Ballard bekledi. Ne hesaplıyorsun? diye sordu şüphelenerek.

Bir dakika, dedi adam. Bir süre sonra defteri kaldırıp gözlerini kısarak baktı. Peki, dedi. Hesaplarıma göre bu hızla gidersen kalan otuz doları yüz doksan dört yılda ödeyebileceksin. Ben altmış yedi yaşındayım, Ballard.

Olacak iş değil yahu.

O da başka hiçbir şey almazsan.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Olur mu öyle saçma şey?

Belki hesap hatası yapmışımdır. Kontrol etmek ister misin?

Ballard dükkân sahibinin önüne sürdüğü defteri itti. Gösterme bana bunu, dedi.

Şimdi ben de zararın neresinden dönsem kârdır diyorum. Madem üzerinde dört dolar on dokuz sent var, istersen dört dolar on dokuz sentlik alışveriş yap.

Ballard'ın yüzü seğirmeye başladı.

Hangilerini koyalım yerine? diye sordu dükkân sahibi.

Hiç de bir şeyi koymayalım, dedi Ballard, beş doları tezgâha bıraktı, üstüne de onluğu yapıştırdı.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Ballard dağı aştı şubat başında bir pazar günü ve Blount İli'ne geçti. Dağın yamacında som kayadan akan bir pınar vardır. Kuşların ve tarlafarelerinin hayal meyal ayak izleri arasına diz çöken Ballard yüzünü yeşil suya eğip içti ve birikintide dalgalanan suretini izledi. Suda gördüğü yüze dokunmak ister gibi uzattı elini ama sonra kalkıp ağzını sildi ve ormanda yoluna devam etti.

Yaşlı ve derin bir orman. Dünyada bir zamanlar kimsenin olmayan ormanlar vardı ve onlar da böyleydi işte. Yamaçta rüzgârın devirdiği bir aynalıkavağın yanından geçti; köklerinin elinden kurtulamayıp havalanmış at arabası iriliğinde iki kaya, kirece kazınmış balık kemikleri ve izi kalmış deniz kabuklarıyla yokluğa karışmış denizlerin öyküsünü taşıyan koca yazıtlar. Gotik ağaç gövdeleri arasında üstünden dökülen kıyafetlerle neredeyse neşeli olan Ballard diz boyu kar yataklarını aşıyor ve dimdik bir uçurumun tepesinden yürürken altta toprak eşeleyen kuşlar durup ona bakıyor.

Ulaştığında tek bir iz bile görmedi yolda. Ballard yola inip devam etti. Öğlen olmuştu neredeyse, güneş göz kamaştırıyordu karlarda ve kristale değmiş gibi yanardöner parıldıyordu. Örtülü yol ağaçların arasında kaybolacak gibi kıvrılıp gitti önünde ve yolun kenarında buz katları altında karanlık bir dere akıyor,

BELONGS TO KAKTUS TEAM

toprağını alıp götürdüğü ağaç köklerinin arasında camdan dişli mağaralar açıyordu. Yol kenarındaki donuk otların arasına, nereden indiği belirsiz kar kurdeleleri dökülmüştü. Ballard tüfeği omzunda yürürken birini ağzına attı ve ayakları onları sardığı çuvallara tutunan karlar yüzünden dev külçeler gibiydi.

Suskun manzaraya karşı sessiz ve bacasından fular gibi duman savrulan bir eve vardı yavaş yavaş. Yolda lastik izleri vardı ama geceden üzerlerine kar yağmıştı. Ballard yamaçtan inerken başka evleri ve bir tabakhane yıkıntısını geçip taze zincir izlerinin kar altındaki ormanlara doğru kıvrılarak uzaklaştığı bir yola ve yanında güneydeki dağlara akan yeşim rengi bir dereye geldi.

Dükkâna geldiğinde bir kasanın üstüne oturup çakısını çıkararak ayaklarındaki çuvalları sardığı ipleri kesti ve çuvalları silkeleyip ip parçalarıyla birlikte kasanın üstüne koyarak ayağa kalktı. Ayağına büyük gelen kısa konçlu siyah ayakkabıları vardı. Dereyi geçerken köprünün altına bırakmıştı tüfeği. Ayaklarını yere vurduktan sonra kapıyı açtı ve içeri girdi.

Mağazanın çeşitli yerlerine dağılmış konuşan adamlar ve delikanlılar Ballard girince sustular. Ballard içeridekileri belli belirsiz selamlayarak sobaya yanaştı. Ellerini sıcaklığa uzatıp çevresine bakındı. Nasıl soğuk ama? dedi.

Kimse öyle ya da değil demedi. Ballard öksürüp ellerini ovuşturdu ve içecekler tarafına geçip portakallı gazoz aldı açtı ve bir de kek alıp parasını ödedi. Dükkân sahibi parayı kasaya atıp çekmeceyi kapattı. Ne kar yağdı ama değil mi?

Ballard öyle dedi tezgâha yaslanarak, bir yandan da keki yiyip gazozdan küçük yudumlar alarak. Bir süre sonra adama doğru eğildi. Kol saati lazım mı, abi? dedi.

Buyur? dedi adam.

Kol saati. Lazımsa verelim diyorum.

Adam Ballard'a boş baktı. Saat mi? dedi. Nasıl saat?

Çeşitli modeller var. Bak. Ballard'ın gazozunu ve yarısı yenmiş kekini tezgâha bırakıp ceplerini yoklaması. Ceplerinden üç

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

kol saati çıkarıp tezgâha koydu. Dükkân sahibi parmağıyla bir iki kurcaladı. Kalsın, istemem, dedi. Şu dolapta var bir yıldır duruyor birkaç tanesi zaten.

Ballard gösterdiği yere baktı. Çoraplarla saç filelerinin arasında naylona sarılmış ve toz tutmuş birkaç saat.

Kaça satıyorsun? diye sordu.

Sekiz dolar.

Ballard adamın mallarına kuşkuyla baktı. İyi, dedi. Keki bitirdi ve kendi saatlerini kayışlarından tutup kaldırdı ve gazozunu da alarak tekrar sobaya doğru gitti. Saatleri yanında duran adama doğru tedirgince uzattı. Kol saati lazım mı, beyim? dedi.

Adam şöyle bir bakıp başını çevirdi.

Getir bir bakalım hele, dedi sobanın yanında duran şişman bir oğlan.

Ballard saatleri uzattı.

Kaç para istiyorsun?

Beş dolara bırakırım.

Üçünü birden mi?

Yok artık. Tanesi beş dolar.

Şuna bir bakayım, Orvis.

Dur oğlum ben bakıyorum.

Bir görelim.

Bak bu saat iyiymiş.

Var bakayım bir. Kaç istiyorsun buna?

Beş dolar.

İki dolar çalışır, nerden diye de sormam.

Kurtarmaz.

Öbürünü yollasana, Fred. Ne arızası var bunların?

Hiçbir arızası yok. Tıkır tıkır işliyor, tut kulağına.

Sarı olanına üç dolar veririm.

Ballard bir ona, bir öbürüne baktı. Dört doları ver, istediğini al, dedi.

Hepsini kaça bırakırsın?

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Ballard bir an aklından hesap yaptı. On iki dolar, dedi.

Hiç ikram yok mu? Toplu alıma indirim yapmıyor musun?

Elindekinin hepsi bu mu peki?

Evet, üç tane var.

Bak. Al şunları bir kere.

Sen bu saat satıcılığından nasıl para kazanacaksın, Orvis?

Toptancı gelmez bugün.

Sen ne veriyorsun? dedi Ballard.

Üçüne sekiz dolar veririm.

Ballard adamlara baktı. Bir pazar sabahı ikinci el kol saatlerinin rayici ne olacak diye onu izliyorlardı. Saatleri bir an elinde tartıp adama doğru uzattı. Hayrını gör, dedi.

Alıcı kalktı ve parayı uzatıp saatleri aldı. Şunu üçe bırakayım mı sana? dedi yanındaki adama.

Hadi bırak bakalım.

Var mı başka, üç dolara? Kalan saati kaldırdı.

Saatlere bakan diğer adam bir ayağını öne uzatıp elini cebine soktu. Alırım ben, dedi.

Senin taktığını kaça satarsın, Orvis?

Beşe olur.

Sana gelişi iki dolar lan.

Bu güzel saat ama.

Ballard nehre geldiğinde kar altında bomboş topraklara baktı ve yolun kenarına geçip köprünün altına girdi. Nehrin tersine doğru kendinin olmayan izler ilerliyordu. Ballard ayakların arasına daldı ve tüfeği koyduğu kirişin üstüne doğru uzandı. Kolu bir an çırpındı yukarıda ve eli betonlara süründü, gözü nehirde ve sanki hayatının sonuna yürüyen izlerdeydi. Sonra tüfeğin dipçiği eline geldi. Küfürler ederek kalbi küt küt indirdi yerinden. Yapsan yapardın, değil mi? diye kükredi kardaki izlere. Köprünün ayaklarının arasında sesi uzak ve yabancı geldi ve Ballard yankısını başını köpek gibi yana eğip dinledikten sonra nehir kıyısından tırmanıp tekrar yola çıktı.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Mağaraya vardığında karanlıktı. Sürünerek girdi ve bir kibrit çakıp lambayı yakarak ateşi çevreleyen taşların yanına bıraktı. Mağaranın yakın duvarları sonsuz geceden kireç benizli kıvrımlarıyla belirdiler ve tavandaki bir çatlak sıra sıra salyalı dişleriyle ortaya çıktı. Tepedeki kara baca deliğinde Ülker yıldız kümesinin uzak ve parlak yıldızları soğuk ve durgun parlıyordu. Ballard külleri tekmeleyip iri kalmış birkaç köz parçasını çevirdi. Çalı çırpı getirip ateşi harladı ve tavayla dışarı çıkıp içini kar doldurarak ateşin yanına bıraktı. Döşeği kuru otların üstünde, peluş oyuncaklar da döşeğin üstündeydi ve diğer üç beş parça eşyası mağarada nerede bıraktıysa orada duruyorlardı.

Ateş canlanınca fenerini alıp karşı duvardaki dar bir geçitten kayboldu.

Ballard dağın içindeki ıslak taş koridorlardan geçerek başka bir bölmeye ulaştı. Burada feneri, bir dizi kalker sütunun ve nemli şekilsiz toprak vazolara benzeyen oluşumların üstünde dolaştı. Zeminde bir yeraltı suyu akıyordu. Kalsit bir havzada kopkoyu toplandıktan sonra dar bir kanaldan geçip bölmenin dibindeki kara delikte kayboluyordu. Ballard'ın feneri suyun yüzeyinden hiç değişime uğramadan ve bilinmez yeraltı güçlerince saptırılıyormuş gibi yansıdı. Her tarafından sular damla-

BELONGS TO KAKTUS TEAM

yan ve dökülen ıslak mağara duvarları ışık huzmesi altında lak kaplı gibiydi.

Bölmeden çıkıp suyun peşinden dar yarığa girdi; su önünde karanlıklara karışıyor ve kendi oyduğu bir çukurdan diğerine doluyor, Ballard ise kenardan kenardan sekerek ayaklarını kuru tutuyordu; suyu geçti bazı yerlerde taşlara basarak ve feneri suyun soluk taş yatağında beyaz kerevitleri aydınlattı, dönüp kör kör baktılar.

Bu yolun kıvrımları ile yan yan geçebildiği dar aralıklarını ve yüzüstü yatıp yanı başındaki suyun yoğun toprak ve kimbilir hangi hayvanların gübresinin kokusunu ciğerlerine çekerek aşabildiği tünelini belki iki kilometre boyunca takip edip sonunda bir bacadan tırmanarak suyu yukarıdan takip eden bir koridora çıktı ve tavanı yüksek çan şeklinde bir bölmeye girdi. Burada duvarların yumuşak dalgalanmaları, ıslak ve kan kırmızı çamurla sıvalı olmaları nedeniyle bir canavarın midesine düşülmüş hissi uyanıyordu insanda. Dağın ta içlerinde Ballard fenerini ölülerin ermişler gibi yattığı taşlarla tablalara çevirdi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Feci soğuk bir kıştı. Bitesiye, yamacın taşları ve yosunları arasından sivrilmiş kuru ladinlere döneceğini düşündü. Kışın mavi alacakaranlığında dev kayaların ve ormanda devrilmiş muazzam ağaçların arasından dağı geçerken bu yıkıma hayretle baktı. Ormanda kanunsuzluk, devrik ağaçlar, yeni yollar açılması... Ballard'a bıraksalar ormanlara da insanların ruhuna da dirlik düzen getirirdi.

Yine kar yağdı. Dört gün boyunca kar yağdı ve Ballard dağdan indiğinde Greer'ın arazisine bakan tepeye sabahtan öğlene kadar ancak ulaşabildi. Bulunduğu yerden karın ve mesafenin boğduğu balta takırtılarını işitebiliyordu. Hiçbir şey göremiyordu. Gökyüzüne karşı külrengi dökülen yumuşacık karlar kirpiklerine tutunuyordu. Sessizce yağıyordu kar. Ballard tüfeği kolunda sağlama alıp yamaçtan inerek eve vardı.

Ahırın arkasına sinip Greer etrafta mı diye kulak kabarttı. İçinde derin ayak izleriyle donup kalmış çamur ve tezek balçığında bekledi. Girdiğinde boş buldu ahırı. Samanla doldurulmuştu. Ballard savağın kapısında durup aşağıda evin küllenmiş siluetine doğru düşen kar tanelerini izledi. Kümese geçti ve kilidi tutan teli çözüp içeri girdi. Karşı duvardaki folluklarında

BELONGS TO KAKTUS TEAM

birkaç beyaz tavuk endişeli gözlerle baktı ona. Ballard sıra sıra tünekleri geçerek telden bir kapı açtı ve ambara geçti. Orada ceplerine darı doldurduktan sonra geri döndü. Tavukları inceleyip dilini şaklattı ve birine doğru elini uzattı. Hayvan uzun bir gıdaklamayla folluktan dışarı fırladı ve kanatlarını çarparak geçip yere indi ve koşarak uzaklaştı. Ballard küfrü bastı. Diğer tavuklar da birer ikişer kanatlanmaya başlamıştı. Birini folluktan çıkarken kuyruğundan yakaladı. Acı acı haykırdı hayvan Ballard ensesinden tutana dek. İki eliyle çırpınan hayvanı, dizlerinin arasında da tüfeği tutarken toz içindeki küçük pencereye doğru sekip dışarıyı kolaçan etti. Bir hareket yoktu. Eşşoleşşek seni, dedi Ballard, ya tavuğa ya Greer'a ya da ikisine birden. Tavuğun boynunu kıvırdıktan sonra follukları yoklayıp birkaç yumurta buldu ve ceplerine attıktan sonra dışarı çıktı.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Baharda veya hava ısınınca ormandaki karlar çözülür ve kışın izleri narin kaideler üzerinde tekrar belirir, karlar eskide kalıp gömülmüş gezintilerin ve kavgaların ve ölümlerin yerlerini, yazılarının üzerine başka şeyler çiziktirilmiş parşömenler gibi sergiler. Kıştan kalanlar zaman tersine bükülmüş gibi tekrar ışığa çıkar. Ballard ormanda eski barınağına doğru tepeyi aşan izleri takip etti. Gidişleri gelişleri yazılıydı. Bir tilkinin ayak izleri kardan minik mantarlar gibi boy atmıştı ve meyvelerle beslenen kuşların karlara sıçtığı lekeler kanı andırıyordu.

Tepeye ulaştığında tüfeğini taşlara dayayıp aşağılarda kalan eve baktı. Bacadan duman yükselmiyordu. Ballard kollarını kavuşturup izledi. Greer'a nerede olduğunu sordu. Kapalı ve soğukça bir gündü ve eriyen karların pıtırtısı şırıltısı kesilmişti. Ballard ilk kar tanelerinin kül gibi vadiye dökülüşüne baktı.

Neredesin ulan, şerefsiz? diye seslendi.

İki minicik kar tanesi paltosunun kavuşmuş kollarına kondu ve orada söndü. Aşağıdaki sessiz ev kar yağışının altında solana kadar baktı. Bir süre sonra tüfeği tekrar alıp tepenin yolu görebileceği tarafına geçti. Gelen giden kimse yoktu. Kar vadiyi gözlerden saklayacak kadar kuvvetlenmişti bile. Kar taneleri-

BELONGS TO KAKTUS TEAM

nin arasından birkaç ufak kuş rüzgârda savrulan yapraklar gibi fırlayıp sessizlikte tekrar gözden kayboldular. Ballard tüfeğini dizlerinin arasına alıp çömeldi. Daha çok yağ, dedi kara, kar da yağdı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Kar dindikten sonra her gün gitti. Rasat tepesinde durdu, Greer'ın evden çıkarak odunluğa ya da ahıra ya da kümese gidişine baktı. O evine döndükten sonra Ballard ormanda amaçsızca dolaşıp kendi kendine konuştu. Tuhaf tuhaf planlar yaptı. Sürüdüğü ayakları bayağı canlı türlerinin izlerini sildi. Farelerin izleri ve tilkilerin gece avları. Avının üstüne çullanmış baykuşun kar üstünde güvercinimsi baskısı.

Kadın kurbanlarının iç çamaşırlarını nice zamandır giyiyordu ama artık kıyafetlerini de kuşanmaya başlamıştı. Kan kırmızı dudakları bembeyaz manzaraya karşı boşlukta yüzen ve kıyafetleri üstünden dökülen gotik bir bebek. Aşağıda üç beş paslı çatısı ve ince ince dumanlarıyla vadi. Yol bir çamur kurdelesi gibi beyaz vadiyi ve gerisindeki beyaz beyaz tepelerle dağları ve üzerlerini bürüyen kara kuru ağaç gövdelerini ve sedirlerin mat yeşilini sarmalıyor.

Mağaradan çamurlu ve kan kırmızı çıkan adımlarının izleri yamaç boyunca azar azar silindikten sonra kar ayaklarını dağlamış gibi kuru beyaz göçüklere dönüyordu. Ilık bir rüzgârla bahar kapıdan baktırdı yine. Kar eridi ve ıslak yaprakların arasında öbek öbek kirli buzlar kaldı. Hava ısınınca mağaranın içerlerin-

BELONGS TO KAKTUS TEAM

den bir yerden yarasalar çıkmaya başladı. Ballard bir gece ateşin başında yatarken birinin derinliklerden gelip tepedeki delikten dumanla küllerin içinde çırpınarak ve cehennemden yükselen bir ruh gibi gidişini izledi. Yarasalar ayrıldıktan sonra baca deliğinden görünen sayısız soğuk yıldıza baktı ve bunlar neden yapılmıştır diye düşündü. Bir de kendisinin neden yapıldığını.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

III

BELONGS TO
KAKTUS TEAM

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Aha şu tarafta, şerif, dedi memur.

Bak şuradan. Çık tepeye kadar, geri dön.

Derin balçık olmuş yolda hafiften savrularak ve tekerlerin arasından uzun uzun çamur şeritleri çözerek yolun bitimindeki dönüş alanına kadar çıktılar. Aşağıya bakıldığında yoldan çıkıp otlara girdikleri yerler oluk oluk seçiliyor ve kırılmış filizler görülüyor ve bir de şarampolden uçmuş tekerlek izleri göze çarpıyordu.

Aha şurada yatıyor, dedi memur.

Araba otuz metre kadar aşağıdaki sık bir çalılıkta yan devrilmiş duruyordu. Şerif ona bakmıyordu. Yolun yukarısındaki göbeğe doğru bakıyordu. Keşke üç gün önce biraz kar varken gelseydik, dedi. İnelim de bir bakalım.

Arabanın üstüne çıkıp kapıyı açtılar ve memur içeri girdi. Az sonra seslendi: Hiçbir şey yok burada, amirim.

Torpidoya baktın mı?

Hiçbir şey yok.

Koltukların altına bak.

Baktım zaten.

Bir daha bak.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Çıktığında elinde bir şişe kapağı vardı. Şerife uzattı.

Ne bu? dedi şerif.

Bu vardı sadece.

Şerif şişe kapağına baktı. Açalım bakalım bagajı, dedi.

Bagajda yedek lastik ve kriko ve bijon anahtarı ve birkaç bez ve iki boş şişe vardı. Şerif ellerini ceplerine sokmuştu ve çalılıktan yola çıkan yamacı inceliyordu. Buradan yola çıkmak istesen, dedi, ki zaten buraya düştüğüne göre istersin, neresinden çıkarsın?

Memur gösterdi. Ben şu dereyi takip ederdim, dedi.

Ben de öyle, dedi şerif.

Sence o ne tarafa gitti?

Bilmem.

Kadın ne zamandan beri kayıp dedi?

Pazar akşamından bu yana.

Kız yanında mıymış, eminler mi?

Öyle diyorlar. Nişanlılarmış.

Belki ormandan filan geçmişlerdir.

Arabada değillermiş, dedi şerif.

Değiller miymiş?

Evet.

Araba nasıl gelmiş buraya?

Biri itmiştir.

Belki kaçmışlardır o zaman kızla. Arabanın borcu var mıymış bir baktıralım. Belki borcu vardıysa...

Ben baktırdım. Yokmuş.

Memur ayağının ucuyla ufak taşları iteledi. Bir süre sonra başını kaldırdı. Ee, dedi, neredeler o zaman?

Yukarıda bulduğumuz adamın yanında olması gereken kız neredeyse bunlar da orada bence.

Konuştuğumuz Blalock vardı ya, onunla buluşacakmış.

Öyle tabii de. Bu gençlerin kanı kaynıyor, yerlerinde duramıyorlar. Şuradan bir çıkalım.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Yoldan göbeğe kadar yürüdüler. Yolun karşı kıyısındaki çamurların içinde ayak izleri gördüler. Göbeğin orada başka ayak izleri de vardı. Şerif başını iki yana sallayarak geçiştirdi bunları.

Ne diyorsunuz, amirim? diye sordu memur.

Bir şey demiyorum. İşemeye inmiş de olabilirler. Yoldan aşağı bakıyordu. Sence, dedi, bir arabayı buradan aşağı itersen yoldan çıkmadan önce bizim arabanın olduğu yere kadar gider mi?

Memur ona baktı. Yani, olabilir, dedi. Gidebilir sanki.

Bence de, dedi şerif.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Ballard'ın yeni ayakkabıları çamurda öttü o kamyonete yaklaşırken. Tüfeği kolunun altında ve feneri elindeydi. Kamyonete vardığında kapıyı açıp feneri tuttu ve sarı ışığında sarmaş dolaş bir kızla oğlanın beyaz suratlarını seçti.

İlk kız konuştu. Silahı var, dedi.

Ballard'ın beyni uyuşmuştu. Üçünün burada bir araya geliş amacı sanki onunkinden farklıydı. Evrakları görelim, dedi.

Sen misin buranın zaptiyesi, dedi oğlan.

Beğenemedin mi, dedi Ballard. Ne işiniz var bakayım burada?

Oturuyorduk, dedi kız. Omzunda tülbentten eğrelti dalları ve krep kumaştan iki bordo gül vardı.

Pompaya geldiniz, değil mi? Suratlarına baktı.

Ağzını topla, dedi oğlan.

Hadi toplasana.

İndir o tüfeği bak nasıl topluyorum.

Gel koçum, burdayım ben.

Oğlan kontağa uzanıp anahtarı çevirdi ve marşa bastı.

Bırak, dedi Ballard.

Motor çalışmadı. Oğlan tüfeğin namlusunu savuşturmak is-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ter gibi ellerini kaldırdığı sırada Ballard onu boynundan vurdu. Gövdesi kızın kucağına yan devrildi. Kız ellerini yumruk yapıp çenesinin altına bastırdı. Olamaz! dedi.

Ballard namluya yeni mermi sürdü. Ben dedim o salağa, dedi. Demedim mi? Niye dinlemiyor insanlar anlamıyorum.

Kız önce oğlana, sonra başını kaldırıp Ballard'a baktı. Ellerini havaya kaldırmıştı nereye koyacağını bilemez gibi. Niye vurdun şimdi onu? dedi.

Kararı ona bıraktım, dedi Ballard. Söyledim hıyara.

Aman yarabbi, dedi kız.

İn bakalım aşağı.

Ne?

Aşağı. İn arabadan.

Ne yapacaksın ki?

Var aklımda bir şeyler, görürsün.

Kız oğlanın cesedini üstünden itip yolun çamuruna indi.

Arkanı dön, dedi Ballard.

Niye ki?

Yahu dön sen, soru sorma.

Çok sıkıştım, dedi kız.

Hiç merak etme onu, dedi Ballard.

Kızı omzundan tutup çevirdi, namluyu ense köküne dayayıp tetiği çekti.

Kız vücudundaki kemikler sıvılaşmış gibi yığıldı. Ballard tutmaya çalıştı ama kız çamura devrildi. Elbisesinin ensesinden tutup kaldırmaya uğraştığında kumaş söküldü ve sonunda tüfeği çamurluğa dayayıp iki eliyle kızı koltuk altlarından tuttu.

Geri geri yürüyüp omzunun üstünden bakarak otların arasına taşıdı kızı. Kafası cansız sallanıyordu ve boynundan kanlar akıyordu, sürüklenirken ayakkabıları da çıkmıştı. Ballard soluk soluğaydı ve akı çıkmış gözleri deli bakıyordu. Yoldan elli adım uzaklaşmadan yere bıraktı kızı ve üstüne çullanıp daha soğuma-

BELONGS TO KAKTUS TEAM

mış ağzını öpmeye, elbisesinin altını yoklamaya başladı. Aniden durup kalktı. Kızın eteğini kaldırıp aşağı baktı. Altına işemişti. Küfür etti, kızın külotunu indirip bacaklarını eteğiyle kuruladı. Tulumunu indirdiği sırada kamyonetin çalıştığını duydu.

Çıkardığı ses kızınkinden farklı değildi. Dehşetten kısılmış, kısa ve kuru bir çığlık. Tulumunu toplamaya çalışarak sıçrayıp çalıları yara yara yola doğru seğirtti.

Ağaçların arasından fırlayıp ışıksız bir kamyonetin kaldırdığı tozlar arasında bir eliyle kanlı tulumunu tutarak delice, anlaşılmaz, tiz çığlıklar ata ata koşan sapıtmış bir dağ trolü. Ne gidecek takati ne de seslenecek nefesi kalana kadar koştu dağ yolunda. Durup kemerini bağladı; soluk soluğa, bir yanını tutarak, aksayarak yürümeye devam ederken kendi kendine söylendi: Nereye kaçacaksın, ölü orospu çocuğu? Dağın yarısına kadar inmişken tüfeği almadığını fark etti. Durdu. Almaktan vazgeçip devam etti.

Vadi yoluna çıktığında durup aşağıdaki ana yola baktı. Ay ışığında ve hafif sis örtüsü altında incecik toz kaplı bir nehir gibi göz alabildiğine uzanıyordu yol. Ballard'ın göğsüne bir yumruk oturdu. Tozlu yola çömelip nefesi düzelene kadar bekledi. Sonra kalkıp dağa tırmanmaya başladı. Koşmaya kalkıştı ama devamını getiremedi. Yukarıya kadar beş kilometreyi tırmanması bir saat sürdü.

Tüfeği çamurluktan kayıp düştüğü yerde buldu ve kontrol ettikten sonra ağaçların arasına girdi. Bıraktığı yerde yatıyordu kız; soğumuş ve kaskatı olmuştu. Ballard boğulacak gibi olana kadar küfürler saçtıktan sonra diz çöküp kızı omuzlarına aldı ve zorlanarak ayağa kalktı. Bacaklarının iki yana çarpılmasıyla dev bir kurbağaya benzemiş ceset omzunda dağdan inerken fenaların fenası bir ifritin musallat olduğu bir adama benziyordu.

Ballard dağın beline kurularak, tüfeğini kollarına almış halde uzaktan izledi onları. Üç gündür yağmur yağıyordu. Ta aşağılardaki dere taşıp tarlaları su altında bırakmıştı; çarşaf gibi

BELONGS TO KAKTUS TEAM

uzanan su birikintilerini kış otları ve sazlar deliyordu. Ballard'ın ıslak saçları tepesinden salkımsaçak sarkmaktaydı ve saçından süzülen boz renkli sular burnunun ucundan damlıyordu.

Geceleyin dağın yamacında lambalarla fenerlerin ışıkları çakıyordu. Ağaçlar arasında baharın gelişini kutlayanlardan karanlıkta birbirlerine seslenen avcılara. Ballard üç beş parça eşyasıyla dağın içindeki taş tünellerden geçerek onlara görünmeden ilerledi.

Şafağa doğru dağın öte yanındaki kayalar arasında ufak bir delikten kafasını uzatarak köstebek gibi etrafına bakındıktan sonra solgun ve yağmurlu gün ışığına adım attı. Bir elinde tüfeği, bir elinde bohçasıyla seyrek ağaçların arasından ilerideki açıklığa doğru yürüdü.

Çiti aşarak su basmış bir tarlaya girdi ve dereye doğru ilerledi. Geçit civarında normal genişliğinin iki katına çıkmıştı. Ballard suya bakıp akıntı yönünde ilerledi. Bir süre sonra geri döndü. Dere bulanıktı ve toprak rengi koyu bir sıvı halinde sazları hışırdatarak akıyordu. O dereye bakarken, boğulmuş bir domuz aniden geçide fırladı ve şişip kızarmış memelerini göstererek birkaç kez döndükten sonra sürüklenmeye devam etti. Ballard bohçasını çalıların arasına zulalayıp mağaraya döndü.

Tekrar dereye geldiğinde su daha da yükselmişti sanki. Elindeki kasada ıvır zıvırlar, çeşitli kadın ve erkek giysileri, çamura bulanmış üç peluş oyuncak vardı. Buna bir de tüfeği ve çalıya sakladığı bohçayı ekleyip suya indi.

Dere deli yarasalar gibi dizlerine üşüştü. Ballard sendeleyip doğruldu ve yükünü dengeleyip devam etti. Derenin ortasına gelemeden su dizlerini geçmişti. Beline vardığında küfür etmeye başladı. Sular çekilsin diye ana avrat düz gitme büyüsü. Dışarıdan bakanlar dere onu dibine çekse de geri dönmeyeceğini anlardı. Çekti de. Göğsüne kadar akıntının içinde ve parmak uçlarında durup akıntıya doğru eğilerek yol almaya çabalarken bir kütük hızla girdi düzlüğün başına. Geldiğini görünce kü-

BELONGS TO KAKTUS TEAM

fürlere başladı. Kütük yan dönerek canlı ve kötü niyetli bir varlık gibi yürümeye başladı üstüne. Git lan, diye bağırdı derenin uğultusuna karışan kısık bir sesle. Bata çıka ve çevresinde dönerek, önüne kattığı cevizler, dallar ve metronom gibi salınan ince bir cam şişe boynu eşliğinde koyu koyu kabararak yaklaşıyordu.

Lan yürü git! Ballard tüfeğin dipçiğini kütüğe savurdu. Kütük aldırmadan üstüne çöktü ve Ballard tüfekli koluyla kütüğe sarıldı. Kasa devrildi, sürüklendi gitti. Ballard ve kütük geçidin aşağısındaki çağlayana doğru sürüklenirken, Ballard bir koluyla tüfeğini delirmiş bir savaşçı ya da kıyıya vurmuş yırtık hamasi bir afişin parodisiymiş gibi havada tuttu, ağzını da doludizgin küfür edebilmek için ardına kadar ayırdı ama kütük derince bir havuza dalınca sular üstünü örttü.

Çırpınarak ve öksürerek çıkıp su altında kalmış dere yatağını sıralayan söğütlere doğru debelenmeye başladı. Yüzme bilmezdi ama nasıl boğulacaktı ki? Öfkesi yüzdürüyordu sanki onu. Burada bir durup düşünmek lazım. Bakın şu adama. Çevresindekilerin, sizin gibilerin el vermesiyle yaşıyor. Kıyıları ona seslenen insanlarla doldurmuş. Delinin ve sakatın kanını emen ve onların kusurlu kanını tarihine geçirmek isteyip bunu yapacak olan bir ırk. Ama bu adamın canını istiyorlar. Geceleyin ellerinde fenerle ve ağızlarında lanetlerle onu aradıklarını işitti. O zaman nasıl batmıyor? Daha doğrusu bu sular onu neden almıyor?

Söğütlere varınca tutunarak doğruldu ve belki iki karış suda olduğunu fark edip şaşırdı. Tüfeğini önce taşkın dereye, sonra gri yağmurun biteviye döküldüğü gri gökyüzüne doğru salladı ve suyun uğultusunu bastıran küfürler dağlara yükselip delirmenin yamaçlarından yansıyarak geri döndü.

Yamaca sırılsıklam çıktı ve tüfeği boşaltıp söktü, mermileri gömlek cebine koyup parmağıyla silahtaki suları sildi ve namlunun içine üfledi, bu sırada da kendi kendine homurdanmayı hiç bırakmadı. Mermileri çıkarıp elinden gelebildiğince kurulaya-

BELONGS TO KAKTUS TEAM

rak tüfeği tekrar doldurdu ve birini namluya sürdü. Sonra hızlı hızlı akıntı yönüne yürümeye başladı.

Bir tek kasayı bulabildi ama o da boştu. Epeyce aşağıya indikten sonra bir ara akıntıda oyuncak ayılar gördüğünü sandı ama gördükleri bir sıra ağacın arkasında kaldı, o da zaten istemediği kadar yaklaşmıştı yola ve geri döndü.

Sonuçta dağın daha yüksek bir kesiminden geçti. Deli taşkınların çağıldattığı dik ve kara bir yamaçtan. Su çekmiş döşeğini sırtına vurmuştu ve bir eliyle tüfeğini önünde tutarak yosun kaplı bir kütükten dikkatle yürüdü. Su nasıl beyazdı ve hızla akışı nedeniyle nasıl sabit görünüyordu... Kayalar ne siyahtı...

Dağdaki çöküntüye nihayet vardığında döşeği öyle ağırlaşmıştı ki dizleri tutmuyordu. Çöküntünün taş duvarındaki bir delikten girdi ve peşinden de döşeği çekti.

Bütün gece eşyalarını taşıdı ve bütün gece yağmur yağdı. Kokuşmuş ve küf tutmuş cesetlerden sonuncusunu içeri alıp karanlık ve su damlayan koridordan sürüklediğinde gözü yaşlı gökyüzü doğudan ağarmaya yüz tutmuştu. Ormanın kara yapraklarında sürüklenen topukların bıraktığı iz ufak bir arabanın tekerlek izlerini andırıyordu. Gece don olmuştu ve buz sırçalarının kapladığı bir otlağı geçip minik siyah kemiklere benzeyen ağaç dallarını fanus gibi sarmış buz kütlelerinin rüzgârda öttüğü ve cam gibi dağıldığı bir koruluğa girdi. Pantolonunun paçaları soba borusu gibi donmuş bacaklarına vuruyordu ve ayakkabılarının içinde ayak parmakları donuk ve kansızdı. Çöküntünün içinden gün ışığına çıktığında bitkinlikten ağlamaklıydı. Ölü ve muhayyel topraklarda kımıldayan tek bir şey yoktu; ağaçlara buz çiçekleri çelenk olmuştu, otlar beyaz kristal hayallerden mağara dikitleri gibi döne döne yükseliyordu. Küfretmeye hiç ara vermemişti. Kulağına fısıldayan ses şeytan değil, sıyırıp attığı halde ara sıra aklıselim sesi olarak uğrayan eski benliğinin sesiydi, öfkesinin kazdığı facia kuyusundan döndürmeye çalışan nazik bir el.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Çöküntünün dibinde, akan suyun yanına ateş yaktı. Duman tepesindeki kubbede toplanıp sayısız minik delik ve yarıktan yükselerek ıslak ormana kapkara bir pus gibi doldu. Tüfeğin mekanizmasını denediğinde buz tuttuğunu gördü. Namluya yüklenip mekanizmayla boğuştu, kolu çeke çeke kıracaktı az daha. Yine çözemeyince ateşe attı. Ama dipçik tahtasının kararmasına kalmadan çıkarıp bir duvara yasladı. Kararmış cezvenin dibinde hindiba tohumları ezip cezveye su doldurdu. Ateşte çıtırdayarak ve tıslayarak kaynadı cezve. Yamuk taş duvarlarda kara ve şekilsiz dolaştı Ballard'ın gölgesi. Yarısını yediği mısır ekmeğini çıkarıp ateşin yanına bıraktı ve sertleşmiş kabukları yaz rüzgârı yemiş yapraklar gibi kavrulup kalktı.

Karanlık öğle vaktinde yarı donmuş halde uyanıp ateşi harladı. Ayakları fena halde yanıyor ve karıncalanıyordu. Tekrar yattı. Döşeğin ıslaklığı sırtına geçmişti; kollarını kavuşturup titreyerek yattı bir süre ve tekrar uykuya daldı.

Feci bir sancıyla uyandı. Doğrulup ayaklarını tuttu. Acıyla uludu. Nazik adımlarla taşı geçip suyun yanına giderek ayaklarını içine soktu. Su sıcak gelmişti. Oturup ayaklarını suya sokarken mızıldandı; ağlama gibi değil de bir grup üzgün maymunun mırıldanışı gibi yankılandı sesi mağaranın duvarlarından.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Sevier İli şerifi mahkeme binasının merdivenlerinde sel altında kalmamış son basamağa kadar indi ve üstünü çerçöp sarmış boz renkli kıpırtısız suların sokaklarla caddeler boyunca sessiz uzanışına ve üstleri suyun yüzeyine ancak gelen parkmetrelere ve Küçük Güvercin Nehri'nin sel sularını nafile dürttüğü kesimde meydana gelen hafif dalgalanmalara baktı. Memur çimenlikten kürek çekerek yaklaştığı sırada, başını iki yana sallayarak izledi onu. Memur kürekleri siya edip sandalı çevirdi ve kıçı tam basamağa dokunana kadar saldı.

Yaman kürekçiymişsin be, Cotton.

Ayıp ettin, amirim.

Nerde kaldın peki?

Kürekçi küreklerden ayrılmadı, kayık epeyce çöktü.

Napoleon gibi ayakta mı gideceksin?

Geciktim çünkü Bill Scruggs'a ceza yazmam gerekti.

Ceza mı?

He. Sürat motoruyla Bruce Sokak'ta hız yapıyordu.

Hadi lan.

Memur sırıtıp kürekleri suya daldırdı. Daha ne günler göreceğiz rabbim bilir, dedi.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Yağmur çiseliyordu. Şerif sular damlayan şapkasının altından sel basmış kasabayı gözledi. Buralarda sakallı ve ihtiyar bir adam gördün mü, bahçesinde koca bir gemi yapan? dedi.

Kasabanın ana caddesinde, dükkânların ve kafelerin önünden kürek çekerek geçtiler. Dükkânların birinden ıslak koliler ve tepeleme yığılmış giysilerle dolu bir sandal ve iki adam çıktı. Biri sandalda kürek çekiyor, diğeri yürüyerek peşinden gidiyordu.

Günaydın, şerif, dedi yürüyen adam elini kaldırarak.

Günaydın, Ed, dedi şerif.

Sandaldaki adam ise baş selamı verdi.

Bay Parker'la görüştünüz mü? diye sordu sudaki adam.

Şimdi o tarafa gidiyoruz.

İnsanlar bir felakete uğradıklarında kenetlenirler sanırsın, birbirlerini soymaya kalkmazlar.

Kimisi de çiğ süt emmiştir işte, dedi şerif.

Hay ağzına sağlık.

Kürek çekerek uzaklaştılar. Hadi kazasız belasız, dedi şerif.

Sağ ol, dedi sudaki adam.

Nalburun girişine kadar geldiler ve memur kürekleri içeri topladı. İçeride lamba ışığında insanlar suların içinde bir oraya bir buraya yürüyordu. Bir adam vitrine çıkıp kırık camdan şerife baktı.

N'aber, Fate, dedi.

N'olsun, Eustis.

En fazla silahları götürmüşler.

Öyle olur zaten.

Kaç tane gitmiş onu bile bilmiyorum. Daha bir yıl uğraşırız kayıplarla.

Seri numaralarını çıkarabilir misin?

Sular çekilmeden olmaz. Çekilirse o da. Defterler hep bodrumda. Yani...

Yarın düzelecek diyorlar. Gerçi bu saatten sonra düzelse ne yazar. Değil mi?

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ben ömrümde bundan kötüsünü görmedim, dedi şerif. 1885'te bütün kasabayı su basmış da çatılara kadar çıkmış diyorlar.

Doğru mu?

Ben de öyle duydum, dedi memur.

Beş altı kez yangınla yerle bir olduğunu biliyorum, dedi dükkân sahibi. Rabbim bazı yerlerde de insanlar oturmayıversin diye hikmet buyurmuş ama...

Olabilir sahi, dedi şerif. Buyurduysa da buradakiler eşek inadıyla duymazdan gelmişler.

Hem de nasıl.

Yardım edebileceğim bir şey var mı?

Yok, ne olsun? Elimizin değdiğini kurtarmaya çalışıyoruz. Bilemiyorum. Ortalık birbirine girmiş.

Peki. Seri numaralarını bulunca bana haber verirsin. Büyük ihtimalle Knoxville'den çıkarlar.

Silahlar ele geçeceğine çalan şerefsizler ele geçse tercih ederim aslında.

Anladım seni. Elimizden geleni yaparız.

Peki.

O zaman ben de kıçtan takma motoru çalıştırayım da gidip postamızı alalım.

Memur sırıtarak kürekleri şişelerle tahtaların ve yüzen meyvelerin kapladığı bulanık suya daldırdı.

Hadi kolay gelsin, Fate, dedi dükkân sahibi.

Sağ ol Eustis. Soygun meselesi çok fena olmuş. Öyle.

Sokak boyunca devam edip sandalı postane merdivenlerinde baştankara ederek içeri girdiler.

Günaydın, Şerif Turner, dedi güleç bir kadın parmaklıklı pencerenin gerisinden.

Günaydın, Bayan Walker, nasılsınız?

Islak. Siz?

Çok acayip, değil mi?

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Kadın parmaklığın altından bir tomar mektup uzattı.

Bu kadar mı?

Bu kadar.

Mektupları karıştırdı.

Terk edilmiş arabaların sahiplerinden bulduğunuz oldu mu?

Birini bulduk mu hepsini bulmuş olacağız.

O birini ne zaman bulacaksınız?

Bulacağız elbet.

Böyle bir kötülük aklıma bile gelmezdi, dedi kadın.

Şerif gülümsedi. Daha neler neler gördük, dedi. Bruce Sokak'tan dönerlerken üst katlardan birinin seslendiğini duydular. Şerif çiseleyen yağmura karşı gözünü kısıp kafasını kaldırarak kim olduğunu seçmeye çalıştı.

Mahkemeye mi gidiyorsun, Fate?

Öyle.

Beni de atar mısın?

Buyur gel.

Dur paltomu alayım iniyorum.

Tuğla binanın yan duvarından inen merdivenin başında ihtiyar bir adam belirdi. Kapıyı arkasından kapatıp şapkasını düzeltti ve basamaklardan temkinli indi. Memur sandalı basamağa kıçtan yanaştırdı ve ihtiyar adam şerifin omzunu amansızca sıkarak bindi, oturdu.

Hanım bugün ne dese beğenirsin: Takdiri ilahi. Günahların bedeli falan filan. Dedim ki, bu bize müstahaksa Sevier İli'nin tümden cehennemlik olması lazım. Belki de öyle görüyor, bilmiyorum ki. Sen nasılsın, delikanlı?

İdare eder, dedi memur.

Bak bu adam Ak Kasketliler'i sana etraflıca anlatır, dedi şerif.

Aman onları dinlemek isteyen mi kaldı, dedi adam.

Bizim Cotton'a göre aslında fikir iyiymiş, dedi şerif. Milleti hizaya sokarmış.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

İhtiyar, kürek çeken memuru süzdü biraz. Kulak asma, evladım, dedi. İt uğursuz ve korkak katil sürüsünden başka bir şey değillerdi. Bir bildikleri şey kadınları sopalamak ya da yaşlıların malını mülkünü yağmalamaktı. Emekliymiş dulmuş bakmadılar. İnsanları geceleri uykularında kestiler.

Peki, Mavi Gagalar?

Onlar sözde Ak Kasketliler'e karşı kuruldu ama daha da korkaklardı. Ak Kasketliler'in bir yerlere, farzı misal Pigeon Forge'a baskın yapacağını haber alırlar, gidip köprünün tahtalarını sökerler ve çalıların arasına gizlenip suya düşüyorlar mı diye dinlerlerdi. Her tarafta birbirlerini avladılar iki sene boyunca ama yalnızca bir kere karşılaştılar, o da yanlışlıkla oldu ve iki tarafın da kaçamayacağı dar bir yerde burun buruna geldiler. Tek kelimeyle pespaye adamlardı hatta babam derdi ki bunlar üç yüz altmış derece orospu çocuğudur, yani neresinden bakarsan bak manzara aynı.

Sonunda ne oldu peki?

Sonunda azıcık yürekli bir adam karşılarında durdu bunların, o da Tom Davis'ti.

Tam bir dava adamıydı, değil mi Bay Wade?

Aynen öyle. Şerif Millard Maples'ın polis memuruydu Ak Kasketliler'i dağıttığında. Parasını cebinden ödeyerek üç dört kere gitti Nashville'e. Bizim seyyar mahkemenin Knoxville Ağır Ceza'ya bağlanmasını sağlayan bir yasa geçirtti, Sevierville'e yeni hâkim atandı, ondan sonra Ak Kasketliler'e girişti. Onu ortadan kaldırmak için yapmadıklarını bırakmadılar. Hatta bir gün Knoxville'den dönerken ızbandut gibi bir zenci saldılar üstüne. O devirde vapurla gidiliyordu ve nehrin ortasında başka bir tekneden inmiş adam bizimkine silah çekmiş. Tom Davis bir güzel silahını elinden alıp karakola getirdi adamı. Ak Kasketliler akın akın kaçmaya başladılar o arada. Uzakmış yakınmış aldırmadı. Kentucky'den buldu getirdi onları, Kuzey Carolina'dan hatta Teksas'tan. Bir başına kalkar gider ve hafta-

BELONGS TO KAKTUS TEAM

lar sonra peşinde yabani atlar gibi ipe dizilmiş sıra sıra adamla dönerdi. Tanıdığım en delikanlı adamdı. Tahsilliydi de. Öğretmendi aslen. İç Savaş'tan bu yana Sevier İli'nde bir Demokrat göreve gelmemişti ama Tom Davis şerifliğe aday olduğunda seçildi.

1885 selini hatırlamazsınız, değil mi? diye sordu memur.

O yıl doğduğum için pek hatırlamıyorum tabii.

O ikisini hangi yılda asmışlardı, Bay Wade?

99'daydı. Pleas Wynn'le Catlett Tipton'dı asılanlar, Whaley cinayetinden ötürü. Yataktan kaldırıp küçücük kızlarının önünde kafalarına sıkmışlardı. İki yıl cezaevinde yattılar, temyiz memyiz. Olaya karışan Bob Wade diye bir adam da vardı ama çok şükür akrabam falan değildi. Onu galiba kapalı cezaevine gönderdiler. Tipton'la Wynn'i ise mahkeme binasının bahçesinde darağacına çektiler. Yılın ilk günü falandı galiba. Noel mumları, süsleri duruyordu, hatırlıyorum. Büyük bir darağacı kurmuşlardı ve ikisinin düşeceği tek kapak vardı. İnsanlar bir gece önceden geldiler kasabaya. Birçoğu arabalarında geçirdi geceyi. Mahkeme salonunun çimenlerine döşek serdiler. Nereye buldularsa. Yiyecek bir lokma ekmek kalmadı, tüm lokantaların kapısında kuyruklar oldu. Kadınlar sokaklarda sandviç satıyordu. Tom Davis şerifti o dönemde. Cezaevinden getirdi bunları, yanında iki rahip de vardı ve kollarında adamların karıları falan. Sanırsın kiliseye gidiyorlar. Hep birlikte çıktılar darağacına ve bir ilahiye başladılar, toplanmış kalabalık da onlarla birlikte. Erkekler şapkalarını çıkarmış. On üç yaşındaydım ama dün gibi hatırlıyorum. Kasabanın tümü, üstüne Sevier İli'nin yarısı Bana Her Saat Lazımsın diye inliyordu. Sonra rahip bir dua okudu ve kadınlar kocalarına veda öpücüğü verip indiler darağacından, dönüp izlemeye koyuldular, rahip de inince bir sessizlik çöktü. Sonra altlarındaki kapak açıldı ve düştüler, çırpınıp debelendiler belki on on beş dakika. Öyle hızlı ve acısız sanma asılmanın hızlı ya da merhametliğini olduğunu sanmayın sakın. Hiç

BELONGS TO KAKTUS TEAM

değildir. Ama böylelikle Sevier İli'nde Ak Kasketliler'in sonu gelmiş oldu. İnsanlar bugün bile sözünü etmek istemezler.

Sizce o devrin insanları daha mı gaddardı? diye sordu memur.

Adam sel altındaki kasabaya bakıyordu. Hayır, dedi. Değildi. Rabbim ilkini yarattığı günden beri aynı insanoğlu.

Mahkeme salonunun merdivenlerini çıkarken, onlara eskiden dağda bir delikte, saçı dizine kadar gelen, üstüne başına yapraklar kuşanmış bir meczubun yaşadığını, ta adamın kapısına kadar giden milletin cesaret gösterisi olarak içeri taşlar atarak onu kışkırtmaya çalıştığını anlatıyordu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ballard ilkbaharda iki şahinin havada birleşip kanatlarını kabartarak ağarmakta olan güne karşı sessizce düştüğünü ve ağaçların tepesinde tekrar kanatlanıp tiz çığlıklar attığını gördü. Birinden biri yaralanmış mıdır diye izledi. Şahinler nasıl çiftleşirdi bilmiyordu ama her canlının kavga verdiğini biliyordu. Boğaza vardığında eski araba yolundan ayrıldı ve kendi açtığı bir patikayı takip ederek dağı boylu boyunca geçip bir zamanlar yaşadığı topraklara baktı.

Sırtını bir kayaya verip oturdu ve ısısını vücuduna çekti; seyrek fundalıkları, bozarmış eğreltiotlarını titreten rüzgâr hâlâ soğuktu. Boş bir arabanın aşağıda vadiden geçtiğini gördü; katır geçitte durdu ama hareketsiz arabanın takırtısı, maddeyi ses yaratıyormuş da tüm kulaklara ulaştırana kadar durmayacakmış gibi gelmeye devam etti. Katır su içti ve arabacı bir kolunu kaldırınca tekrar yola koyuldular ama bu kez sessizce; dereden geçip öbür yanda yola çıktıklarında nihayet çok uzaktan takırtılar gelmeye başladı.

Vadideki çok ağırdan hareketlenmeyi izledi; gri örtünün altından siyah ve yol yol ortaya çıkan tarlalara ve ağaçların usul usul yaydığı yeşil örtüye baktı. Oturduğu yerde başını dizlerinin arasına alıp ağlamaya başladı.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Mağaranın karanlığında uyanık yatarken, çocukluğundan bildiği, gece eve dönen babasının karanlık yolda çaldığına benzer yalnız bir ıslık sesi duydu ama mağaranın ortasından geçip belki arzın merkezi kadar derin bir çukura dökülen derenin şırıltısı dışında bir ses yoktu içeride.

Rüyasında alçak bir vadinin tepesi boyunca at bindiğini gördü. Aşağılarda güneşin vurduğu bir çayırda geyikler seçebiliyordu. Otlar ıslaktı hâlâ ve geyiklerin dizine kadar geliyordu. Katırın belini hissedebiliyordu altında ve bacaklarıyla sağrısını sardı. Yüzüne sürünen her yaprakla kederi kasveti arttı. Geçtiği bir yaprağı bir daha geçemeyecekti. Bazıları şimdiden sararmış yapraklar peçe gibi yüzüne örtülüyor ve damarları güneş vurunca incecik kemikler gibi ortaya çıkıyordu. Sürmeye devam etti çünkü geri dönemezdi ve dünya o gün her zamankinden de güzeldi, o ise ölümüne yol alıyordu.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Güzel bir mayıs sabahı John Greer arka tarafa foseptik çukuru kazmak için evden çıktı. O kürek sallarken kafasında cadı peruğu ve altında etekle Lester Ballard tulumbanın yanından ortaya çıkıp tüfeğini kaldırdı ve horozu çekip avcılar gibi tetiği basılı tutarak tıkırdatmadan yerine oturttu.

Ateş ettiğinde kürek toprak dolu olarak Greer'ın omzunun hizasından geçiyordu. Çınlama dağın kuytusunda söndükten çok sonra, kurşunun parlak bir madalyon gibi yapıştığı ve havada donup kalmış kürekten gelen kader cilvesi gongunu işitti; adam karşısında küfürler ederek tüfeğin mekanizmasına asılan, ansızın hayalet gibi ortaya çıkıp olanca kötülüğüyle üstüne saldırmış bu yaratığa bakıyordu. Küreği fırlattığı gibi koşmaya başladı. Ballard gövdesinden vurdu onu ayağı bir şeye takılıp sendelediğinde. Tam evin köşesini döndüğü sırada bir daha vurdu ama nereden vurduğunu bilemedi. Kendisi de koşuyor ve biteviye küfür ediyor ve tüfeğin mekanizmasını çekiyordu; evin köşesini döndüğü sırada ayağı kayıp çamurda derin bir yarık açarken az daha düşecekti. Tüfeği tek elinde, başparmağını da horozda tutarak basamakları sıçraya sıçraya çıktı ve kapıya yüklendi.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Yaylı bir oyuncak veya filmcilerin saçma sapan kuklaları gibi kapıda kaybolmasıyla tekrar püskürmesi, bir kolu havada garip şekiller çizerken döne döne, uçuk pembe kan bulutu ve kumaş parçaları arasında süzülerek düşmesi bir oldu; tüfeği o gümbürtüde sessizce döşeme tahtalarına konarken Ballard önce yere çöktü ve hemen ardından bahçeye doğru devrildi.

Greer göğsünden yaralı olmasına rağmen elinde av tüfeğiyle yalpalayarak basamaklardan indi ve vurduğu şeyi inceledi. Merdivenin dibinde peruğa benzer bir şey vardı ve kaldırıp bakınca kurumuş insan saç derisinden olduğunu gördü.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Ballard bir odada karanlığa uyandı.

Bir odada parıl parıl aydınlığa.

Bir odada ya seher vaktine ya günbatımına; bilemedi hangisi olduğunu ve görünmez bir ışık huzmesine yakalanan toz zerrecikleri minicik ateşböcekleri gibi tavana yükseliyordu. Bir süre inceledi bunları ve sonra elini kaldırdı. El kalkmadı. Diğerini kaldırdı ve koluna ince bir şerit halinde gün ışığı vurdu. Çevresine bakındı. Çelik bir masada çelik kap kacak. Su sürahisi ile bir bardak. Ballard ince beyaz bir gecelik içinde ince beyaz bir odada; sahte mürit, antiseptik sanık, dehşetengiz işlerin zanaatkârı, yarı zamanlı hortlak.

Kendine geldikten birkaç dakika sonra kayıp kolunu aramaya başladı.

Yatakta yoktu.

Üstündeki örtüyü kaldırdı ve omzundaki kat kat pansumanı görünürde şaşırmadan inceledi. Çevresine bakındı. Yataktan azıcık daha genişti oda. Arkasında bir pencere vardı ama boynunu çevirmeden bakması imkânsızdı ve bu da acı veriyordu.

Kimse konuşmadı onunla. Bir hemşire geldi elinde metal tepsiyle ve dengesini bulmak için hâlâ kopuk kolunu kullanmaya çalışan Ballard'ın doğrulmasına yardım etti. Bir kâse çorba,

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bir kâse elma püresi, bir kutu süt. Ballard yiyecekleri şöyle bir didikleyip arkasına yaslandı.

Uyur uyanık rüyalar görüyordu. Sararmış tavanda ve duvarların üst kesimindeki çatlaklar beynine kazınmıştı sanki. Gözlerini kapatsa bile görmeye devam ediyordu. İnce yarıklar pas tutmuş zihninin düzlüklerini bir uçtan bir uca geçiyordu. Hastane geceliğinin kısa kolundan görünen pansumanlı kesik yerine baktı. Kocaman ve sargılı bir başparmağı andırıyordu. Kolunu ne yaptıklarını merak etti ve sormaya karar verdi.

Hemşire akşam yemeğini getirince de sordu: Kolumu ne yaptılar?

Hemşire masayı açıp tepsiyi üzerine bıraktı. Av tüfeğiyle parçalanmış, dedi.

Onu biliyorum. Kesip ne yaptılar onu merak ediyorum.

Bilmem.

Umurunda bile değil ha?

Değil.

Öğrenirim. Herhalde. Hep kapıda duran adam kim?

Polis memuru.

Polis memuru mu?

Evet, dedi hemşire.

Ya vurduğun adam?

Ne olmuş ona?

Ölmüş mü hayatta mı merak etmiyor musun?

Eh.

Kumaş peçeteyi açarak çatal bıçağını çıkarıyordu.

Ne eh? dedi hemşire.

Öldü mü yaşıyor mu?

Yaşıyor.

Hemşire ona baktı. Ballard kaşıkla elma püresinden aldı biraz ve bakıp tekrar kâseye bıraktı. Süt kutusunu açıp içti.

Ölmesi kalması sana fark etmiyor değil mi? diye sordu hemşire.

Etmez mi, ediyor, dedi Ballard. Keşke geberseydi orospu çocuğu.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Yemeklerini yiyip duvarlara baktı. Ördeği veya lazımlığı kullandı. Bazen yan odadan radyo sesi duydu. Bir gece avcıya benzeyen adamlar görmeye geldi.

Bir süre kapının önünde konuştular. Sonra kapı açıldı ve odaya adam doldu. Ballard'ın baş ucunda toplandılar. Uyuyordu. Yatakta debelenerek doğruldu ve onlara baktı. Bazılarını tanıyordu ama bazıları yabancıydı. İçi cız etti.

Lester, dedi irikıyım bir adam, nerde cesetler?

Ben ceset meset bilmiyorum.

Bilirsin, bilirsin. Kaç kişiyi öldürdün?

Kimseyi öldürmedim.

Hadi lan ordan. Lane'in kızını öldürdün ve çocukla birlikte evde yaktın. Kurbağa Dağı'ndaki arabaların sahiplerini de sen öldürdün.

Ben kimseyi öldürmedim.

Sessizce baktılar ona. Sonra adam dedi ki: Kalk bakalım, Lester.

Ballard battaniyeyi çekiştirdi. Kalkmama izin yok, dedi.

Bir adam uzanıp battaniyeyi açtı. Ballard'ın çubuk gibi, sararmış bacakları çarşafta ortaya çıktı.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Kalk.

Ballard geceliğinin eteğini indirerek kendini gizlemeye çalıştı. Bacaklarını yataktan indirip oturdu ve bir süre öylece durdu. Sonra ayağa kalktı. Tekrar oturup komodine tutundu. Nereye gideceğiz? dedi.

Arkadan birisi bir şey söyledi ama Ballard anlayamadı.

Giyecek başka bir şeyin yok mu?

Bilmem.

Bir dolabı açtılar ama içinde sadece kovayla paspas vardı. Durup Ballard'a baktılar. Bakılacak hali kalmamıştı.

Gideceksek çıkalım hadi. Earl herhalde şerifi almaya gitmiştir.

Hadi, Ballard.

Kaldırdılar onu ve kapıya doğru sürüdüler ve peşinden sıraya dizildiler. Dönüp bir kere yatağa baktı. Sonra hastanenin geniş koridorunda yürüdüler. Açık kapıların önünden geçerken içerideki hastalar baktı gidişine; yalınayaktı ve muşamba zemin soğuktu, dizleri titriyordu biraz.

Serin ve bulutsuz bir geceydi. Ballard'ın gözleri hastane otoparkının lamba direklerinin ötesinde soğuk parlayan yıldızlara takıldı. Yeni dinmiş yağmurdan ıslak otoparkı geçtiler ve adamlar bir kamyonetin kapısını açarak Ballard'ın binmesini işaret ettiler. Koltuğa geçip çıplak bacaklarını birleştirerek oturdu. İki tarafına adamlar bindi ve motor çalıştı ve ışıklar yandı, otoparktaki diğer arabalar ile kamyonetlerin farları da peşinden. Ballard adam vites değiştirirken dizlerini toplamak zorunda kaldı çocuk gibi. Otoparktan çıkıp caddede ilerlediler.

Nereye gidiyoruz? dedi Ballard.

Gidince göreceğiz, dedi sürücü.

Kamyonet ve araba kafilesi yoldan sapıp dağlara yöneldi. Bir evin önünde durdular. Ballard'ın arkasındaki arabadan bir adam inip kapıya gitti. Kapıyı bir kadın açtı. İçerideki çıplak

BELONGS TO KAKTUS TEAM

ampulün göz kamaştıran ışığında kadını ve birkaç çocuğu seçebildi. Adam az sonra çıkıp kamyonete yaklaştı ve camdan içeri bir şey uzattı. Söyle giysin şunları, dedi.

Sürücü elindekileri Ballard'a uzattı. Giy şunları, dedi. Bir tulum, bir de asker gömleği. Giysileri kucağına aldı ve tekrar yola çıktılar. Toprak yola dönüp kara çamların farların ışığında dimdik fırladığı tepeleri aştılar, ot bürümüş başka bir yola saparak nihayet yıldızların ışığında bir kereste atölyesinin yıkıntılarının seçildiği yüksekçe bir düzlükte durdular. Camları taşlanmış bir kulübe. Kararmış kereste dizileri, tilkilerin yuva yaptığı talaşlar.

Kamyonetin sürücüsü kapıyı açıp indi. Diğer araçlar da geldi ve adamlar toplanmaya başladı. Uzaktan kapı sesleri ile adam konuşmaları. Ballard ise koltukta ve geceliğinin altında çıplak beklemekte.

Otis dursun başında.

Şuraya götürelim işte.

Orada beklesin.

Niye hâlâ giyinmemiş bu?

Kamyonetin kapısı açıldı. Üşümüyor musun, dedi bir adam.

Ballard boş boş baktı. Kolu acıyordu.

Söyle şuna giyinsin.

Bak giy diyorlar şu kıyafetleri, dedi adam.

Ballard giysilerin paçasını ve yakasını aramaya başladı.

Gözünü üstünden ayırma, Otis.

Ellerini mi bağlasak?

Elini bacağına bağlayabilirsin katır gibi.

Jerry çabuk bırak o kavanozu yerine. Ciddi bir iş yapıyoruz burada.

Ballard gömleği giymişti ve düğmelerini iliklemeye çalışıyordu. Tek eliyle düğme iliklememişti hiç, pek beceremiyordu. Tulumu üzerine geçirip askılarını bağladı. Yumuşaktı tulum ve sabun kokuyordu; içinde bir Ballard'a daha yer vardı. Gömle-

BELONGS TO KAKTUS TEAM

ğin boşta kalan kolunu tulumun içine sokup çevresine bakındı. Kamyonetin kasasına elinde tüfekle bir adam çömelmiş, arka camdan onu izliyordu. Tepedeki kerestehanenin yanında bir ateş çırpınıyordu rüzgârda ve adamlar başına toplanmıştı. Ballard torpido gözünün düğmesine bastı ve kapağı açıldı. İçerideki kâğıtları yokladı ama bir şey bulamadı. Kapağı tekrar kapattı. Bir süre sonra pencereyi indirdi.

Bir sigaran var mı be? diye seslendi.

Adam öne eğilip sigara paketini cama uzattı. Ballard bir tane alıp dudaklarına götürdü. Ateşin var mı? dedi.

Adam bir kibrit uzattı. Ne ayaksın oğlum sen? diye sordu.

Ben mi dedim buraya getirin? dedi Ballard.

Kibriti konsolda çakıp sigarasını tutuşturdu ve karanlıkta oturup içerken tepedeki ateşi izledi. Derken bir adam gelip kapıyı açtı ve Ballard'a inmesini söyledi. Zorlanarak indi kamyonetten ve tulumun içinde ayakta bekledi.

Getir yukarı, Otis.

Ballard silah zoruyla tepeye yürüyor. Durup tulumun paçalarını kıvırması gerekti. Ateşin başına geldiğinde, çıplak ayaklarına baktı.

Ballard.

Ballard cevap vermedi.

Bak Ballard, bu işi güzellikle halledelim. Ballard bekledi.

Bize cesetlerin yerini göster de insanları şerefleriyle defnedelim ve seni aldığımız hastaneye bırakalım, cezanı kanun kessin.

Siz kesmişsiniz zaten, dedi Ballard.

Nerde cesetler, Ballard?

Ben ceset meset bilmiyorum.

Son sözün bu mu?

Ballard öyle olduğunu söyledi.

Halat yanında mı, Fred?

Tabii.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Elinde kangal halinde, yağlı ve örme çelik bir halatla öne çıktı bir adam.

Bu kolunu bağlamak gerekecek. Arabasında ip olan var mı?

Bende var.

Şu meseleyi sor bakalım, Ernest.

Evet, Ernest.

Adam Ballard'a döndü. Öldürdüğün kadınları ne yaptın lan? diye sordu. Siktin mi?

Ateşin ışığında Ballard'ın yüzünün seğirdiği görüldü ama ağzından bir söz çıkmadı. İşkencecilerine baktı tek tek. Halatı getiren adam boylu boyunca yere açmıştı. Bir ucunda halka vardı ve diğer ucunu ondan geçirip âdeta dev bir tavşan tuzağı yaptı.

Cevabı belli, dedi adam. Alın bunu.

Biri Ballard'ın kolunu iple bağlıyordu. Halat boynundan geçti ve omuzlarında durdu. Soğuktu, yağ kokuyordu.

Derken kerestehaneye doğru yürümeye başladı. Kalasların üzerinde yürümesine yardım ediyorlardı ve arkalarında bıraktıkları ateş tepede deli saçması bir gölge oyunu sergilemekteydi. Ballard bir kaydı bir tökezledi ve yardımla yoluna devam etti. Talaş kuyusunun üstündeki iskelede durdular. Adamlardan birini omuz üstünde kirişlere yükselttiler ve halatın bir ucunu eline tutuşturdular.

İlaçlı olmasın bu, Ernest? Anlamadan giderse çok içimde kalır.

Bana gayet ayık görünüyor.

Ballard boynunu konuşan adamdan tarafa çevirdi. Söyleyeceğim, dedi.

Neyi söyleyeceksin?

Nerede olduklarını. Cesetlerin. Söylersem serbest bırakırız demiştiniz.

Söyle de bilelim o zaman.

Mağaralarda.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Mağaralarda mı?

Mağaralara sakladım.

Bulabilir misin?

He. Biliyorum yerlerini.

Ballard evi bildiği taş kovuğa girdi peşinde fenerli ve lambalı sekiz on adamla. Diğerleri mağaranın ağzında ateş yakıp beklemeye koyuldular.

Adamlar ona bir fener verip peşine düştüler. Daracık ıslak koridorlardan ve her tarafından dikitler çıkmış taş zeminlerden ve göz gözü görmeyen karanlıkta yatağından sessiz akan suyun üzerinden geçtiler.

Yerinden oynamış kaya yataklarını emekleyerek aşıp dar bir yarıktan tırmandılar, Ballard ara sıra durup tulumunun paçalarını kıvırdı. Peşindekiler şaşkındı biraz.

Hiç görmüş müydün böyle bir şey?

Çocukken mağaralarda falan oynardık aslında.

Biz de oynardık ama buradan hiç haberim yoktu.

Ballard ansızın durdu. Feneri dişleriyle tuttu ve tek koluyla dengesini bulup bir sekiye tırmandı, yüzünü kayalara dönerek biraz yürüdükten sonra ayak parmaklarıyla goril gibi kayalara tutunarak taşların arasındaki dar bir yarıktan geçip kayboldu.

Arkasından bakakaldılar.

Nasıl geçeceğiz ulan bu delikten?

Asıl cesetleri bulursak nasıl çıkaracağız buradan dışarı?

Hadi bir omuz verin de tırmanayım.

Şu lambayı tut hele, Ed.

Adamlardan ilki sekiyi geçerek deliğe tırmandı. Yana döndü. Durdu.

Verin bakayım lambayı. Bir durum mu var?

Hassiktir.

Ne oldu?

Ballard!

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Ballard'ın adı, geçip kaybolduğu delikte gitgide cansızlaşarak yankılandı ve söndü.

Ne oldu, Tommy?

Ulan orospu çocuğu... Nerde herif?

Yemin ederim kayboldu.

Düşelim o zaman peşine.

Delikten geçemiyorum ki!

Hay senin yapacağın işe...

Kim en ufağımız?

Ed herhalde.

Gel buraya, Ed.

Adama omuz verdiler delikten tırmanabilsin diye ama geçemiyordu.

Fenerini falan görebiliyor musun?

Yok ulan, hiçbir şey görünmüyor.

Biri gidip Jimmy'yi çağırsın. O geçer buradan.

Fenerlerinin solgun ışıkları kılıç şakırdatırken durup birbirlerine baktılar.

Sıçtık.

Aynı şeyi mi düşünüyoruz?

Hem de nasıl. Geldiğimiz yolu hatırlayan var mı?

Hassiktir.

Ayrılmayalım.

Girdiği deliğin başka bir girişi var mıdır ki?

Bilemiyorum. Birini nöbetçi mi bıraksak buraya?

Bir daha hiç bulamayız.

Bak doğru dedin onu.

Tam şu köşeye bir lamba bırakalım, nöbetçi bekliyormuş gibi görünür.

Eh.

Ballard!

Orospu çocuğu.

Siktir et. Yürüyelim.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Kim gidecek önden? Ben bulurum sanki.

Düş bakalım önümüze.

Şerefsiz resmen dalga geçti bizimle ya.

Öldürdüklerini de böyle mi tuzağa düşürdü ki? Bir de dışarıdakilere olanları anlatma keyfi var.

Çöp mü çeksek kim anlatacak diye?

Kafaları kollayın, beyler.

Ne bok yedik biliyorsunuz değil mi?

He. Biliyorum ne bok yedik. Şerefsizi hapisten kurtardık ve başka cinayetler işlesin diye serbest bıraktık. Öyle bir bok yedik işte.

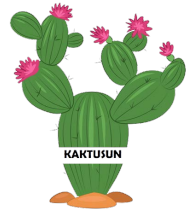
Aynen.

Enseleriz ama onu.

O bizi enselemiş olmasın? Şunu hatırlıyor musun?

Hiçbir şey hatırlamıyorum. Önümdeki adamı takip ediyorum, o kadar.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Ballard üç gün dolaştı mağarada başka bir çıkış bulmak için. Bir hafta gibi geldi ona ve fenerin pilinin bu kadar dayanmasına şaştı. Ara sıra kestirip aramaya devam etti. Yatacak taştan başka zemin bulamadı ve uykuları kısa sürdü.

Sonuna doğru, fenerin ölgün sarı ışığını canlandırmak için bacağına vurması gerekti. Pilleri çıkardı ve yerlerini değiştirip tekrar taktı. Bir defasında arkasında sesler duydu ve bir seferinde de ışık gördüğünü sandı. Düşmanlarının feneri olabilir diye ışığı söndürüp yürüdü oraya doğru ama bir şey bulamadı. Damlayan suların biriktiği bir havuzdan su içti. Dinlenip biraz daha içti. Fenerinin ışığında havuzda yüzen minicik şeffaf balıkları ve saydam plastik kılıf gibi gövdeleri içinde gölgeden ibaret kılçıklarını izledi. Kalktığında açlıktan kıvranan midesinde sular çalkalanıyordu.

Uzun ve çamurlu bir yokuştan fare gibi kaya kaya tırmandı ve kemiklerle dolu bir bölmeye girdi. Yerdeki kalıntıları ayaklarıyla açarak dolaştı eski mezarlığı. Bizonların, geyiklerin kararmış, delik deşik postları. Tek dişi kalmış bir jaguar kafatası, onu da söküp tulumunun ön cebine yerleştirdi. Aynı gün bir uçurumun başına geldi ve sönmeye yüz tutmuş fenerini doğrult-

BELONGS TO KAKTUS TEAM

tuğunda, ışık huzmesi karanlık ve hiçlikte sona erdi. Bulduğu bir taşı aşağı yuvarladı. Sessiz düştü taş. Düştü. Sessizce. Tam başka taş aramaya dönüyordu ki kuyuya atılmış çakıl taşının çıkaracağına benzer bir şıp sesi geldi aşağılardan.

Sonunda tavanındaki delikten gün ışığının sızdığı küçük bir odaya geldi. Dış dünyaya açılan başka çıkışları gece geçtiği için fark etmemiş olabileceğini ilk o an düşündü. Elini deliğe uzattı. Kanırttı. Toprağı tırnakladı.

Uyandığında karanlıktı. Çevresini yoklayıp feneri buldu ve düğmesine bastı. Ampulün içindeki tel cansızca kızardı ve ağır ağır söndü. Ballard karanlıkta kulak kesilip yattı ama kalbinin atışından başka ses duyamadı.

Sabahleyin yarıktan sızan ışıkta silueti ortaya çıkan mahmur tutsak taştan hücresinde öyle suçlu duruyordu ki kendini tanrıların belalısı olarak görmesinde haklılık payı var denebilirdi.

Bütün gün didindi, deliği taş parçalarıyla, olmadı çıplak eliyle genişletmeye uğraştı. Uyudu uyudu çalıştı. Bir ara yuva gibi etrafını sarmış toz toprak içindeki kalıntıların ve kıvrım kıvrım kanalları farelerce tertemiz didiklenmiş kemiklerin ve yelkenci iğneleri gibi kıvrık ve sapasağlam dişlerin arasında bütün kalmış palamut aradı. Bulamadı, zaten aç da değildi. Tekrar uyudu.

Geceleyin köpek ulumaları duydu ve onlara seslendi ama mağarada katlanarak yankılanan sesi içine korku salınca bir daha yeltenmedi. Karanlıkta seğirten fareleri duydu. Belki kafatasına yuvalanacaklardı ve minicik tüysüz yavrularını beyninden geriye kalmış bölmelerde doğuracaklardı. Kemikleri yumurta kabuğu gibi bembeyaz çıkacak, iliklerinin kalmadığı yerde kırkayaklar yaşayacak, göğüs kafesi karanlık taş çukurda kemik çiçeği gibi açacaktı. Onu kayalık hücresinden doğurtacak irikıyım bir ebe dilese yeriydi, diledi de.

Sabah olasıya, gökyüzüyle arasında bir örümcek ağı belirmişti. Bir avuç moloz alıp delikten yukarıya fırlattı. Ağın tüm

BELONGS TO KAKTUS TEAM

telleri kopana kadar fırlatmayı sürdürdü. Toparlanıp kazmaya devam etti.

Başı duvara yaslanmış ve taşı elinde sıkı sıkı tutar halde uyanıp tekrar kazdı. Öğleden sonra ince bir kaya katmanını yerinden söktü ve delikten aşağı bıraktı. Taşı sökerken parmağını kesmişti, oturup emdi ve toprağın çamursu tadı kanının pas lezzetine karıştı. Delikten toz toprak dökülüyordu. Göğe uzanan ağaç dallarını görebiliyordu.

Tekrar doğrulup kazmaya devam etti; artık kaya parçalarına gelmişti, kat kat kırıldıkça büyük parçaları alıp kalanları sökmeye ve kanırtmaya uğraşıyordu. Karanlık çökmeden başını delikten çıkarıp etrafına bakabildi.

İlk gördüğü bir inek oldu. Topraktan çıktığı ağaçlığın otuz metre ilerisindeki bir tarlada otluyordu, hayvanın gerisinde ise bir ahır, onun arkasında bir ev vardı. Hareket var mı diye evi gözledi ama yoktu. Delikten tekrar inip dinlendi.

Nihayet kendini kurtardığında gece olmuştu ve zifiri karanlıktı. Evin ışıkları yanıyordu. Yolunu bulabilmek için yıldızlara baktı ama Ballard'ın güvenemediği tuhaf bir hal gelmişti gökyüzüne. Ağaçları geçip çitin üstünden atladı ve tarladan yürüyüp bir yola vardı. Daha önce hiç bulunmadığı bir yerdeydi. Yolun dağlara doğru devam ettiğini görünce iniş yönünde yürümeye başladı biraz aksayarak ama tempolu ve bir gece ancak bu kadar güzel olabilirdi, havada hafif bir ballıbaba kokusuyla. Bir şey yemeyeli beş gün oluyordu.

Çok yol almamıştı ki arkasında bir kilise otobüsü belirdi. Ballard yolun kenarındaki otların arasına saklanarak izledi. Otobüs tangırtıyla geçti. İçi aydınlıktı ve her camının çerçevesinde profilden insan yüzleri duruyordu. En arka koltukta küçük bir oğlan vardı ve burnunu cama dayamış dışarı bakıyordu. Görecek bir şey yoktu ama yine de bakmaktaydı. Otobüs geçerken Ballard'la göz göze geldiler. Sonra otobüs virajı döndü ve gürültüyle gözden kayboldu. Ballard tekrar yola çıkıp devam

BELONGS TO KAKTUS TEAM

etti. Çocuğu nereden hatırladığını çıkarmaya çalışırken kendi çocukluğuna benzediği dank etti kafasına. Çok huylandı bunun üzerine; camdaki yüzü gözünün önünden silmeye çalıştı ama olmadı.

Anayola çıkınca karşı taraftaki tarlalara geçti. Yeni sürülmüş toprakta düşe kalka ilerleyip sonunda dereye ulaştı. İki yandaki ağaçlara sel sularından kalma çöpler ve kâğıtlar takılmıştı, gövdeleri yarı beline kadar çamurla kaplıydı ve çok yüksek dallarda bile süprüntülerden koca koca yuvalar oluşmuştu.

Kasabaya yaklaşırken horozlar ötüyordu. Belki de yolcunun gözünü doğudan ayırmamasına rağmen fark edemediği bir aydınlık doğmuştu içlerine. Belki havada bir tazelik. Uykudaki toprakların dört bir yanından birbirlerine seslenip karşılık verdiler. Çok eskide kalmış zamanlardaki gibi. Başka topraklardaki gibi.

Dispanserin hasta kabul masasına yanaştığında şafak sökü-
yordu. Elinde bir fincan kahveyle masasına dönen gece hemşi-
resi Ballard'ı bankoya yaslanmış buldu. Saz kılıklı ve tek kollu bir adam; üstünden dökülen bir tulum giymiş ve baştan aşağı kızıl çamurla sıvanmış. Gözleri çökkün ve baygın. Burada yatı-
yordum, dedi.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Herhangi bir suç isnat edilmedi. Knoxville'deki devlet hastanesine sevk edildi ve orada insanların kafataslarını açıp beyinlerini kaşıkla yiyen ihtiyar bir beyefendinin iki kapı uzağındaki bir kafese kondu. Ballard ara sıra havalandırmaya çıkarıldıklarında gördü onu ama deli bir adama söyleyecek hiçbir sözü yoktu, deli adam da işlediği suçların büyüklüğünden dilini yutalı çok oluyordu. Kafesinin çengelini bükülmüş bir kaşıkla tutturuyorlardı ve Ballard bir gün bu adamın beyin yediği kaşık mı diye sordu ama cevap alamadı.

1965 Nisan'ında zatürre olunca Üniversite Hastanesi'ne sevk edildi; orada tedavi oldu ve görüldüğü kadarıyla iyileşti. Lyons View Devlet Hastanesi'ne gönderildi ve iki gün sonra kafesinde ölü bulundu.

Cesedi Memphis'teki tıp fakültesine nakledildi. Oranın bodrum katında bir yerde formalinle tahnit edildi, yeni gelen diğer cenazelerin yanındaki yerini almaya götürüldü. Bir taşa yatırıldı, derisi yüzüldü, içi boşaltıldı ve organları incelendi. Kafası testereyle kesilip beyni çıkarıldı. Kasları kemiklerinden sıyrıldı. Kalbi söküldü. Bağırsakları başka bir yere alınıp boylu boyunca serildi ve üzerine eski zaman falcıları gibi eğilmiş dört

BELONGS TO KAKTUS TEAM

genç öğrenci o şekillerde belki adı konmadık canavarlar gördü. Üç ay sonra dersler bitince Ballard yattığı taştan kazınarak naylon poşete dolduruldu ve diğerleriyle birlikte şehir dışındaki kimsesizler mezarlığına gömüldü. Fakültenin rahibi kısa bir duayla işi kapattı.

BELONGS TO KAKTUS TEAM

Aynı yılın nisan ayında Arthur Ogle adında bir adam akşamleyin tarlasını çapalarken bir anda elinden çekiliverdi çapa. Tam başını kaldırdığı sırada çapayla birlikte katırlarının da yer yarılıp içine düştüğünü gördü. Toprağın hayvanları yuttuğu çukura kadar emekleyerek gitti ama tümüyle karanlıktı. Toprağın derinlerinden serin bir esinti geliyordu ve aşağılarda akan suyun sesi duyuluyordu.

Ertesi gün iki komşu çocuk iplerle indiler çukura. Katırları bulamadılar. Ama taş levhalara çok sayıda cesedin istirahat hallerinde dizildiği bir bölme buldular. O akşamüstü, Sevier İli şerifi yanında iki polis memuru ve iki sivil adamla, arabalarını Willy Gibson'ın silah dükkânının oraya bırakıp tarlayı ve dereyi geçerek orman yoluna girdiler. Ellerinde fenerler, kangal kangal halatlar, Tennessee Eyaleti'ne Mahsustur yazılı müslin kefenler vardı. Şerif bizzat çukura inerek mozolede tetkiklerde bulundu. Bedenlerin üstünü rutubetli yerlerde bekletilen cesetlerde sık görülen soluk gri renkli adiposer küfü kaplamıştı ve yer yer mantar salkımları da vardı ormanda devrilmiş ağaç kütüklerinde çıktığı gibi. İçeriye ekşi bir koku hakimdi, hafiften amonyak da seziliyordu. Şerifle bir memur halatı ilmek yaptılar ve ilk

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

cesedin gövdesine bağlayıp sıktılar. Cesedi taş levhadan indirip yerde sürükleyerek çukur duvarına gün ışığının vurduğu bir koridora çektiler. Bu huzmenin altında ve uçuşan toz zerreciklerinin arasında durup yukarıdan halat istediler. İndiğinde cesede bağladıkları iple bir düğüm atıp tekrar yukarı seslendiler. Kukla oynatıcıları gibi gölgede çırpınan ellerdeki halat gerilince ölü ilk önce yerde oturur pozisyona geçti. Çenesinden gri renkli ve yapışık bir şeyler döküldü. Kadın sallanarak yükselmeye başladı. İlmekten kayıp çıkacak gibi oldu. Gri sıvılar damladı.

O akşam bir cip yedi cesedin koca koca jambon parçaları gibi beze sarılıp istiflendiği römorku çekerek birlikte orman yolundan indi. Yeni çöken karanlıkta vadide ilerlerken yola yayılmış şahinler kanatlandı ansızın tozun içinden, gözleri farların ışığında kıpkırmızı mücevherlerdi.

SON

